

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
26 DE SETEMBRE DE L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 9/2013 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÁNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-sis de setembre de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de les Actes de les reunions realitzades els dies 30 de maig, 27 de juny i 18 de juliol d'enguany (números 6, 7 i 8/2013, respectivament), les quals són aprovades per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

Epígraf 2) *Aprovació inicial del canvi de la forma de gestió del servei de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa, que actualment es presta per gestió indirecta i en la forma de societat mercantil amb capital social mixt, pel de gestió indirecta mitjançant la forma de concessió.*

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui comença recordant que l'Ajuntament de Terrassa gestiona el servei de transport públic, col·lectiu i urbà de viatgers de manera indirecta, a través d'una empresa mercantil d'economia mixta, TMESA. El capital de TMESA està constituït, en el seu 80%, per Corporación Española del Transporte, S.A., integrada en el Grup Avanza i, en un 20% per l'Ajuntament de Terrassa, constituïda en escriptura pública en data 19 de setembre de 1989, prèvia licitació pública i acord d'adjudicació adoptat pel Ple municipal en data 8 de setembre de 1989. El referit contracte per a la de gestió i explotació del servei tenia una durada de 20 anys, amb possibilitat de pròrroga fins a 10 anys més, i el període de 20 anys va finalitzar el dia 19 de setembre de 2009. Al juliol del 2009 es va aprovar la pròrroga del contracte fins el dia 31 de desembre de 2013, per tal d'analitzar l'impacte que tindria sobre els patrons de mobilitat de la població de Terrassa l'entrada en funcionament del nou servei ferroviari de FGC amb l'obertura de les tres noves estacions a la ciutat inicialment prevista pel 2011. Actualment està previst que el servei ampliat s'iniciï a finals de 2014, però tampoc es garantirà. De moment, el compromís de la Generalitat de Catalunya és aquest. Donat que el període de pròrroga actual finalitza el 31 de desembre de 2013, l'Ajuntament ha estudiat la possibilitat de prorrogar el servei durant uns anys més, ja que encara hi havia la possibilitat de sis anys més pròrroga, a l'espera de la posada en funcionament de les noves estacions i poder avaluar l'impacte que això suposaria. Però, finalment, s'ha considerat més adequat pels interessos municipals obrir un nou procés de contractació, que permeti un ajustament dels costos del servei a curt termini, i que resolgui la problemàtica inicial relativa a la dificultat de fixar el servei de transport públic en el moment que entri en funcionament les noves estacions, indicant al plec de condicions que els licitadors hauran de presentar una proposta de reajustament eficient del servei actual que complementi la nova oferta ferroviària, sense entrar en competència amb ella. També s'exigirà en el plec de clàusules que el nou concessionari realitzi enquestes que permetin avaluar els patrons de mobilitat cada tres anys, per reajustar el servei en funció dels que es vagin produint. Amb caràcter previ a l'inici d'un nou procés de licitació per a la contractació de la gestió del servei públic s'ha considerat oportú avaluar la conveniència de mantenir o de modificar la modalitat en què actualment es presta. A aquests efectes, i partint de l'informe que en el seu dia va encarregar l'Ajuntament de Terrassa, l'any 2009, a l'empresa Uria Menéndez per tal que s'exposés i analitzés les diferents modalitats de gestió que pot tenir el servei públic de transport urbà i públic de viatgers, les diferents opcions existents dins de cadascuna de les modalitats de gestió, i els aspectes que han de ser considerats a l'hora d'optar per una o una altra modalitat. Finalment s'ha optat perquè una vegada finalitzi el contracte actualment vigent per a la gestió indirecta del servei públic de transport col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa mitjançant la modalitat de societat mercantil amb capital social mixt per part de l'empresa mixta TMESA, el referit servei es continuï prestant en forma de gestió indirecta però mitjançant la modalitat de concessió de servei públic, en considerar innecessari que en l'actualitat l'Ajuntament assumeixi el risc i la responsabilitat que comporta la participació en els òrgans d'administració d'una societat mercantil per a la correcta prestació del referit servei públic, i atenent el fet que el plec clàusules que reguli la futura concessió exigirà que hi hagi un control rigorós sobre la concessió. Això dóna tota la garantia de què el servei es prestarà en les millors condicions. El que avui es presenta al Ple és l'aprovació inicial del canvi de la forma de gestió del servei de transport públic, que actualment es presta per gestió indirecta i en la forma de societat mercantil amb capital social mixt, pel de gestió indirecta mitjançant la forma de concessió.

El Sr. Pereira manifesta en primer lloc que la decisió de prorrogar el contracte que va acabar l'any 2009 no va ser en el seu moment sotmesa al debat i a la votació en el Ple municipal, qüestió que ja va ser criticada pel propi Grup del PPC. Aquest Grup ja va expressar el seu malestar per haver-se eludit aleshores el debat polític. A més, aquest Grup sempre ha mantingut, tradicionalment, una posició contrària als contractes-programa, donat que aquests deriven de la concessió de l'any 1989, a la qual el Grup del PPC es va oposar per un seguit de consideracions relatives a les bases que van regir el concurs d'iniciatives per a la constitució d'una societat mixta. Malgrat que el vot del Grup del PPC ha estat contrari durant tot aquest període de temps, això no li ha impedit anar valorant les millores que s'han assolit en la prestació del servei de transport públic en els darrers anys, tot i considerant, però, que tot és millorable. El Sr. Pereira anuncia tot seguit que el Grup del PPC votarà a favor del present dictamen, sempre en funció de les condicions del plec de clàusules del corresponent concurs.

El Sr. Oriach comença esmentant alguns dels termes emprats per la Sra. Labòria: gestió indirecta, concessió administrativa o nova modalitat contractual. Aquest canvi s'ha anomenat de moltes maneres, però eludint el terme que desagrada als dos Grups municipals que conformen el govern municipal: *privatització*. Allò que aquests dos grups endimoniaven en tantes ocasions, ara resulta que no és tan dolent. El Sr. Oriach dóna la benvinguda al govern municipal als qui pensen que la gestió privada d'un servei públic no té perquè ser dolenta obligatòriament. No és intrínsecament dolenta, sinó que depèn de quin sigui el plec de condicions, com s'estructuri el procés, i quins siguin els mecanismes de control de l'Ajuntament sobre la concessió. El Grup de CiU sempre ha defensat aquest tipus de gestió, com per exemple respecte al servei de recollida de residus, amb l'oposició del govern municipal que acusava aquesta iniciativa de voler privatitzar un servei públic. El Grup de CiU, en coherència, votarà avui a favor, emetent al plec de clàusules, que segons ha anunciat la Sra. Labòria podrà ser debatut en la comissió política de mobilitat. El Sr. Oriach pregunta tot seguit, i en especial al Grup d'ICV-EUiA, que és el Grup que més vehement s'ha pronunciat en el sentit que abans comentava el propi Regidor del Grup de CiU, què ha canviat des del maig de 2011, quan publicava en el seu programa electoral frases com ara "desmuntatge sistemàtic del model del sistema de benestar social del qual ens havíem dotat al nostre país, en àmbits tan bàsics com l'educació, la salut i el transport públic". El Sr. Oriach mostra la seva sorpresa davant aquest canvi respecte al canvi de sistema de gestió de serveis bàsics com ara el transport públic, que no poden ser gestionats per mans privades, ja que això suposaria un desmantellament de l'estat del benestar. El Sr. Oriach pensa que no és així. Els ens públics i els ens privats poden col·laborar. La contradicció del Grup d'ICV-EUiA és evident. El Grup del PSC també han manifestat en ocasions coses semblants. El Diputat Jordi Terrades ha dit que els serveis públics, quan passen a mans privades, a la llarga provoquen desequilibris negatius en la igualtat d'oportunitats. El Sr. Oriach suposa que coneixent als membres de l'equip de govern i tot el Consistori, no es pretén provocar a Terrassa desequilibris negatius en la igualtat d'oportunitats. Justament el de Terrassa és un Ajuntament caracteritzat perquè els temes socials han estat sempre pactats. Respecte al plec de clàusules, el Grup de CiU s'ofereix a treballar conjuntament amb l'equip de govern. El Sr. Oriach conclou posant de manifest novament el canvi de mentalitat de l'equip de govern o, si no és un canvi de mentalitat, com el propi Sr. Oriach suposa, es posa de manifest la hipocresia de declaracions anteriors.

La Sra. Labòria mostra la seva sorpresa davant la intervenció del Sr. Oriach, alhora que considera que el Regidor del Grup de CiU té un embolic de conceptes. El servei de transport públic de Terrassa ja estava en mans privades, i ho continuarà estant. Era una gestió indirecta. No era el cas d'una gestió directa per part de l'Ajuntament de Terrassa. En canvi sí ho és el servei de recollida de residus, de l'empresa de neteja, Eco-Equip. No s'han de barrejar aquests dos serveis, que no tenen res a veure. La gestió indirecta pot ser de diferents formes. Una per mitjà de concessió

del 100% a una empresa privada, que coneix el sector i que ho desenvolupa. Una altra podria ser una empresa privada amb una part del capital municipal. Però la gestió ja era privada. Els treballadors passaran de ser d'una empresa a una altra. L'elecció del sistema de gestió, entre la gestió directa o indirecta, es fonamenta molt especialment en l'expertesa i coneixement de qui s'ocuparà de la gestió del servei. En el seu moment, l'any 1989, quan es va fer la concessió del servei, l'Ajuntament no tenia cap mena d'expertesa en la gestió del transport públic urbà. Per això va considerar, per aprendre, integrar-se i estar present en les decisions, que el millor era formar una empresa de capital mixt. Però era una gestió indirecta, privada, amb un 80% del capital del Grup Avanza, una empresa de transport actualment amb més capital i més projecció exterior. En aquests moments es continua apostant per la gestió indirecta, no l'assumeix una empresa municipal, ja que el govern municipal entén que una empresa especialitzada en el sector prestarà molt millor es servei que no pas l'Ajuntament, que tot i tenir més coneixement no és suficient per desenvolupar un sector que evoluciona molt ràpidament. Per tant l'Ajuntament de Terrassa opta per deixar de tenir el 20% de capital d'una empresa mixta. La gestió continua essent indirecta i privada. Es deixa de tenir aquest 20% perquè es considera que l'Ajuntament no cal que corri uns riscos que correran a càrrec de l'adjudicatari. Per això en el plec de clàusules, que la voluntat és que s'aprovi el 18 d'octubre a la Junta de Govern Local, i en la licitació posterior, s'establiran els mecanismes de control municipal sobre el desenvolupament del servei.

El Sr. Pérez es refereix a la intervenció del Sr. Oriach, qui ha utilitzat arguments agafats pels pèls i per bastir més el seu discurs. El Sr. Oriach ha parlat d'hipocresia. La hipocresia és el que està fent el govern de Catalunya quan retalla els serveis públics, quan redueix les aportacions a les escoles bressol; hipocresia és aportar més de vint milions d'euros a escoles privades que segreguen els nens i les nenes. Això sí és hipocresia. També ho és retallar en l'àmbit de la salut. CiU ha estat mestre en hipocresia. Avui s'està duent a terme al Parlament de Catalunya el debat sobre l'estat del país. També es posa de manifest en el debat del Pressupost de l'any 2014. CiU ha estat mestre en retallar en els serveis públics i en l'estat del benestar. Això sí és hipocresia. El Sr. Pérez afegeix que al llarg de molts anys, a l'Ajuntament de Terrassa, hi ha hagut concessions de serveis a empreses privades: l'enllumenat públic, el servei de neteja de les escoles públiques de la ciutat, de les escoles bressol, el servei de menjador, etc. El Sr. Pérez pregunta al Sr. Oriach on és la contradicció. Els únics que s'han atrevit a parlar obertament, en aquesta Sala de Plens, de privatitzar un servei cent per cent municipal, com és Eco-Equip, ha estat el Grup de CiU. Però en el cas del transport és diferent. Fins ara hi havia una empresa mixta amb un 20% de capital municipal. Si el Grup de CiU pensa que amb les seves crítiques pot obrir fissures en el govern municipal, s'equivoca completament. El Sr. Pérez pregunta si el cas d'Aigües Ter-Llobregat no és una privatització, en un servei bàsic. El govern de CiU ho ha fet, i a més amb problemes judicials posteriors. Per tant, el Sr. Pérez considera que el Grup de CiU no és qui per donar lliçons de cap tipus en aquest aspecte.

El Sr. Oriach assenyala que el Sr. Pérez no ha entès la seva intervenció anterior. El Sr. Oriach no critica que s'estigui privatitzant un servei. Ans al contrari. Ha dit que fer-ho no és intrínsecament dolent. És cert que el servei del transport ja era privat, però amb un 20% de capital municipal, que feia que l'Ajuntament de Terrassa assumís part del risc i adquirís una expertesa derivada de l'empresa majoritària. El Sr. Oriach posa de manifest la contradicció de la Sra. Labòria, quan ha manifestat que a data d'avui, tot i que l'Ajuntament de Terrassa ha anat adquirint l'expertesa en la gestió del servei de transport al llarg d'aquests anys, es considera el més adient que el gestioni una empresa privada, precisament per la seva expertesa. El Sr. Oriach destaca que l'Ajuntament ja havia adquirit aquesta expertesa. Per tant, l'expertesa no és el criteri per canviar el model de gestió. A més, les circumstàncies d'ara i de l'any 2011 tampoc han canviat tant, quan es va prorrogar el contracte atenent a què en termes essencials la mobilitat canviaria a partir de 2011

amb la prolongació de la línia dels FGC i és aconsellable plantejar-se la possibilitat de prorrogar la vida de la societat actualment gestora del servei públic de transport per autobús, TMESA, fins que es consolidi la nova situació de mobilitat. Aleshores es va atendre aquesta recomanació i ara que la situació és la mateixa, previsiblement fins al 2014, no es fa una nova pròrroga per un any més. El Sr. Oriach no ho discuteix, sinó que posa de manifest que hi ha unes contradiccions. La gestió mixta amb una empresa privada no és el mateix que el canvi de model que ara es planteja. Si fos el mateix no es canviaria. Respecte a la primera intervenció de la Sra. Labòria, quan ha dit que el canvi suposarà un estalvi, el Sr. Oriach considera que cal explicar d'on prové l'estalvi. Tot plegat s'ha de vincular al plec de condicions, que atenent al compromís de la Sra. Labòria es podrà veure i discutir en el marc de la comissió política de mobilitat. El Sr. Oriach reitera que no es tracta d'un problema de model de gestió privada o pública, sinó d'un problema de condicions. El Sr. Pérez ha posat de manifest diverses qüestions que al seu judici són mostres d'hipocresia. El Sr. Oriach ja se n'ha referit a aquesta en concret. El Grup d'ICV-EUiA parlava del desballestament de l'estat del benestar que durant tants anys s'ha construït. Lamentablement, CiU està fent quelcom que no agrada ningú, i als que menys aquells que ho pateixen, però també ha estat qui durant gairebé vint-i-tres anys ha construït aquest estat del benestar, perquè es venia del no res. Per tant, no és tracta d'una decisió intrínseca de CiU, que per alguns és la "dreta catalana dura i recalcitrant", vulgui desmantellar l'estat del benestar, sinó que s'ha trobat una situació molt difícil. Per exemple, respecte a l'empresa Aigües Ter-Llobregat, o se li trobava algun tipus d'injecció econòmica molt important o no podia fer front als seus deutes i havia de tancar. Tancar la gestió d'una empresa és molt més desaconsellable que buscar-li algun tipus de viabilitat. Hi havia altres alternatives. El Sr. Oriach recorda que qui tenia la responsabilitat d'aquest servei el darrer any d'un mandat anterior, va ser ICV-EUiA, i no va plantejar cap solució, a banda d'inflar el capítol de personal.

La Sra. Labòria comença dient que el debat ha derivat a qüestions que no tenen res a veure amb el present assumpte. La Sra. Labòria recorda que la pròrroga es va fer l'any 2009, no l'any 2011, perquè hi havia el compromís de què les estacions entressin en funcionament l'any 2011. Però sembla que finalment ho faran l'any 2014. Per tant, encara que es prorrogués un any més les estacions no estarien en funcionament. Caldria, doncs, fer una pròrroga per tres anys més. El govern entén que sí pot haver-hi un estalvi, perquè en aquests moments de crisi està demostrat que quan es fan concessions hi ha rebaixes en els preus. Per altra banda, si el plec de clàusules s'aprova per la Junta de Govern el 18 d'octubre, la Sra. Labòria es va comprometre a presentar-lo a la comissió política de mobilitat. La Sra. Labòria pensa complir aquest compromís. En aquests moments es canvia el model de gestió, que ja era indirecta. Segueix sent una gestió indirecta, però en comptes d'una societat d'economia mixta ho serà com a concessió. En comptes del 80% de capital privat, com fins ara, serà 100% de capital privat.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Aprovar inicialment el canvi de la forma de gestió del servei de transport públic col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa, que actualment es presta per gestió indirecta i en la forma de societat mercantil amb capital social mixt, pel de gestió indirecta mitjançant la forma de concessió.

Segon.- Sotmetre l'acord adoptat anteriorment a informació pública pel termini de trenta dies hàbils a computar des de la publicació que es produeixi en el BOP, mitjançant anuncis que s'insereixin en el Butlletí Oficial de la Província, el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al Tauler d'Anuncis de la Corporació, per tal que es puguin formular els suggeriments que es considerin oportuns, amb la indicació que en cas que no es presenti cap al·legació i/o suggeriment

en el termini indicat, l'acord de canvi de forma de gestió esdevindrà definitiu, i sortirà efectes una vegada finalitzi el contracte actualment vigent per a la gestió indirecta del servei públic de transport col·lectiu i urbà de viatgers de Terrassa per part de l'empresa mixta TMESA.

Epígraf 3) *Aprovar definitivament els expedients d'alteració de la qualificació jurídica i de cessió a favor de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) del subsòl de la finca de titularitat municipal on s'ubica l'edifici construït que conforma l'estació soterrada Vallparadís - Universitat.*

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar definitivament l'expedient per a l'alteració de la qualificació jurídica del subsòl de la finca de 4.829,00 m² objecte de formació, en el sentit de desafectar-lo del domini públic i qualificar-lo com a bé patrimonial.

SEGON.- Aprovar definitivament l'expedient de cessió lliure, gratuïta i a perpetuïtat, a favor de FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (FGC), del subsòl de la descrita finca de 4.829,00 m² de superfície, de titularitat municipal, amb la descripció efectuada al cos del present document, on s'ubica l'edifici construït que conforma l'estació soterrada "Vallparadís – Universitat".

La cessió d'aquesta unitat subterrània, que es correspon amb una quota de participació del 98,80 % sobre la total finca formada, porta aparellada el dret a construir en el subsòl i, en conseqüència el dret a adquirir l'edificació ja construïda, i obligarà al seu torn a FGC a donar compliment a la resta de compromisos estipulats al pacte Tercer de la proposta de Conveni aprovat per la Junta de Govern municipal el 19 d'abril de 2013.

TERCER.- Disposar que s'iniciïn els treballs per a la constitució, si s'escau, d'una comunitat especial sobre la finca de 4.829,00 m² objecte de formació, integrada per FGC i Ajuntament, cadascuna amb el percentatge de participació indicat al cos dels presents acords, que contingui totes aquelles previsions que garanteixin la funcionalitat i la seguretat de les diferents superfícies superposades, així com la definició de les obligacions i drets dels propietaris del sòl/vol i subsòl a l'hora que reguli com es relacionaran entre sí.

QUART.- Facultar a la Tinent d'Alcalde de l'àrea de Planificació Urbanística i Territori o a qui la substitueixi en el càrrec per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris per a l'efectivitat d'aquests acords.

Epígraf 4) *Autoritzar l'aixecament registral de les clàusules reversivals que graven la finca emplaçada al carrer Sicília número 55, 3er 4^a, a petició de la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa.*

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Estimar la petició efectuada en data 18 de juliol de 2013 (reg. núm. 125654) per part de la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, S.A., formulada a la seva vegada per part de [...], en el sentit d'AUTORITZAR l'aixecament registral de les clàusules reversivals

que graven la finca de la seva propietat situada al carrer Sicília núm. 55, 3er-4a, inscrita en el registre de la Propietat número 1 de Terrassa, al volum 2952, llibre 1850, finca número 81.008.

SEGON.- Facultar a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat dels presents acords.

TERCER.- Notificar els presents acords a la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, S.A.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 5) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i, en conseqüència, concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.2 a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3.a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3.d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 4, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.4 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre

construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 50 per cent de la quota de l'esmentat impost.

CINQUÈ - Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 6) Aprovació de dues operacions financeres relatives a la Societat Municipal d'Habitatge, S.A.

Pren la paraula la Sra. Labòria per tal de presentar aquest dictamen. De tots és sobradament coneguda la situació de la Societat Municipal d'Habitatge. Se n'ha parlat abastament en els consells d'administració, a la comissió política d'habitatge, al propi Ple, fins i tot en un Ple extraordinari, i als mitjans de comunicació. Aquesta societat es va crear l'any 1971, i s'ha dedicat, durant aquests més de quaranta anys d'història, a l'impuls i a la realització de les polítiques socials d'habitatge de la ciutat, d'acord amb els criteris i les necessitats objectives que en cada moment s'havien anat plantejant, i d'acord amb el desenvolupament de les polítiques estatals i nacionals que s'han establert per mitjà dels diferents plans nacionals d'habitatge. Coincidint amb el fort creixement demogràfic de la ciutat i el fort creixement dels preus de l'habitatge, una part de les accions més potents realitzades per part de la Societat d'Habitatge es va orientar cap a la construcció de nous habitatges de protecció pública que permetessin garantir l'accés a l'habitatge a una part significativa de la població que no podia accedir a l'habitatge lliure. Aquesta va ser una de les grans accions prioritàries, no només per part de la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, sinó de la totalitat de les empreses i entitats públiques d'habitatge d'arreu de l'Estat. Aquesta acció prioritària va comportar uns grans nivells d'endeutament financer, sense els quals era del tot impossible poder abordar aquesta necessitat. La crisi financera i econòmica ha suposat un canvi d'escenari i ha comportat unes noves necessitats. Actualment, les necessitats i demandes socials en relació amb l'habitatge ja no s'orienten cap al problema de l'accés a l'adquisició d'un habitatge propi, sinó que les noves demandes s'orienten cap a l'accés a l'habitatge en règim de lloguer assequible. Fins fa pocs anys, l'activitat de construcció i venda dels habitatges protegits havia anat generant uns diferencials econòmics que permetien finançar directament el cost de les estructures necessàries per al desenvolupament de les polítiques d'habitatge. Això actualment ja no és així. Ens trobem immersos dins d'un nou escenari en relació a les necessitats, problemes i recursos disponibles per realitzar les polítiques d'habitatge que calen avui. Ara ja no és necessari impulsar la construcció de nous habitatges, i en canvi cal atendre les noves necessitats, atendre la situació de les famílies que han perdut o estan en risc de perdre el seu habitatge per manca de capacitat de pagament de les hipoteques, o que no poden fer front al pagament del lloguer. Aquest és el gran repte i la veritable demanda que tenim ara sobre la taula, i al qual cal fer front perquè ens trobem davant d'una veritable situació d'emergència social que l'administració i concretament l'Ajuntament no pot eludir. És imprescindible disposar d'una bossa d'habitatges per poder llogar a preus assequibles. Un cop més no n'hi ha prou amb el mercat. Aquesta bossa s'ha de nodrir de tots aquells habitatges que puguin ser aportats per diferents mitjans, convenis amb entitats financeres i altres, però també i fonamentalment a partir de disposar d'un important parc públic d'habitatge que permeti oferir una resposta efectiva al problema. Actualment, la ciutat de Terrassa disposa d'un parc públic municipal d'uns 1.000 habitatges protegits en règim de lloguer, al servei de les famílies amb major precarietat econòmica. Es tracta d'un dels parcs públics municipals més grans de Catalunya. Aquest parc ha estat creat per la Societat Municipal d'Habitatge i el gestiona amb eficàcia i amb responsabilitat social. A partir de la recent creació de la bossa de lloguer social, s'està també gestionant l'aportació d'altres 200 habitatges a aquesta bossa. Aquest esforç de creació de nou parc d'habitatge sense precedents ha permès també disposar d'una altra bossa important, d'uns 35 habitatges, que estan permetent tirar endavant el procés, llarg i complex, de l'esponjament del nord

de Ca n'Anglada. La creació d'aquest parc de nous habitatges implica evidentment un esforç també financer molt important. Ha calgut, òbviament, constituir diferents préstecs per part d'entitats financeres i del propi Ajuntament per tal de finançar la construcció d'aquest important parc d'habitatge, i també la creació d'un important banc de sòl públic que permet garantir les necessitats futures de la ciutat. La Sra. Labòria recorda que aquests crèdits van ser aprovat per unanimitat d'aquest Ple. L'endeutament de la Societat d'Habitatge s'ha presentat cada vegada al Ple i s'ha aprovat per unanimitat. El canvi d'escenari econòmic impedeix seguir costejant les polítiques d'habitatge públic amb els recursos propis interns que una part d'aquestes puguin generar, com havia succeït durant uns quants anys. Durant uns anys la pròpia Societat es podia alimentar ella mateixa, però en aquests moments no. Per tant, ara cal incorporar l'aportació de recursos públics per tal d'atendre unes necessitats socials que per definició no poden oferir un retorn immediat com fins fa pocs anys. Cal doncs assumir i comprendre que sense recursos públics no es poden implementar polítiques socials d'habitatge. Malauradament, aquesta és una evidència molt clara. I per tant, cal abordar aquesta realitat. La Sra. Labòria conclou assenyalant que el que avui es planteja al Ple és l'aprovació de la condonació de dos préstecs concedits per l'Ajuntament de Terrassa a la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa SA, un del 28 d'octubre de 2011 i l'altre de 23 de desembre de 2010, pels imports de 3.960.165,23 € i 10.500.000 € respectivament.

El Sr. Turmo comença donant lectura al títol de l'epígraf corresponent a aquest punt de l'ordre del dia, ja que li ha sorprès la intervenció de la Sra. Labòria. Semblava més aviat un repàs de la història i els mèrits de l'activitat de la Societat d'Habitatge, oblidant, d'una banda, qui pren les decisions i quines decisions es prenen, i d'una altra, que s'està parlant d'un dictamen profundament econòmic. Només al final de tot la Sra. Labòria ha fet referència als dos préstecs que es proposa condonar en el present dictamen. El Sr. Turmo continua manifestant que novament es presenta un dictamen relatiu a la Societat d'Habitatge, com d'altres presentats en el passat. El Sr. Turmo intueix que, malauradament, no serà l'últim. El Sr. Turmo vol fer una mica d'història econòmica, retrocedint en el temps i començant amb el préstec concedit per l'Ajuntament de Terrassa a la Societat, per un import de 10,5 milions d'euros. Aquesta operació de crèdit es va aprovar al Ple ordinari del mes de novembre de 2010, amb el vot favorable del Grup del PPC. Aquest Grup va argumentar aleshores, però, que l'atorgament d'un crèdit de l'Ajuntament a una societat municipal no era la millor solució, i per un import tan important, que és de l'Ajuntament i per tant de tots els ciutadans. A més, en aquell moment estaven pendents de cobrament de diverses subvencions per part de la Generalitat de Catalunya, de les previstes per a la promoció d'habitatge protegit, per uns quatre milions d'euros aproximadament. El vot del Grup del PPC va ser favorable, però forçat per la urgència de la situació d'aquell moment, i per poder garantir les actuacions i l'activitat de la societat. Però s'està parlant de gairebé tres anys. Era un expedient motivat per la greu situació econòmica en què es trobava la Societat d'Habitatge, situació que ha anat empitjorant any rere any. Aquest és el problema, com malauradament demostren els fets que la Sra. Labòria, en la seva intervenció, ha evitat fer-ne referència. Posteriorment, al Ple ordinari de setembre de 2011, es va aprovar sol·licitar un crèdit a l'ICO per import de gairebé quatre milions d'euros, destinat a pagar factures pendents de la Societat. Es correspon a una altre préstec que ara es proposa condonar. A més a més, al Ple ordinari de novembre de 2012 es va acordar la novació d'aquests dos préstecs, per ampliar i atorgar, respectivament, un any de carència. El Grup del PPC no va donar suport a aquesta novació. També es va condonar una pòlissa de crèdit de 2,5 milions d'euros de l'Ajuntament a la Societat d'Habitatge. És a dir, en menys d'un any, l'Ajuntament de Terrassa haurà condonat, perdonat, a la Societat d'Habitatge, més de 17 milions d'euros. 17 milions d'euros menys a les arques municipals. El pitjor, afegeix el Sr. Turmo, és que sense que aquestes actuacions garanteixin la viabilitat de la Societat. Així ho entén el Grup del PPC. És indubtable que en aquest cas, com en el seu moment va votar a favor d'algun dictamen, per responsabilitat, per la mateixa responsabilitat el Grup del PPC no pot donar suport a la present proposta. No pot donar suport a què s'intenti

salvar una societat municipal a qualsevol preu, i sense tenir la garantia, i això és el fonamental, de la seva viabilitat i funcionalitat. Són milions d'euros que perd l'Ajuntament de Terrassa, i per tant tota la ciutadania de Terrassa. El Sr. Turmo no desconeix les molt greus dificultats econòmiques de la Societat d'Habitatge. S'està parlant, en definitiva, de la seva viabilitat o no, que és el que preocupa al Grup del PPC. El que potser caldria plantejar, un tema que ja ha estat tractat de manera intensa en diferents comissions i reunions, és una altra línia d'actuacions. La situació és molt complicada, molt delicada i molt complexa. El Grup del PPC no recolzarà actuacions que vagin en perjudici de l'Ajuntament, com passaria en aquest cas, i per tant de la ciutat. El Sr. Turmo recorda que el Grup del PPC ni gestiona ni ha gestionat la Societat d'Habitatge. La sensació que té el Grup del PPC és que s'està aplicant una política de pegats que no comparteix i a la qual no donarà suport.

Intervé seguidament el Sr. Soler per demanar la retirada d'aquest dictamen. Abans de la condonació, si més no, caldria convertir aquests préstecs en préstecs participatius. El Sr. Soler considera que s'hauria de retirar la proposta perquè el govern municipal, sota la voluntat d'intentar afavorir l'interès general, qüestió que el Sr. Soler no dubta, com pot ser la política municipal d'habitatge, el que està fent amb les seves actuacions és defensar només interessos particulars. El Sr. Soler considera que en comptes de fugir endavant cal afrontar els problemes, i per tant el govern hauria de respondre què passarà si s'aprova la Llei de racionalització i sostenibilitat. Aquestes operacions ja no es podran fer, ni tampoc altres aportacions a la Societat d'Habitatge. L'equip de govern, amb la defensa dels interessos municipals de l'accés dels ciutadans a un habitatge en determinades condicions, estan afavorint determinats interessos, amb unes raons que el Grup de CiU no entén massa. Aquest Grup ja va plantejar, al mes de juliol, que si les entitats financeres no eren raonables a l'hora de refinançar el deute, el que hauria de fer l'equip de govern és, amb el suport del Grup de CiU, intentar buscar un finançament a través de l'autorització judicial. Fins i tot en el pitjor dels casos, es podria arribar a la situació de què les entitats no fossin raonables, i acceptessin un refinançament just, s'anés a un concurs de liquidació, el resultat del qual seria a un procés de dissolució de la Societat. Les entitats financeres haurien de subhastar els immobles, que mai perdrien la condició de protecció oficial, i s'haurien de respectar sempre els contractes de lloguer. Tampoc podrien, com ho sostenen tots els informes jurídics que el Grup de CiU ha demanat a partir del Ple del juliol, repercutir contra l'Ajuntament el deute que no cobressin. L'equip de govern no vol arribar a un concurs de liquidació, perquè es perdria un patrimoni, un patrimoni que el govern no té. El patrimoni es perdria en funció dels ciutadans de Terrassa. Si l'Ajuntament pren l'opció de buscar un acord de refinançament que a la llarga, si no fossin raonables, les úniques perjudicades serien les entitats financeres. No perdria ningú més, ni l'Ajuntament de Terrassa ni la ciutadania. Per això el Sr. Soler no entén perquè el govern municipal no vol aquesta opció, i en canvi actua al dictat del que se'ls hi diu, per intentar pagar un deute que no es pot pagar. No es pot pagar perquè la Societat d'Habitatge no genera per ella mateixa els ingressos suficients per pagar el seu deute financer ni l'Ajuntament de Terrassa la podrà sostenir com ho està intentant també fer ara a través d'aquestes operacions de condonació. El Grup de CiU no pot donar suport a aquestes operacions, i per això demana que es retiri el dictamen.

La Sra. Labòria manifesta en primer lloc, en relació a la intervenció del Sr. Soler, que quan aquest parla d'afavorir interessos particulars, aclarís de quins interessos està parlant. Fer front a les obligacions legals no és afavorir cap interès. El Grup de CiU no ha gestionat la Societat d'Habitatge. L'equip de govern, en canvi, l'ha gestionat i per tant té responsabilitats, i per tant hi ha diferents criteris. Els mateixos arguments que s'han donat respecte a la privatització de l'ATLL es podrien aplicar aquí. El govern municipal no privatitza sinó que intenta tirar endavant la Societat Municipal d'Habitatge, que és l'eina de què es disposa per fer les polítiques socials d'habitatge a la ciutat. La Societat d'Habitatge ha fet un esforç ingent sense precedents amb la creació del parc públic d'habitatge. Aquest esforç ha comportat també un important endeutament. El Sr. Turmo ha

dit que l'Ajuntament de Terrassa perdona a la Societat d'Habitatge disset milions d'euros, que es perden per a les arques municipals. Però això no és veritat. La ciutat té en aquests moments 1.000 habitatges de lloguer, en propietat. Tots els terrenys, els locals, els aparcaments, 424 habitatges de protecció oficial que s'han venut, són diners que han estat invertits. No han desaparegut del mapa. La situació patrimonial de la societat és una situació totalment equilibrada: el balanç entre els actius, habitatges protegits i banc de sòl públic, i les obligacions financeres contraetes per a la seva formació, és un balanç d'equilibri que garanteix la seva plena viabilitat a futur, immediat i a llarg termini. No obstant, en les actuals circumstàncies del moment econòmic en què ens trobem, l'assumpció d'aquestes obligacions financeres no pot plantejar-se únicament dins del marc limitat de l'instrument municipal creat, la Societat d'Habitatge, sinó que cal integrar-les dins del marc operatiu més ampli del conjunt del pressupost municipal. Aquesta és la diferència entre el govern i l'oposició. Són diferents opcions, i el govern té la responsabilitat de governar i aquesta és la manera d'actuar de forma responsable i conseqüent. De la mateixa forma que el patrimoni generat no és pròpiament de la societat, és un patrimoni de la ciutat, cal entendre també que el finançament de la seva creació requereix també l'acció municipal en el sentit més ampli. La condonació dels dos préstecs constituïts per part de l'Ajuntament a la Societat d'Habitatge, que es presenta al Ple municipal d'avui, és una clara conseqüència d'aquesta evidència. No es tracta simplement de condonar el deute intern. Es tracta més aviat, de donar coherència al fet que l'acció envers l'habitatge públic neix i acaba en tot moment en el propi Ajuntament de la ciutat entès en la seva plena dimensió. Es tracta per tant, de normalitzar aquest fet: la incorporació d'uns recursos públics a la creació d'un patrimoni essencial per tal d'afrontar les necessitats actuals i futures d'habitatge a la ciutat. L'instrument operatiu de la ciutat per al desenvolupament de les polítiques actives d'habitatge és la Societat d'Habitatge, pot i ha de seguir sent l'executor expert d'aquestes accions. Per tal que ho pugui seguir essent, cal replantejar la dotació de recursos perquè pugui seguir realitzant la tasca encomanda, cal abordar el finançament de les seves accions, igual que cal també reajustar els actuals paràmetres financers derivats dels crèdits subscrits amb les entitats financeres, bàsicament amb l'entitat majoritària, el BBVA. Aquests són dos camps d'actuació sobre els quals s'hi està treballant molt intensament i que permetran donar continuïtat a l'actuació de la Societat d'Habitatge, la disposició d'un instrument potent per tal de poder seguir abordant els reptes i necessitats futures de la ciutat. El debat sobre la continuïtat operativa de la societat en relació amb el deute que la ciutat ha contraet per a la creació del parc i el patrimoni de sòl i habitatge, és un debat erroni en el seu plantejament d'inici. L'Ajuntament de Terrassa no perd disset milions d'euros, sinó que els ha invertit per obtenir un patrimoni que està essent ocupat. El govern no està per aventures com fer preconcursos, sinó per responsable. En el camí apuntat pel Sr. Soler no hi ha seguretat de res, i l'Ajuntament de Terrassa podria haver d'assumir un deute. El govern té la responsabilitat i per tant ha de prendre decisions. La Societat d'Habitatge no és en cap cas una societat mercantil privada. No té res a veure. És un instrument municipal al servei d'una política municipal en matèria d'habitatge. No és responsable fugir d'estudi, no atendre els deutes contraets, ni tampoc és viable. Tampoc és responsable plantejar tacticismes temptatius per mirar de forçar situacions que persegueixen defugir de les obligacions contraetes conscientment i responsablement. No és això el que s'exigeix i s'espera d'una administració pública responsable. Seria una temeritat encetar camins sense sortida per tal de provar sort. No és doncs un opció confondre la realitat amb els desitjos, ni formular plantejaments inviables jurídicament i èticament, ni menys encara jugar demagògicament amb aquestes falses sortides fàcils.

El Sr. Pérez considera que aquest no és un debat econòmic, com apuntava el Sr. Turmo, ni un debat d'interessos particulars, com assenyalava el Sr. Soler. Fins ara hi ha hagut un instrument que ha estat molt útil per fer polítiques socials d'habitatge. Fins ara aquest instrument ha funcionat sol, sense cap tipus d'aportació de ningú. És evident que demanava crèdits per poder construir i comprar sòl. Però amb la seva pròpia dinàmica cobria la seva economia i el seu

funcionament. El Sr. Pérez pregunta si ara hi ha mercat, i la resposta és no. La Societat d'Habitatge ha venut molt pocs habitatges al llarg d'aquests anys, com li passa a qualsevol altra promotora privada o a moltes altres societats d'habitatge públiques d'arreu del país. Ara la Societat no pot cobrir amb el seu funcionament el deute que té. De la mateixa manera que hi ha aportacions de diner públic a altres serveis i a altres societats, també es fa a la Societat d'Habitatge. El ciutadà, per exemple, no paga el 100% del cost del bitllet d'autobús o de la taxa de residus, o de les escoles bressol o de l'Escola de Música o el Conservatori. Aquests serveis estan bonificats. Per tant, hi ha transferències de l'Ajuntament cap aquests serveis. La Societat d'Habitatge, que històricament no ha reclamat mai un ajut a l'Ajuntament, ara ho fa al municipi. I ho fa amb un objectiu. En primer lloc mantenir l'equilibri de la Societat, assolir la seva viabilitat. I es fa perquè es vol mantenir aquest instrument. Es vol continuar fent política social d'habitatge, amb l'instrument del qual l'Ajuntament de Terrassa s'ha dotat. S'han anat aplicant mesures al llarg dels darrers temps, com ara l'anterior condonació de 2,5 milions, al novembre de l'any passat, i la novació dels préstecs que ara es proposa condonar. Però el Sr. Turmo no ha dit que la Societat té un únic soci, que és el propi Ajuntament de Terrassa. Val la pena dir-ho, per evitar sospites en relació als interessos particulars que ha esmentat el Sr. Soler. El Sr. Pérez afegeix que és evident que s'ha entrat a negociar amb el BBVA. No es pot acusar al govern d'irresponsabilitat. Però la situació és que allò que planteja el Grup de CiU d'entrar en un concurs o de fer determinats experiments, a veure què passa, no seria responsable. El Sr. Pérez demana al Sr. Soler si hi ha alguna altra societat municipal d'habitatge que hagi entrat en un procés de liquidació, a banda del cas de Madrid. Les entitats financeres plantegen que es vengui per sota del preu del mercat, que faran una quita, però l'Ajuntament mantindrà el deute. El Sr. Soler demana que s'experimenti, però no es pot experimentar amb un patrimoni social que té l'Ajuntament de Terrassa, ni es pot entrar en un procés de liquidació amb les conseqüències socials que podria tenir. Per tant, l'opció més responsable és preservar i mantenir el patrimoni públic, preservar i mantenir la Societat Municipal d'Habitatge, per continuar fent política social d'habitatge. La Societat d'Habitatge no és una societat mercantil estàndard, perquè no només es dedica a la promoció d'habitatge, sinó també al lloguer social, a la intermediació, a moltes més coses, que quedarien eliminades en procés de liquidació. La solució definitiva del problema no s'assolirà amb l'operació que avui es planteja. El que s'intenta és aconseguir més temps, tenir més oxigen per poder arribar a un equilibri econòmic de la Societat. El Grup de CiU demana que s'entri en una dinàmica de concurs. Aquesta no és, conclou el Sr. Pérez, una opció responsable. No hi ha cap altra alternativa responsable que la que avui es planteja al Ple, amb la condonació dels préstecs.

El Sr. Turmo comença assenyalant, en relació a la darrera intervenció del Sr. Pérez, que resulta sorprenent la poca importància que dóna als diners, que són diners públics que provenen dels impostos i tributs que paga la ciutadania. S'hauria de ser molt més curós i responsable en les afirmacions polítiques. La Societat d'Habitatge té, en efecte, un únic soci. El Sr. Turmo voldria saber quin és el valor del patrimoni de la Societat, i afegeix que aquest patrimoni perd immobiliari cada dia valor. Aquest patrimoni, a més, està vinculat a unes deutes elevadíssims amb entitats financeres. Per tant, la Societat té un únic soci, sí, i està endeutada. Cal dir-ho tot. El Sr. Turmo reitera que aquest és un dictamen de contingut eminentment econòmic. I estan distraient l'atenció. El Grup del PPC defensa, com el govern municipal, les polítiques d'habitatge, que es pugui mantenir un parc d'habitatge públic, amb lloguer social, etc. Però del que s'està parlant ara és de la situació econòmica d'una societat municipal, que està profundament endeutada i que el Grup del PPC dubta que amb les actuacions que s'estan prenent, sense valorar altres alternatives, pugui ser viable. El Sr. Turmo recorda les paraules de la Sra. Labòria, en el sentit de què amb les accions que s'estan prenent, o amb aquesta, s'està garantint la viabilitat de futur a curt i llarg termini. El Sr. Turmo considera que la Sra. Labòria ho haurà d'explicar molt bé, perquè està afirmant que l'empresa serà viable amb l'acord que avui se sotmet a la consideració del Ple. El Sr. Turmo reitera

que aquest no serà, segurament, l'últim dictamen relatiu a la Societat d'Habitatge. Cada dictamen que s'ha presentat fins ara, sobretot en els darrers tres anys, relatiu a la Societat, hauria d'haver estat determinant i absolutament necessari. Sempre es deia que si es volia que l'empresa anés endavant s'havien d'aprovar les diferents actuacions, i el govern demanava la corresponsabilitat de l'oposició. Però es porten tres anys així. Es van posant pegats, que són diners de l'Ajuntament de Terrassa, de la ciutadania, que es perden. El deute és molt considerable, molt elevat, i això és el que el govern no està dient. El Sr. Turmo pregunta novament quina és la valoració del patrimoni de la Societat. També es podria parlar de l'esborrany de l'informe d'auditoria quan es van formular els comptes, i que va motivar, en definitiva, que els membres dels Consell d'Administració, en concret el propi Sr. Turmo en representació del Grup del PPC, sortís del mateix. Per altra banda, el Grup del PPC no està d'acord en salvar una societat municipal a qualsevol cost, que és la sensació que està plantejant l'equip de govern, amb la poca importància que està donant al deute. A qualsevol cost, no. Més de disset milions d'euros condonats, és a dir perdonats. El Sr. Turmo pregunta quina serà l'aportació total que serà necessària per part de l'Ajuntament, durant els anys anteriors i els propers. El Sr. Turmo demana que s'informi sobre durant quants anys caldrà seguint fent aportacions, quins escenaris hi ha dibuixats, quans milions en total haurà d'aportar l'Ajuntament de Terrassa, quin serà el valor final del patrimoni. Aquest és un dictamen profundament econòmic i el govern parla de les meravelles de la política social d'habitatge feta per la Societat. Al Grup del PPC, la viabilitat d'aquesta societat li planteja dubtes i les actuacions i determinacions que està plantejant el govern no són les més idònies. El govern pot entendre que són les més idònies, però el Grup del PPC considera que no. S'ofereixen alternatives, i tècnics i experts d'altres àmbits ofereixen alternatives d'actuació, com ara ha fet el Sr. Soler, i el govern no les vol explorar o valorar. El Grup del PPC vol salvar la Societat, però no a qualsevol cost, i que tingui el menor impacte possible per a les arques municipals. El Sr. Turmo entén, però, que això no és així amb el present dictamen.

El Sr. Soler lamenta que el govern municipal s'estigui autoenganyant, que estigui fugint endavant, que no compleixi la llei, que no compti amb els informes jurídics adequats. Així és molt complicat. El govern ha fet creure que el Sr. Soler planteja fórmules experimentals i extravagants. Per això el Grup de CiU, a partir de novembre de 2012, ha demanat informes jurídics, que reafirmen el que defensava aquest Grup. El govern, però, no vol atendre el contingut d'aquests informes. El Sr. Soler formula una pregunta per tal que sigui contestada per la Sra. Labòria o pel Sr. Vega: què farà l'Ajuntament de Terrassa quan s'aprovi la Llei de racionalització i sostenibilitat de les administracions. No es podran fer més aportacions, i si hi ha pèrdues durant dos exercicis no es podran fer aportacions a la Societat d'Habitatge, que haurà de ser dissolta per llei. El Grup de CiU proposa fórmules, no experiments, d'acord amb la llei. En aquests moments el Ple està fent un acte en el qual s'acredita la manca de solvència de la Societat per poder pagar a l'Ajuntament de Terrassa, i per això se li perdonen els crèdits que se li van donar. A més, hi ha informes que mantenen que la sostenibilitat de la Societat només passa per fer aportacions periòdiques. Quan el Grup de CiU parla de negociar amb les entitats financeres no és per no pagar, sinó per pagar quantitats raonables. Fan pagar interessos sobre interessos, en una operacions que s'estan refinançant en les quals les entitats bancàries encara guanyen més i més. L'Ajuntament de Terrassa, en canvi, no es planta. Aquesta és una qüestió de gestió responsable. El Sr. Soler no accepta que el govern digui que és el Grup de CiU el que és irresponsable. És l'equip de govern el que és irresponsable i negligent.

Intervé seguidament la Sra. Labòria qui comença dient que no es tracta d'un dictamen purament econòmic, sinó que s'està parlant de l'instrument per poder realitzar les polítiques socials d'habitatge de la ciutat. I el govern no està disposat a renunciar-hi. Hi ha molts serveis que presta l'Ajuntament de Terrassa que són deficitaris. Hi ha una aportació als títols de transport públic. Les tarifes només cobreixen el 45% del cost del servei. Per tant, el municipi hi aporta diners. En el cas

de la Societat d'Habitatge també ho està fent. L'Ajuntament, en el seu moment, va fer una aposta clara per fer habitatge social i ara som víctimes del sistema, com ho són les empreses i les famílies. No és un problema de mala gestió, sinó de context econòmic. Tot l'endeutament ha estat responsable. Terrassa no és un cas aïllat, no hi ha cap empresa, ni local, ni autonòmica ni estatal, que hagi entrat en els experiments que demana el Grup de CiU de concurs de creditors. Tenint en compte que aquestes empreses desenvolupen les polítiques socials d'habitatge dels seus ajuntaments, totes han buscat les fórmules que més els convenen per acabar assumint les seves responsabilitats, unes amb aportacions, unes altres amb assumpció del deute per part de la seva administració, d'altres integrant-s'hi en la pròpia administració, etc). En funció de les situacions patrimonials i financeres de cada empresa i del seu ajuntament, han adoptat la fórmula que més els convé. Però en cap cas se n'ha deixat caure cap. En resposta a la pregunta del Sr. Turmo, la Sra. Labòria assenyala que el patrimoni de la Societat d'Habitatge està auditat, és de 148 milions d'euros. És un patrimoni immobiliari, però no només hi ha aquest patrimoni. També hi un patrimoni social, que és el que el govern està intentant fer veure als Grups de l'oposició, que tenen una altra visió. La Sra. Labòria demana als Grups de l'oposició que expliquin quina és la seva opció, si deixarien caure la Societat, si deixarien perdre tot el patrimoni. El concurs no té marxa enrere. La Sra. Labòria pregunta si s'ha deixat caure l'ACA, l'Incasòl o les societats d'habitatge allà on CiU té responsabilitats de govern. També pregunta si han presentat concurs de creditors. El Sr. Soler està demanant que es faci el concurs. Això significaria lliurar els pisos i tot el patrimoni al banc. L'Ajuntament i, en definitiva, la ciutat es quedaria sense patrimoni, amb un deute i sense l'instrument per poder seguir fent polítiques socials d'habitatge, que ara més que mai són molt imprescindibles. El Sr. Soler ha dit que el pisos seguirien tenint la qualificació de protecció. La nova llei aprovada pel govern de l'Estat, la nova LAU, preveu que si hi ha un canvi de titularitat es puguin no subrogar els contractes de lloguer. El govern municipal no està disposat a què tot això passi. Es continuarà negociant amb el BBVA, que és l'entitat financera majoritària. Les negociacions amb el BBVA estant sent molt dures i complexes. Hi ha hagut canvi de titularitat. La llunyania no afavoreix fent en aquestes negociacions. Totes aquestes negociacions han de ser un pas més per aplanar el terreny. El que es fa és reestructurar el deute, que és el que fa tothom. L'Ajuntament té clar que vol seguir fent polítiques socials d'habitatge i per tant seguirà prestant el servei. I mentre calgui i fins que no reverteixi la situació, aportarà els diners necessaris per cobrir el seu cost, com fa en molts altres serveis públics que són deficitaris. Les polítiques socials tenen un cost, a l'Ajuntament de Terrassa, al país, a Europa, a Espanya i a tot arreu. Durant molts anys no ha calgut fer aportacions, quan les coses eren diferents la Societat d'Habitatge es nodria del seu propi funcionament. En aquests moments no és així. Per acabar, remarcar que la condonació és la conseqüència d'una voluntat política clara, la de mantenir la societat i el seu patrimoni com a instrument d'habitatge social, perquè ara més que mai aquestes polítiques són una necessitat pels terrassencs i terrassenques.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar la condonació del préstec concedit per l'Ajuntament de Terrassa a la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa SA, en data 28 d'octubre de 2011 i que va ser objecte de novació, segons acord del Ple municipal de data 29 de novembre de 2012, per un import

de 3.960.165,23 €, mes els interessos meritats fins a la data d'adopció d'aquesta acord pel Ple, que es determinen en 235.548,46 €.

SEGON.- Aprovar la condonació del préstec concedit per l'Ajuntament de Terrassa a la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa SA, en data 23 de desembre de 2.010 i que va ser objecte de novació, segons acord del Ple municipal de data 29 de novembre de 2012, per un import de 10.500.000 €, mes els interessos meritats fins a la data d'adopció d'aquesta acord pel Ple, que es determinen en 62.907,95 €.

TERCER.- Facultar al Regidor i Tinent d'Alcalde de Hisenda Serveis Generals de l'Ajuntament per a la signatura dels documents que resultin necessaris per a l'efectivitat de les operacions proposades en els apartats anteriors, fins i tot per esmenar i rectificar.

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, BENESTAR I COHESIÓ SOCIAL

Epígraf 7) *Aprovació del conveni de col·laboració entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Terrassa per al sosteniment dels centres docents de titularitat municipal Fàtima i El Pi.*

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Aprovar el conveni de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament d'Ensenyament, i l'Ajuntament de Terrassa per finançar el funcionament dels centres educatius de titularitat municipal que integren el Servei d'Educació de Catalunya pel període juliol – desembre de 2013.

Segon.- D'acord a la clàusula setena de l'esmentat conveni, deixar sense efectes el conveni singular signat en data 3 de febrer de 2000 sobre el funcionament de diversos centres.

Tercer.- Acceptar els imports que el Departament d'Ensenyament ens concedeix durant el període juliol-desembre de 2013, per un total de 972.559,68 € corresponents al funcionament dels centres d'educació especial FATIMA i El Pi.

Quart.- Que, de conformitat amb la legislació vigent, la documentació necessària per dur a terme l'acord precedent, sigui signada per l'alcalde president, senyor Jordi Ballart Pastor.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 8) *Presentada pel Grup municipal de CiU, relativa a la dotació d'oferta d'aparcament gratuït de rotació limitada en punts de la ciutat on no hi hagi zona blava ni previsió d'implantar-la, per tal de realitzar gestions ràpides.*

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« La manca d'aparcament és un dels motius de preocupació entre la ciutadania i les administracions locals. En els darrers temps, les places de franc s'han anat reduint, tant al centre de les ciutats com en alguns barris. No passa només a casa nostra, sinó també a la majoria de països del nostre entorn amb la creació de zones blaves o de limitacions horàries.

» En aquest sentit, són necessàries actuacions que promoguin la rotació i al mateix temps, potenciar el consum. I més encara, si la proposta no comporta cap cost afegit per als/les usuaris/es. Iniciatives que beneficiïn el comerç amb risc de viabilitat, sobretot en alguns barris i/o zones on és difícil l'aparcament i no hi ha zona blava ni es preveu establir-la.

» De fet, el *Pla d'Aparcaments* municipal ja evidenciava un dèficit important de places d'aparcament a certes zones de Terrassa, tant per a residents com per a rotació. I proposava que el municipi tingués la dotació necessària de places d'aparcament requerides per a les activitats econòmiques i residencials.

» I en l'avaluació del *Pla de Mandat 2011-2015*, feta el juliol d'enguany del Pla de Mandat, l'equip de govern afirmava: "Ens preocupa aconseguir una estructura de mobilitat urbana més democràtica, participativa, segura i sostenible; que estigui al servei del desenvolupament qualitatiu de la ciutat". A continuació, doncs, presentem una iniciativa que contribuiria a assolir aquest objectiu.

» Es tracta de posar en marxa una zona d'aparcament (per a dos vehicles, per exemple) en una zona amb comerços que tingui alta densitat de circulació rodada, i que permeti estacionar durant un màxim de deu minuts el vehicle de manera gratuïta per tal de fer encàrrecs, compres o gestions ràpides en aquesta zona.

» Amb la proposta també es fomenta la col·laboració i corresponsabilitat tant dels usuaris de la zona com dels comerciants, en comprometre's al fet que s'utilitzi la zona durant el temps reduït establert. Malgrat això, també és possible – com s'ha realitzat a altres indrets- establir mesures de control dels vehicles que detectaria els conductors/es que s'hi estiguessin més de deu minuts, per tal de posar-hi sancions, si s'escau.

» A més, no es redueix el número de places de zona blava, i per tant, els ingressos amb què ja compta el Consistori, perquè la seva ubicació aniria destinada a zones on no n'hi ha i també és difícil l'estacionament. Per tant, pot conviure perfectament amb les zones d'estacionament limitat de pagament que actualment existeixen, i amb aquelles que properament s'implantaran.

» En altres municipis s'ha dut a terme la proposta i l'equip de govern ha fet una valoració molt positiva de la mateixa, així com el veïnat o el teixit comercial on s'hi ha implantat. Es podria començar fent una prova pilot en una zona comercial amb alta densitat de trànsit, i si resulta favorable, ampliar la iniciativa a altres barris.

Per tots aquests motius, es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Iniciar els estudis pertinents que permetin, si s'escau i aprofitant la revisió del Pla de Mobilitat, dotar d'oferta d'aparcament gratuït de rotació limitada en punts de la ciutat on no hi hagi zona blava ni previsió d'implantar-la, i es detectin comerços amb risc de viabilitat.

Segon.- En cas que la iniciativa es dugui a terme i resulti positiva assegurar la possibilitat d'estendre-la a altres zones o barris de la ciutat que pateixin similars característiques.»

Pren la paraula la Sra. Salvador, qui comença dient que l'objectiu de la presentació de la Proposta és plantejar una iniciativa de caràcter gratuït per a la ciutadania, i de molt baix cost per a l'Ajuntament. En els temps que s'estan vivint és important ser sensible a les necessitats dels comerços, per tal d'assegurar la seva activitat, i al mateix temps atendre les peticions veïnals, facilitant el consum i els desplaçaments. La Proposta s'hauria d'emmarcar dins dels treballs o estudis que s'estan duent a terme amb motiu de la revisió del Pla de Mobilitat. La Sra. Salvador posa de manifest que ha estat possible assolir un acord amb l'equip de govern, que pot permetre l'aprovació de la Proposta. La Sra. Salvador ho agraeix. El Grup de CiU es posa a disposició de l'equip de govern per facilitar-li la informació de què disposa sobre el tema, per al seu estudi, tant pel procediment per garantir l'aparcament gratuït per fer gestions ràpides com les possibles mesures a implantar en el cas que s'incomplís l'horari, si calguessin.

Intervé seguidament el Sr. Pereira, qui anuncia que el Grup del PPC s'abstindrà en la votació de la present Proposta de Resolució, atès que considera que no es tracta més que d'una adaptació errònia d'una sol·licitud que el Grup del PPC ve reclamant constantment en aquesta sala de Plens. El Grup del PPC no limita aquesta petició a un nombre determinat de places, ni encara menys a zones d'estacionament lliure, sinó que vol que aquesta mesura s'implanti en totes les places de zona blava. Per això el Grup del PPC ha proposat una revisió de la totalitat de la zona blava de la ciutat. Amb aquesta petició es multiplicarà la possibilitat real de fluïdesa i rotació, necessària per fer molt més viable el sentit i funcionalitat que ha de tenir la zona blava. El Grup del PPC no vol limitar o subratllar per a un determinat ús una zona que ja és d'ús lliure, i en funció de les pròpies necessitats del ciutadà que va a ocupar-la de forma limitada. El Sr. Pereira no ho considera oportú. El que pretén el Grup del PPC és que en aquells indrets on això no es dona, és a dir la zona blava, on el temps està limitat per l'abonament o quota, aquesta sigui gratuïta durant els primers quinze minuts. Així es podrà aplicar l'argumentació del Grup de CiU i que el Grup del PPC ve repetint constantment. En definitiva, el Grup del PPC entén la zona blava com a lloc per estacionar, donant als ciutadans la possibilitat de rotació i mobilitat que tan necessita la ciutat en determinats indrets, i no com una font de recaptació que penalitzi la butxaca dels ciutadans que no estaran més de quinze minuts, i que només necessiten accedir a aquestes zones per realitzar compres o gestions de manera ràpida. El Sr. Pereira no entén la proposta de limitar les zones de lliure estacionament i convertir-les en zones restringides, limitant així la capacitat dels ciutadans per estacionar en aquells pocs llocs en els quals, per motius de major estància com ara treball, descans, etc., i es vegin penalitzats. El Sr. Pereira afegeix que amb la fórmula que proposa el Grup de CiU, es poden ampliar i modificar les zones de càrrega i descàrrega, tot i que el Grup del PPC no considera necessari limitar més espai públic, ja que en aquestes zones l'estacionament ha de ser fàcil, ja que s'està parlant de la perifèria. En la zona centre està completament habilitada la zona blava.

La Sra. Labòria recorda que el govern dóna recolzament a la Proposta amb el benentès que es tracta de fer l'estudi, sense entrar a debatre si convé o no convé. En aquests moments s'està finalitzant la fase de diagnosi tècnica del Pla de Mobilitat. Una vegada es finalitzi començarà la fase de participació, per enriquir la diagnosi amb elements que aportin els grups de treball i que puguin no haver estat detectats. El document final mostrarà una fotografia de la mobilitat actual a la ciutat. Immediatament després s'iniciarà el procés de presentació, estudi i avaluació de les propostes pels propers sis anys, el Pla tindrà una vigència del 2015 al 2020, que cal esperar que arribin dels tècnics, dels Grups municipals, de les entitats participants en la Taula de la Mobilitat i de la ciutadania en general. Aleshores serà quan s'analitzaran, s'estudiaran i es valoraran totes aquestes aportacions. La d'avui també n'és un exemple. Aleshores s'entrarà a valorar si convé o no el que avui es proposa. La Sra. Labòria no entrarà a valorar sobre la conveniència de destinar un determinat període de temps. En el seu moment ja es va rebutjar la proposta de reservar quinze

minuts gratuïts de la zona blava. És dins del marc de la revisió del Pla de la Mobilitat que tots aquests debats tindran lloc.

La Sra. Salvador lamenta que no s'afegeixi a la votació favorable el Grup del PPC. El que es demana a la Proposta és l'estudi d'una iniciativa que ha tingut èxit a d'altres municipis catalans. La limitació d'una zona per fer gestions ràpides és una petició d'accés per part de tothom. No es limita l'accés a ningú. Això podria afavorir al veïnat de tota la zona i els usuaris de l'espai comercial. La Sra. Salvador espera que a partir d'aquest estudi es facin més aportacions i puguin implantar-se a Terrassa. Es tracta d'una mesa que, a més, és gratuïta, i per tant pot resultar molt interessant per als usuaris.

El Sr. Pereira insisteix en què el Grup del PPC considera que es pot aplicar altre tipus de fórmules, no ubicar més espais per a zones limitades. Es pot estudiar i es pot plantejar l'habilitació de les zones de càrrega i descàrrega en determinats indrets de la ciutat per a l'ús que es proposa. S'està parlant d'horaris que no són els màxima afluència, la qual està limitada per la pròpia limitació de l'entorn. El Grup del PPC considera que on s'ha posat més èmfasi és en l'estudi i modificació de la zona blava.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

En aquests moments, quan passen dos minuts de les vuit de la tarda, s'absenta momentàniament de la reunió la Sra. Labòria.

Epígraf 9) Presentada pel Grup municipal de CiU, donant ple suport al procés expressat pel Parlament de Catalunya per tal que el poble català pugui exercir el seu dret a decidir.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« Catalunya és Nació, i tota Nació té dret a decidir el seu futur polític. Reclamem per exigència democràtica que la ciutadania de Catalunya puguem exercir amb el nostre vot el Dret a Decidir sobre la nostra institucionalització política. En aquest sentit, urgim que s'estableixi un diàleg amb institucions de l'Estat per tal de trobar les condicions legals per a l'exercici d'aquest Dret a Decidir.

» El Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que es circumscriu a ell mateix, assumeix les opcions democràticament possibles sobre el nostre futur polític i així resta obert a la seva adhesió d'institucions i associacions que ho sol·licitin.

» Reclamem exercir el Dret a Decidir la nostra institucionalització política i el vinclem a la millora de la condició de vida individual i col·lectiva de les persones que viuen i treballen a Catalunya, al compromís amb les exigències de la qualitat de la democràcia, als drets socials –especialment en l'atenció als més febles-, a l'aprofundiment de l'estat del benestar, a la solidaritat intergeneracional, a l'equilibri territorial i desenvolupament sostenible així com a l'

impuls d'iniciatives i de foment de l'actitud emprenedora i a l'assumpció de responsabilitats empresarials.

» Ha de significar també la voluntat d'un país que vol accedir a un alt nivell educatiu i de cultura personal i col·lectiva i especialment en la defensa de la nostra llengua pròpia, que, s'estén i crea lligams específics amb els territoris amb els quals la compartim.

» Exigir l'exercici del Dret a Decidir implica també l'afirmació que Catalunya és una comunitat humana que integra, respecta i recolza les diverses aportacions culturals i el pluralisme lingüístic que avui es reflecteix a la nostra societat.

» Les accions destinades a assolir el reconeixement del Dret a Decidir s'han de desenvolupar amb l'enfortiment de la cohesió de tota la societat catalana que proclama "com a valors superiors de la seva vida col·lectiva la llibertat, la justícia i la igualtat, i manifesta la seva voluntat d'avançar per una via de progrés que asseguri una qualitat de vida digna per a tots els que viuen i treballen a Catalunya" (EAC).

» El civisme, el diàleg, el respecte a totes les diverses opcions democràtiques pacífiques i al pluralisme polític, ideològic, religiós i d'opcions de consciència, el rebuig a tota discriminació contrària a la llibertat i a la dignitat humana així com la fermesa en les pròpies conviccions, han de configurar totes les accions sorgides des del Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

» L'exercici del dret a Decidir també ha de significar la voluntat col·lectiva d'integració a la Unió Europea revitalitzada i a la participació en la solidaritat universal.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Donar suport al Manifest unitari de compromís del Pacte Nacional pel Dret a Decidir

Segon.-Donar ple suport al procés democràtic que expressa el Parlament de Catalunya per tal que el poble català pugui exercir el seu Dret a Decidir i, en conseqüència, adherir-se formalment al Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

Tercer.- Comprometre's a endegar iniciatives per tal que les entitats ciutadanes se sumin al Pacte Nacional pel Dret a Decidir i a promoure la conscienciació ciutadana i fer pedagogia per reclamar l'exercici del Dret a Decidir que tenim tots els catalans i catalanes.

Quart.- Fer arribar aquesta moció al President de la Generalitat i al Parlament de Catalunya.»

El Sr. Alcalde anuncia que ha estat presentada una esmena a la present Proposta per part del municipal del PSC, el contingut de la qual és el següent:

« Substitució dels acords pels següents:

Primer.- L'Ajuntament de Terrassa dóna suport al Manifest unitari de compromís del Pacte Nacional pel Dret a decidir.

Segon.- Fer arribar aquesta moció al President de la Generalitat i al Parlament de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Aguado per presentar aquesta esmena, tot basant-la en la voluntat d'assolir el màxim consens en allò que es comparteix: el dret a decidir. Aquests dies ha estat objecte de debat en el Parlament de Catalunya, el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, tot cercant la unitat. En aquest sentit, el Sr. Aguado no vol que allò que uneix a diverses forces polítiques en el Parlament divideixi als Grups polítics municipals. Per això a l'esmena es planteja donar ple suport al Manifest que emana del Pacte. El Sr. Aguado considera que és legítim i democràtic que un pacte que busca el dret a decidir, amb les diferents opcions que pugui tenir el país vers el seu futur, ha de tenir una major neutralitat. L'esmena ha estat presentada amb un esperit positiu, per donar la imatge de què democràticament hi ha una majoria unida pel dret a decidir, i que la condició de futur va lligada a garantir la neutralitat vers els ciutadans, per tal que siguin aquests els que de forma equànime decideixin, quan es convoqui al poble català a opinar. El Sr. Aguado recorda una paraules recents del Sr. Duran i Lleida, qui deia que el "Manifest Rigol" aposta per la transversalitat i participació de la societat catalana, i cal que ningú l'instrumentalitzï per posicions partidistes.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rull, qui anuncia que el Grup de CiU no accepta l'esmena, perquè és una esmena concebuda com una esmena de substitució, que intenta modificar a fons allò que inicialment es plantejava a la Proposta de Resolució. En aquest sentit, el Sr. Rull anuncia que els Grups d'ICV-EUiA i de CiU han assolit una transacció que justament integra el text que planteja l'esmena. Això hauria de servir per a què el Ple de l'Ajuntament de Terrassa arribi avui a un acord. Però el que no té sentit és que el Grup del PSC decideixi modificar la Proposta de manera substancial, i impedeixi que el Ple de l'Ajuntament faci un debat sobre el fons de la qüestió. No té massa sentit que el Grup del PSC plantegi tenir en compte i donar suport al Pacte Nacional pel Dret a Decidir, i en canvi quan es demana que se subscrigui el mateix digui que no. Aquest manifest unitari fa una crida concreta a les institucions i a les entitats del país a adherir-se. Per tant, des de la perspectiva del Grup de CiU queda incomplet el plantejament del Grup del PSC: que es doni suport al manifest però que l'Ajuntament de Terrassa no s'hi adhereixi. Per tant, per tal de poder fer un debat a fons sobre aquesta qüestió, el Grup de CiU no accepta l'esmena de modificació presentada pel Grup del PSC.

Es procedeix tot seguit a la votació de l'esmena presentada pel Grup municipal del PSC, la qual és desestimada amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	EN CONTRA

Pren tot seguit la paraula el Sr. Rull, qui comença posant de manifest que l'Ajuntament de Terrassa s'ha posicionat a favor de l'exercici del dret a decidir per part de la ciutadania de Catalunya. Des de què l'Ajuntament de Terrassa va prendre una decisió al respecte, han passat diverses coses. Hi ha hagut una mobilització molt rellevant, la més important de la història del país, la Via Catalana, el passat 11 de setembre. Hi ha hagut un compromís inequívoc per part del Parlament de Catalunya d'iniciar una via de negociació amb l'Estat espanyol per permetre que els catalans puguin votar per decidir lliurement, democràticament, pacíficament, el seu futur. També hi ha hagut un element rellevant, que és el que motiva la present Proposta de Resolució. El propassat 26 de juny, en el Parlament de Catalunya es va constituir el Pacte Nacional pel Dret a

Decidir, que integra la major part de les forces polítiques del país, així com quaranta organitzacions representatives de Catalunya, des de la Cambra de Comerç de Barcelona, el Consell de Cambres, col·legis professionals, els dos grans sindicats del país, patronals, organitzacions del tercer sector, etc. Per tant, un gran moviment amb l'objectiu de donar suport al Parlament de Catalunya en el propòsit de donar la veu, dins la legalitat, a la ciutadania de Catalunya. Aquest Pacte Nacional pel Dret a Decidir s'expressa en uns termes molt precisos. De fet, se li va encomanar a l'anterior President del Parlament de Catalunya, Molt Honorable Sr. Rigol, que elaborés un text que permetés acabar de donar contingut a allò que pretenien les organitzacions que van fer néixer aquest procés. El Sr. Rull es refereix tot seguit a quatre dels punts que constitueixen aquest manifest. El primer és que les organitzacions, els partits polítics, manifesten el seu suport al suport democràtic que expressa el Parlament de Catalunya, per tal que el poble català pugui exercir el seu dret a decidir. En segon lloc, que Catalunya és Nació, i tota Nació té dret a decidir el seu futur polític. Es reclama, per exigència democràtica, que la ciutadania de Catalunya pugui exercir amb el seu vot el dret a decidir sobre la seva institucionalització política. Aquesta institucionalització política obre tots els ventalls. Aquells que, com el propi Sr. Rull, creuen que la millor solució fóra que Catalunya tingués la independència i aquells que consideren que hi ha d'altres opcions. La idea bàsica, fundacional, del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, és que no prejudica quin és el resultat final, sinó que posa l'èmfasi en l'instrument democràtic per aconseguir que el poble de Catalunya pugui decidir com vol que sigui el seu futur. En tercer lloc, s'urgeix a què s'estableixi un diàleg entre institucions de l'Estat, per tal de trobar les condicions legals per a l'exercici d'aquest dret. Un quart element, que per al Grup de CiU és el més rellevant, és que el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que se circumscriu a ell mateix, assumeix les opcions democràticament possibles sobre el futur polític de Catalunya i així resta obert a l'adhesió d'institucions i associacions que ho sol·licitin. Avui, per mitjà de la present Proposta de Resolució, es vol que l'Ajuntament de Terrassa demani la seva adhesió al Pacte. En un dels altres punts de la Proposta, en el text transaccionat, es planteja que es faci una crida a les associacions i entitats de la ciutat per tal que s'adhereixin al Pacte Nacional, que es faci pedagogia, es puguin fer debats a fons sobre el que suposa l'aprofundiment democràtic del dret a decidir. Des d'aquesta perspectiva, els Grups d'ICV-EUiA i de CiU han assolit una transacció, incorporant com a primer acord de la Proposta allò que el Grup del PSC plantejava a la seva esmena. El Sr. Rull reitera allò que ha dit amb motiu de la justificació del rebuig a l'esmena: no té sentit que l'Ajuntament de Terrassa doni suport al manifest i, en canvi, rebutgi un dels seus punts bàsics: l'adhesió al Pacte Nacional pel Dret a Decidir. El Sr. Aguado ha demanat en la seva anterior intervenció que no es faci partidisme en aquest procés. El Sr. Rull hi està d'acord, però té la sensació de què avui el Grup del PSC, amb el seu exercici de funambulisme polític, ha fet partidisme. De fet, no està disposat a subscriure el Pacte Nacional simplement perquè la seva formació política no ha volgut. Afortunadament, a molt altres indrets de Catalunya, a molts municipis del país, independentment de les formacions polítiques que hi ha al darrera, s'ha aconseguit un consens molt ampli. Aquest procés democràtic serà imparabile si hi ha una gran majoria al darrera. El Ple municipal té avui la responsabilitat de donar suport a aquest procés. El Sr. Rull fa una crida a totes les formacions polítiques de l'Ajuntament de Terrassa per poder dotar-se d'un gran instrument per permetre que els ciutadans de Catalunya puguin tenir accés a les urnes. El Sr. Rull conclou dient que la democràcia no és problema. La democràcia és la solució. Les urnes són la solució. Adherir-se al Pacte Nacional pel Dret a Decidir suposa un compromís inequívoc amb la radicalitat democràtica, a donar la veu als autèntics amos del futur del país, els seus ciutadans.

El Sr. Pérez comença manifestant el seu reconeixement a la ciutadania de Terrassa i del conjunt del país, que durant la Diada van manifestar-se de forma massiva, cívica i pacífica a favor dels drets nacionals i dels drets socials de Catalunya. És cert que Catalunya es troba en aquests moments en un dels seus moments més transcendents de la seva història, fent front a diferents crisis: una econòmica i social, una crisi política i una crisi de relació amb l'Estat. Avui hi

ha una majoria social que rebutja radicalment un procés, cada cop més agut, de recentralització, impulsat pel govern del Partit Popular. Una majoria que cada vegada qüestiona més l'encaix de Catalunya amb l'Estat. La societat catalana ha demostrat una gran capacitat de generar iniciatives i mobilitzacions ciutadanes, per fer front no només a reptes nacionals sinó també a reptes socials, amb mobilitzacions, vagues generals, etc. Hi ha un moment de canvi encetat, de mobilització, d'il·lusió. Aquest no és un camí fàcil. Hi ha enemics poderosos, contraris a l'expressió democràtica del poble de Catalunya. El Sr. Pérez considera, a més, que hi ha pocs aliats en aquest procés. Però precisament perquè aquest procés no és fàcil, caldria treballar per cometre els menors errors possibles. Hi ha, però, condicionants positius. Una societat dinàmica i mobilitzada, que està d'acord, de forma molt majoritària, amb el dret a decidir, i que ha escollit un Parlament que està també a favor d'aquest dret de manera molt àmplia, amb més de cent Diputats i Diputades. El principal objectiu és, doncs, guanyar aquest dret a decidir. Aquesta és la batalla política fonamental: realitzar una consulta per conèixer la voluntat de la ciutadania de Catalunya. L'exercici del dret a decidir no és un mer tràmit, sinó que serà una de les conquestes democràtiques històriques. Això s'ha de fer, considera el Sr. Pérez, des de la unitat del catalanisme, amb l'objectiu de guanyar l'exercici del dret a decidir i d'ampliar i enfortir la majoria social i política favorable a aquest dret. La confrontació política no ha de ser entre les diferents expressions del catalanisme, sinó entre aquells que accepten el dret democràtic a decidir i els que ho volen impedir. El Sr. Pérez reitera que aquest procés no serà fàcil ni curt. Mentre aquest procés avança, però, no s'ha d'oblidar una altra realitat. Cal continuar donant respostes a problemes quotidians de la ciutadania, que avui se centren en els efectes de la crisi econòmica, de la taxa d'atur, de la pobresa creixent, de l'exclusió social, de les retallades de l'Estat del benestar. El Sr. Pérez es mostra a favor del dret a decidir, però a decidir tot: drets nacionals però també drets socials.

El Sr. Turmo fa una consideració prèvia relativa a la indefensió que poden patir els Grups municipals que no han presentat esmenes, com ara el Grup del PPC en el present punt de l'Ordre del dia, que no poden intervenir en el debat. El ponent defensa l'esmena i després es dona la paraula al ponent de la Proposta, per tal que expressi si l'accepta o no. Però els Grups que no han presentat l'esmena no poden intervenir. Atès que la revisió del Reglament Orgànic Municipal està paralitzada, el Sr. Turmo demana que es reformi de forma parcial, si més no en relació a aquest punt, fent possible la intervenció de tots els Grups. El Sr. Turmo puntualitza que el Grup del PPC ha votat en contra de l'esmena perquè el seu contingut és còmplice de l'estratègia independentista, i fruit de la covardia del PSC, que evita posicionar-se a favor de la unitat d'Espanya. D'altra banda, el Sr. Turmo manifesta que un determinat moment s'ha sentit perplex amb les intervencions del Sr. Pérez i del Sr. Rull. Els membres del Ple ho són en virtut d'unes eleccions democràtiques, com els Diputats del Congrés o del Parlament Europeu. El Sr. Rull i el Sr. Pérez han parlat d'una situació inexistente. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, d'àmbit supramunicipal, és fruit malauradament, no només de la *síndrome del Diputat*, que afecta amb intensitat als membres del Grup de CiU, sinó també en aquest cas, fruit de la *síndrome de l'estelada* o, dit d'una altra manera, que les prioritats del Grup de CiU no són resoldre les problemàtiques de la ciutadania de Terrassa. Al Sr. Turmo li sembla estrany que avui estiguin al Ple, i no a Barcelona seguint les sessions del Parlament. El Sr. Turmo destaca que, si més no, han presentat la proposta veritablement important i municipal, la que s'ha debatut abans sobre l'estacionament, en primer lloc. Es tracta d'un primer pas. Les propostes es plantegen per ordre de prioritat, i el Grup de CiU ha deixat aquesta en segon lloc. Tractant-se, doncs, d'una proposta d'àmbit supramunicipal, la posició del Grup del PPC és coneguda: expressarà el sentit del vot, en aquest cas contrari, com no podria ser d'una altra manera, i el motiu. No té intenció, per tant, d'intervenir en debats plenaris que responen única i exclusivament a interessos partidistes, i que es plantegen, a més, de manera reiterada, per pura estratègia política de CiU. El Grup de CiU, i el Sr. Rull al davant, ja es justifiquen davant la seva organització política. Objectiu complert, i mentrestant les problemàtiques de Terrassa continuen

sense resoldre's. Aquest és i serà també la responsabilitat de CiU. Això sí, queda molt clar que són independentistes. Caldria, però, que exercissin alguna vegada de Regidors. El Grup del PPC votarà en contra de la Proposta perquè els seus membres se senten orgullosos de ser catalans i, per tant, espanyols. Perquè estan en contra de la independència de Catalunya. Perquè estan en contra d'aixecar murs i fronteres entre espanyols. Perquè no volen una Catalunya dividida i fracturada socialment. Perquè defensen el model territorial de l'Estat de les autonomies. Perquè defensen la Constitució Espanyola i, per tant, la indissoluble unitat de la nació espanyola. Perquè defensen la Catalunya plural, que no vol trencar amb Espanya. Perquè no volen una Catalunya empobrida, fora de la Unió Europea. I perquè defensen una Catalunya en Espanya, i una Espanya amb Catalunya. Per tots aquests motius el Grup del PPC no votarà a favor de la Proposta secessionista i rupturista del Grup municipal independentista de CiU.

El Sr. Aguado comença demanant al ponent de la Proposta la votació separada dels diferents acords que la conformen. El Sr. Aguado es mostra contrari a barrejar el dret a decidir amb el independentisme. Si la Via Catalana s'hagués fet pel dret a decidir, hi haguessin participat més persones. Això és el que vol el Grup del PSC: ser més i més units, pel dret a decidir del poble de Catalunya. Però no comparteix totes les opcions, i per això demana coherència territorial, política i democràtica, en llibertat. El dret a decidir és tenir dret a totes les opcions, i en el Pacte no es veu clar que sigui així. El Sr. Aguado reconeix que aquest és un primer pas vers la transparència, doncs aquest manifest és un primer pas cap a la transparència en el si del Pacte. El Sr. Rull ha acusat al Grup del PSC de seguir les instruccions del partit, i també ha dit que a d'altres municipis ha votat diferent. El Sr. Aguado puntualitza que si els grups municipals del PSC seguissin les instruccions del partit, no hi hauria llocs on votessin diferents. Si s'analitzen els vots a aquestes propostes en els diferents municipis, es plantegen de formes diferents i s'envolten en el dret a decidir. És veritat que algun grup municipal socialista ha votat a favor del Pacte. El PSC és un partit transversal i plural, tot i que la gran majoria dels seus components pensen el que pensen en relació al Pacte Nacional. El mateix que passa respecte a Convergència Democràcia i Unió Democràtica. Dit això, el Sr. Aguado demana que no es confonguin les coses. El Sr. Rull ha utilitzat l'extracte de l'exposició de motius de la Proposta de Resolució, quan el Grup del PSC la comparteix plenament, ja que recull la literalitat del manifest. L'esmena que ha presentat el Grup del PSC ha estat als acords. El Grup del PSC defensa el dret a decidir, que és un exercici en tota plenitud en democràcia. La Proposta de Resolució finalment transaccionada barreja aquests conceptes i aquestes voluntats. En el segon acord es demana l'adhesió al Pacte Nacional. El Sr. Aguado demana que no es barregin les coses. El vot contrari del Grup del PSC a l'acord segon és un no condicional, en base a la neutralitat que vol per al Pacte. El Sr. Aguado conclou dient que no es pot fer un Pacte Nacional del Dret a Decidir i, paral·lelament crear estructures d'Estat i un Consell per la Transició Nacional. El Sr. Aguado valora la incorporació de l'àmbit social al manifest, que no es contemplava inicialment. Aquestes voluntats socials són molt importants, i en aquest àmbit no hi ha neutralitat possible sinó una necessitat. El Sr. Aguado espera que el Pacte vagi creixent de forma adequada, adaptant-ne la neutralitat. Si de veritat es vol construir un nucli potent a favor del dret a decidir, cal cercar la neutralitat, sense barrejat conceptes. S'ha de donar dret a decidir a totes les opcions de la ciutadania, sense condicionar-lo d'entrada. Per això el Grup del PSC donarà suport a gairebé tota la Proposta de Resolució. Però ara per ara no veu factible l'adhesió al Pacte, per les premisses exposades.

El Sr. Rull comença dient que la intervenció del Sr. Aguado hauria de ser objecte no només d'anàlisi morfològica i sintàctica, sinó també de capacitat d'entendre exactament el que ha dit. És inaudit que avui el Grup del PSC voti a favor de donar suport al manifest unitari del compromís del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, el qual directament interpel·la les institucions i les entitats a formar-ne part. La qüestió és molt senzilla. Actualment ja hi ha a l'entorn de mil organitzacions i entitats, de tot tipus, moltes de les quals no són menors ni residuals ni esbiaixades

cap a posicions pretesament sobiranistes, com ara Comissions Obreres i l'UGT de Catalunya, el Consell de Cambres de Catalunya, la PYMEC, o la CECOT. Hi ha una majoria molt àmplia. Del que es tracta és de formar-ne part o no formar-ne part. El Sr. Aguado ha dit que no s'ho acaba de creure. Moltes de les organitzacions adherides ja han explicat, legítimament, que la seva opció no és la independència. Però el que demanen és que es permeti triar per nosaltres mateixos. Aquesta és la part essencial i fonamental. El Grup del PSC ha fet un cert funambulisme dialèctic difícil d'entendre. Per les paraules del Sr. Aguado es desprèn que el Grup del PSC votaria a favor de l'acord tercer. El Sr. Rull pregunta com se li pot demanar a les entitats que s'hi sumin al Pacte Nacional quan l'Ajuntament de Terrassa no ha fet. El Sr. Rull considera difícil poder explicar un cas de manca de coherència política com aquest, si més no per part del Grup del PSC. El Sr. Rull considera que tal vegada fóra bo, en un debat com aquest, sentit la veu de l'Alcalde de la ciutat, ja que es tracta d'una qüestió rellevant. El Sr. Rull també convida a fer com han fet molts companys del PSC a molts indrets del país, en relació amb un tema d'aquesta naturalesa i en un exercici de coherència, donant-hi suport a la Proposta. El Sr. Rull no vol entrar a debatre els arguments del Portaveu del Grup del PPC. El que cal tenir present, en definitiva és que aquests moments, què suma més als catalans: fer la consulta o no fer-la. Totes les enquestes apunten a què hi ha un clam, molt majoritari, de catalans i catalanes, que volen votar. En segon lloc, al Parlament de Catalunya hi ha un 80% de representants del poble de Catalunya que manifesten la seva voluntat de votar i de decidir. A vegades, hi ha persones que en un exercici d'intel·ligència natural ho expliquen molt més bé. En una xerrada que CiU va fer al barri de Sant Pere Nord sobre el dret a decidir, un senyor gran, un català d'origen andalús, va dir una frase en castellà que el Sr. Rull no oblidarà. Aquest senyor va dir: "No tuvimos miedo a la dictadura, ¿ahora vamos a tener miedo a la democracia?". Aquesta persones deia que no sabia què votaria en un referèndum per la independència, però volia votar, volia decidir. Això és del que s'està parlant, de radicalitat democràtica. El Sr. Rull pregunta a qui li fa por la democràcia, la llibertat. A CiU segur que no. Per tant, en el moment en què les normes, les constitucions, s'utilitzen no com a resposta sinó com a barrera, quan el poble està al servei de les normes i no les normes al servei del poble, vol dir que anem malament. En darrer lloc, el Sr. Rull valora del Sr. Turmo que és un jurista seriós, rigorós i solvent. Per això li convida a què llegeixi l'informe elaborat per l'Institut d'Estudis Autònoms, que apunta que hi ha cinc vies legals per poder donar la veu al poble de Catalunya, quatre de les quals no requereixen la modificació de la Constitució. Si això no li sembla bé al Sr. Turmo, també li recomana que llegeixi els articles del catedràtic de dret constitucional, Francisco Rubio Llorente, que va ser Vicepresident del Tribunal Constitucional, President del Consell d'Estat, i per tant poc sospitós de determinacions posicions sobiranistes. Aquest senyor explica que quan hi ha un moviment d'aquesta magnitud, les normes, en aquest cas la Constitució, té prou esclatxes per permetre escoltar la veu d'un poble, en aquest cas del poble de Catalunya. El Sr. Rull demana al Sr. Turmo que faci valer la seva solvència i el seu rigor jurídic i miri què diu exactament una part molt important de la doctrina constitucionalista de l'Estat espanyol, que planteja que sense modificar la Constitució és possible donar la veu al poble de Catalunya, posant les urnes.

El Sr. Pérez replica al Sr. Turmo que aquesta no és una estratègia política de CiU. Hi ha diferents opcions democràtiques, plurals, ideològiques, econòmiques, socials, que són signatàries del Pacte Nacional pel Dret a Decidir. Al darrera, doncs, hi ha una majoria social molt àmplia del país. El Sr. Turmo ha expressat breument el que pensa, el que creu. Segurament com el Sr. Turmo hi haurà moltes persones més. El Sr. Pérez pregunta quina por hi ha a consultar-ho, a què les urnes puguin decidir quina és l'opció majoritària, quin és l'encaix del país en el conjunt de l'Estat. No hauria d'haver-hi cap por. El Sr. Turmo s'ha pogut expressar avui en el Ple lliurement. El Sr. Pérez demana que es pugui obrir el debat i votar. L'estratègia que està fent servir el Partit Popular, una estratègia de la passivitat, emparada al darrera de la Constitució, tot i que, com ha explicat el Sr. Rull hi ha fórmules dins el marc que poden permetre la consulta, una estratègia de portar la societat

catalana a l'exasperació, a la confrontació interna, a la por, negant una voluntat, una expressió del que hauria de ser: sumar majories. Els agradarà o no als membres del Partit Popular, però aquest procés és imparabile. El Sr. Pérez demana aquest Grup que obri els ulls, i que basi la seva intervenció en el valor que representa la democràcia, és a dir la consulta i que la gent del poble opini.

El Sr. Aguado demana al Sr. Rull que faci una anàlisi sintàctica, morfològica i sentimental de les paraules del seu President avui al Parlament, intentant apropar entitats i partits al Pacte. El Sr. Aguado recorda que ahir mateix Foment del Treball, una entitat molt important del país, feia el mateix que el PSC. El Sr. Aguado pregunta al Sr. Rull si li diria a Foment del Treball el mateix que ha dit avui al Ple per intentar apropar-lo al Pacte. El Sr. Rull s'ha interessat per la posició del Sr. Alcalde respecte aquest tema. El Sr. Aguado recorda la conferència institucional de l'11 de Setembre, durant la qual el Sr. Alcalde es va manifestar en aquest sentit, opinant sobre l'encaix de Catalunya en Espanya. La posició del Sr. Alcalde és prou coneguda en l'àmbit de la ciutat. Del que s'està parlant avui és de l'adhesió de Ajuntament al Pacte. El Sr. Aguado afegeix que no es poden separar els demòcrates, en funció de les seves diferents opcions. El PSC comparteix i defensa el dret a decidir. Avui mateix el Sr. Pere Navarro ha dit en el Parlament de Catalunya que el govern de l'Estat ha d'assumir que els catalans han de poder decidir sobre la seva relació amb la resta d'Espanya. Hi ha fórmules que ho farien possible, d'una manera legal i acordada. No hi ha major voluntat que aquesta. El Sr. Aguado manifesta que votar a favor de l'acord tercer és un exercici de coherència, perquè el seu contingut emana del manifest, que el PSC comparteix. La pedagogia permetrà que el Pacte sigui un pacte de veritat, que tothom que creu en el dret a decidir ho digui, sense distinció de quina sigui l'opció per la qual opti cadascú. El Sr. Aguado pregunta si fa por a algú que una determinada opció guanyi una altra, en el marc del Pacte. El Sr. Aguado torna demanar votació separada dels acords que integren la Proposta. Pel que fa al segon acord, sobretot pel que fa a l'adhesió formal al Pacte, al Grup del PSC se li fa molt difícil donar-li suport, perquè es barregen dues coses. Avui és un dia molt important per a tots aquells que representen al poble de Catalunya, perquè s'ha constituït en el Parlament de Catalunya la comissió d'estudi pel dret a decidir. El PSC ho comparteix. El Sr. Aguado pregunta perquè no es posava en l'acord segon l'adhesió, com s'ha fet a d'altres municipis, a la comissió d'estudi pel dret a decidir. En aquest plantejament, el Grup del PSC hi hagués estat al costat. Però al Sr. Rull l'interessa més dividir en el Ple de l'Ajuntament de Terrassa, en allò que el seu President, en el Parlament, vol unir, en quant als que comparteixen plenament el dret a decidir dels catalans i catalanes.

El Sr. Rull comença dient que si el Grup de CiU hagués volgut dividir no hauria transaccionat aquesta Proposta de Resolució amb el Grup d'ICV-EUiA, incorporant el sentit de l'esmena presentada pel Grup del PSC. Per tant, com que no vol dividir, el primer punt de l'esmena s'incorpora a la Proposta de Resolució. El que volia el Grup de CiU és que avui sortís de l'Ajuntament de Terrassa alguna resolució. Que el Sr. Rull proposa que el Grup del PSC s'abstingui en la votació de l'acord segon. Si aquest Grup se sent incòmode i considera que com a partit polític no pot donar suport al Pacte Nacional, per bé que prèviament han votat a favor d'un manifest que planteja l'adhesió, l'abstenció seria adient. Amb aquesta abstenció permetria que l'Ajuntament de Terrassa formés part de l'immensa majoria d'ajuntaments del país que s'hi han adherit. El Sr. Rull lamenta que, en aquest punt, el Grup del PSC acabarà votant el mateix que el Grup del PPC, tenint en compte el discurs que aquest darrer Grup ha fet avui en relació amb aquesta qüestió. I aquesta foto final és una foto injusta, bàsicament per al Grup del PSC. I no és una foto bona per a la ciutat. El Sr. Rull s'adreça directament al Sr. Alcalde, tot demanant-li que més enllà de fer les seves reflexions sobre l'encaix de Catalunya i Espanya, es pogués fer sentir avui en relació a aquest tema. El Sr. Rull demana una reflexió final al Grup del PSC i que s'abstingui, per tal que l'Ajuntament de

Terrassa pugui formar part del gran moviment que més enllà d'estar a favor de la independència o no independència, està a favor de les urnes.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució.

Els acords primer, tercer i quart són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(10 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

L'acord segon és desestimat amb els vots següents:

PSC	(10 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Com a conseqüència del resultat d'aquestes votacions, la part dispositiva de la Proposta de Resolució queda com segueix:

« Primer.- Donar suport al Manifest unitari de compromís del Pacte Nacional pel Dret a Decidir

Segon.- Comprometre's a endegar iniciatives per tal que les entitats ciutadanes se sumin al Pacte Nacional pel Dret a Decidir i a promoure la conscienciació ciutadana i fer pedagogia per reclamar l'exercici del Dret a Decidir que tenim tots els catalans i catalanes.

Tercer.- Fer arribar aquesta moció al President de la Generalitat i al Parlament de Catalunya.»

Quan són tres quarts de nou de la nit, es reincorpora a la reunió la Sra. Labòria.

Epígraf 10) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant revisar la regulació i l'ordenació de la zona blava de la ciutat, en atenció als percentatges d'ocupació de les places respecte als trams horaris regulats.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que l'actual funcionament a Terrassa de les zones d'estacionament amb horari limitat (zona blava) no és òptim ni adequat a les seves finalitats, agreujant-se la problemàtica de les dificultats d'estacionament en superfície a la nostra ciutat.

» Atès que una de les finalitats de les zones d'estacionament amb horari limitat és la de garantir l'estacionament en superfície en determinades franges horàries mitjançant la rotació en l'estacionament.

» Atès que la implantació d'una nova zona blava o el manteniment d'una ja existent s'ha de fonamentar, entre altres aspectes, en l'existència de dèficit d'estacionament en superfície a l'àmbit i entorn de la mateixa.

» Atès que la recaptació no ha de ser mai un dels objectius ni finalitats de les zones d'estacionament amb horari limitat.

» Atès que malauradament el criteri polític i tècnic per la implantació de noves zones blaves a Terrassa no sembla que es fonamenti, llevat errada d'interpretació de les circumstàncies i dades sobre el seu funcionament, en les finalitats i objectius que es pretenen assolir amb les zones d'estacionament amb horari limitat.

» Atès que la taca blava continua estenent-se per la ciutat sense un criteri específic i clar que justifiqui les noves implantacions de zona blava.

» Atès que l'evidència objectivable del mal funcionament de la zona blava a la nostra ciutat reclama i exigeix una profunda revisió respecte els espais on està implantada o s'implantarà així com sobre la seva estructura tarifària.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Revisar la regulació i ordenació de tota la zona blava de la ciutat de Terrassa en atenció als percentatges d'ocupació de les places respecte els trams horaris regulats, amb el següent objectiu:

- Suprimir les places d'estacionament amb horari limitat que no assoleixin un percentatge d'ocupació òptim o modificar els trams horaris d'aquestes places així com la seva estructura tarifària ajustant a la baixa les tarifes d'aquestes places o trams de zona blava.

SEGON: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui demana en primer lloc que, d'acord amb el Reglament Orgànic Municipal, quan es facin al·lusions personals es pugui intervenir. Atès que en el debat de la Proposta anterior se n'han fet al·lusions específiques a la seva persona per part del President del Grup de CiU, el Sr. Turmo vol fer ús d'aquest dret. El Sr. Turmo manifesta en primer lloc que gràcies a què vivim en democràcia i llibertat pot estar avui aquí intervenint en el Ple. Per altra banda, agraeix els elogis jurídics que li ha fet. Un bon jurista és aquell que sap que s'hi va a votar, en qualsevol elecció, s'està exercint ja el dret a decidir. Un bon jurista és aquell que fruit de l'estudi descarta les opcions que no tenen base legal. La consulta que planteja el Grup de CiU no té base legal. Un bon jurista sap que una sentència s'ha de complir, agradi o no el seu contingut. Un bon jurista sap que la Constitució espanyola es pot reformar i que cal una majoria qualificada, que la donen els ciutadans, i que CiU no té. Des de la minoria, CiU vol canviar la norma de la majoria. Això és degut a què no són bons juristes. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, el que es planteja és una revisió profunda de la zona blava, però amb un plantejament diferent al de la Proposta de Resolució presentada al mes de gener de 2013, o a d'altres propostes que el Grup del PPC, que és insistent en aquesta qüestió, ve presentant per a la revisió de la zona blava, i on s'indica quin és el model de zona blava que aquest Grup pensa que assoliria millor els seus objectius i

finalitats. El que sí és la mateixa és la fonamentació de la Proposta. Malauradament, a Terrassa i en l'àmbit de la mobilitat, una de les principals problemàtiques són les dificultats d'estacionament en superfície i el dèficit d'aquestes places en molts barris i indrets de la ciutat. Un dels mecanismes per donar alternatives a aquesta problemàtica respecte a determinades zones i circumstàncies, les zones d'estacionament amb horari limitat, la zona blava, no funciona. Hi ha problemes d'estacionament i la zona blava, que s'estén com una taca d'oli per la ciutat, superant les 2.000 places l'any 2013, no funciona. Això és una evidència. Front aquesta situació, com és molt difícil avançar en temes quan el Grup del PPC presenta alternatives o propostes, per la rigidesa tècnica i política en aquests temes, aquest Grup reformula, sense renunciar al seu model de zona blava, la proposta amb números i dades. La millor dada per demostrar que una zona blava funciona o no són els percentatges d'ocupació de cada plaça respecte als trams amb horari regulat. El Sr. Turmo denuncia que el Grup del PPC no disposa d'aquestes dades, tot i que les ha demanat per escrit a l'equip de govern: dues preguntes, una de 31 de juliol de 2013, en la qual es demanava percentatges d'ocupació en general, i una altra el 2 de setembre de 2013, demanant informació específica sobre les dades d'ocupació de la zona blava que van estar en funcionament durant el mes d'agost. Ambdues preguntes estan pendents de resposta. Són dades importants per tal de fer una valoració més científica. El Sr. Turmo continua assenyalant que allò que es planteja es revisar la zona blava, que no funciona, i no funciona perquè no s'assoleixen els objectius de la seva implantació: garantir l'estacionament en superfície en determinades franges horàries, mitjançant la rotació en l'estacionament en zones deficitàries on amb dificultats d'estacionament. La zona blava no funciona si no es pot aparcar, perquè vol dir que no hi ha rotació, o que no es garanteix la mateixa. Una zona blava no funciona si sempre s'hi pot aparcar, perquè vol dir o que no hi ha dèficit d'estacionament, i que no cal per tant una ordenació horària en aquella zona, o que l'estructura horària no és l'òptima, o que la taxa és massa cara. Si una cosa no funciona, cal mirar de solucionar el problema, en comptes de com es va informar a la darrera comissió de mobilitat implantar nous espais de zona blava. Cal començar primer per la seva revisió. Sembla, tot i que el Sr. Turmo està segur que no és així, que el govern persegueixi altres objectius que els esmentats abans. Per això es demana, en primer lloc, revisar la regulació i ordenació de tota la zona blava de la ciutat de Terrassa en atenció als percentatges d'ocupació de les places respecte els trams horaris regulats, amb l'objectiu de suprimir les places d'estacionament amb horari limitat que no assoleixin un percentatge d'ocupació òptim o modificar els trams horaris d'aquestes places així com la seva estructura tarifària ajustant a la baixa les tarifes d'aquestes places o trams de zona blava. Es tracta de diferents solucions o alternatives. En aquest cas no es tracta de fer un estudi, sinó que ja es disposa de dades per prendre decisions.

El Sr. Oriach recorda que en el debat plenari que va tenir lloc el 31 de gener de 2013, el Grup de CiU va fer alguns suggeriments, que sembla que han estat atesos en la Proposta de Resolució d'avui. Una era el de posar números, revisar zona per zona les tarifes de les zones blaves de la ciutat, i no aplicar una revisió generalitzada. Si en aquell moment el Grup de CiU va donar suport a la Proposta del Grup de CiU, ara que la Proposta és encara més adequada el vot serà també favorable. I més tenint en compte que el moment de revisió de les tarifes és el Ple de modificació de les Ordenances Fiscals, que tindrà lloc el mes proper. Per tant és important disposar d'aquestes dades, per poder-les estudiar i valorar. És evident, a més, que això té una incidència sobre el comerç. El petit comerç de la ciutat té molta menys capacitat de reducció dels seus costos que les grans superfícies, que tenen aparcaments gratuïts. Podria ser doncs, la revisió del funcionament de les zones blaves, una mesura per dinamitzar el comerç de certes zones de la ciutat.

La Sra. Labòria comença informant que actualment hi ha 1.200 places de zona blava a la ciutat. Això representa només un 4% de l'oferta d'estacionament en calçada, que és de 46.387 places. La zona blava pretén fomentar la rotació de vehicles en zones de serveis, com ara zones comercials, d'equipaments, d'escoles, de punts turístics. L'objectiu és que un major nombre de

persones es pugui beneficiar de poder estudiar prop de lloc on volen fer les seves gestions. El fet de ser de pagament garanteix que l'estada sigui el mínim de temps possible, garantint la rotació. La zona blava permet gestionar de forma eficient l'aparcament al carrer, impedit l'aparcament de llarga durada a les hores de màxima demanda i alliberant places d'aparcament a les hores de menor demanda, augmentar la capacitat d'aparcament per fer compres o gestions de curta durada, de forma que es dinamitza el comerç, el turisme, els serveis o els equipaments. També reduir el volum de trànsit, perquè s'elimina el trànsit de vehicles que circulen pel barri buscant una plaça d'aparcament. També augmentar la capacitat d'aparcament dels residents, que no disposen d'una plaça quan tornen a casa al migdia o al vespre, quan la zona blava és gratuïta. Reduir la indisciplina viària, degut a la presència continuada de vigilants, de forma que es millora la seguretat viària, i reduir la utilització del vehicle privat al centre, potenciant el canvi cap al transport públic o l'aparcament una mica més lluny del centre. Les zones blaves implantades a la ciutat responen a la necessitat manifestada per comerciants, per oferir rotació als seus clients, per fer gestions o compres, o a la voluntat municipal de reduir la indisciplina en l'estacionament detectada en carrils de circulació o en voreres. Totes les implantacions s'han definit amb criteris de continuïtat, sense deixar discontinuïtats entre diferents trams, per facilitar la comprensió del conductor en l'àmbit de la zona regulada. La Sra. Labòria explica que la zona blava està dividida en tres corones tarifàries, que redueixen el preu en funció de la distància al centre de la ciutat. L'estacionament és una eina bàsica en la gestió de la mobilitat, i ha de permetre assolir un equilibri adequat entre els diferents modes de transport, especialment a les zones més centrals de la ciutat, on l'oferta de transport públic és àmplia. La zona blava al centre s'ha anat incrementant, perquè és necessari que la poca oferta disponible es pugui utilitzar per aquestes gestions i compres ràpides, evitant l'estacionament d'un mateix vehicle durant tot el dia i a vegades més d'un dia. Alhora, regular també de forma compacta tot un sector permet evitar desplaçaments innecessaris de persones que donen voltes cercant una plaça d'estacionament gratuïta. Pel que fa a les preguntes formulades pel Grup del PPC, esmentades pel Sr. Turmo, la Sra. Labòria recorda que es disposa d'un mes per respondre-les. La Sra. Labòria demana que el mes d'agost sigui considerat pràcticament inhàbil. Les respostes estan preparades i en breu el Grup del PPC rebrà les respostes.

El Sr. Turmo lamenta la seva decepció perquè la formulació de revisió de la zona blava no sobre la base del model del Grup del PPC, com així ho formularà en el proper debat de les Ordenances Fiscals, sinó d'una manera diferent no hagi estat tingut en compte. El Sr. Turmo puntualitza al Sr. Oriach que el Grup del PPC no va plantejar una rebaixa de tota la zona blava, sinó que arran d'una circumstàncies concretes va plantejar que potser s'hauria de rebaixar en alguns àmbits on l'increment era molt elevat respecte l'any anterior. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, l'objectiu és el mateix d'altres propostes: revisar la zona blava però amb dades matemàtiques. La Sra. Labòria ha fet una intervenció que podria haver estat la resposta a la proposta presentada al mes de gener d'enguany. Però ara es planteja que amb dades a la mà, dades que ara el Grup del PPC no en disposa, es valori la zona blava, el seu funcionament i, si cal, la seva revisió. El Sr. Turmo pregunta si el que la Sra. Labòria està plantejant és que s'ha de mantenir qualsevol plaça de zona blava. No cal oblidar que les places tenen un cost de manteniment. El Sr. Turmo pregunta si qualsevol zona blava s'ha de mantenir, si està per sota d'un 40 o d'un 50% de nivell d'ocupació. Sembla, com ja ha plantejat en el debat sobre els préstecs a la Societat d'Habitatge, que a l'equip de govern no li preocupin els diners. Si amb dades a la mà es demostra que la zona blava de Terrassa té un nivell d'ocupació del 90%, el Grup del PPC serà el primer de reconèixer públicament la seva equivocació. Però se sap que això no és així. Només cal trepitjar la ciutat. Fins i tot al centre de Terrassa, la zona blava està buida, tot i haver-hi dèficit d'estacionament. Potser el problema és de tarifa. Per tant, les problemàtiques són diverses. El que es planteja, en definitiva, és que s'estudiï. El govern fins i tot es nega a estudiar-ho. La pròpia Sra. Labòria entra en contradicció quan parla d'un percentatge de només un 4% de zona blava, dient que n'hi ha molt poca zona blava, i després diu

que cal anar incrementant-la perquè és necessària perquè hi ha poca oferta. La zona blava, recorda el Sr. Turmo, no és la de tota la ciutat. No es poden fer aquests números a les places d'estacionament en superfície de tota la ciutat. La zona blava està com a mecanisme en aquells llocs on hi ha dèficit d'estacionament en superfície per poder garantir en rotació l'estacionament. El Sr. Turmo desconeix els motius de la manca de voluntat per intentar avançar en aquesta qüestió. Quan el Grup del PPC disposi de les dades les farà públic, perquè així correspon. Aleshores el govern quedarà en evidència. El Sr. Turmo intueix, i s'ha demostrat en altres ocasions, que hi ha espais de zona blava que estan molt per sota del 60% d'ocupació. Són deficitàries i no té cap mena de sentit, ni és responsable políticament, mantenir-les.

La Sra. Labòria assenyala que els darrers estudis realitzats sobre l'estacionament regulat són de l'any 2011. Aquests estudis es realitzen amb un intensiu treball de camp. Es fan inspeccions oculars dels vehicles estacionament. Aquests estudis permeten treure indicadors de l'ocupació de la zona blava, diferenciant entre els que estan en situació regular i els que estan sense tiquet, o aquells que tenen tiquet però superen el temps d'estada autoritzat. Aquests estudis es van realitzar amb una mostra del 34% del total de les places d'estacionament, en totes les zones blaves de la ciutat, i donen com a resultat una ocupació del 74%. Si per al Grup del PPC el percentatge òptim és el 90%, aleshores s'haurien de tancar totes. L'estada mitjana va ser de 70 minuts. La Sra. Labòria considera que tenir ocupat el 74% del temps disponible de la zona blava és una mostra clara de la necessitat i utilitat d'aquestes zones. Si s'observés l'estudi per tram és possible que determinats trams tinguessin ocupacions baixes en consonància amb el seu atractiu comercial. Però això no justifica eliminar aquest tram de zona blava, com es proposa. Es faria poc entenedor l'àmbit de la zona blava, propiciant la confusió dels conductors i reduint l'efectivitat de la mateixa. Tampoc seria massa entenedor aplicar una micropolítica tarifària, com la que es proposa. Caldria un nivell d'informació molt important. Tot i així seria constant la confusió dels usuaris a l'hora de seleccionar la tarifa que ha de pagar. No hi ha un parquímetre a cada tram de carrer, sinó que un parquímetre ubicat en una cruïlla dóna servei a diversos trams. El Sr. Turmo diu que no té les dades a la mà i anuncia que quan les tingui es debatrà. No obstant, ja afirma rotundament que la zona blava no funciona. Es tracta, doncs, de diferents models de gestió de l'aparcament. La Sra. Labòria s'ofereix a debatre totes aquestes propostes al llarg del procés de revisió del Pla de Mobilitat, exposant els models de cadascú.

El Sr. Turmo assenyala que ja ha indicat que hi ha situacions o deficiències que hom pot detectar tot trepitjant la ciutat. Si no es fa difícilment es pot valorar. Si es passa cada dia per un carrer del centre de la ciutat i sempre està buit, o el nivell d'ocupació és molt baix, es pot intuir que alguna cosa no funciona. Si hom es desplaça en vehicle a una altra zona i sempre es pot aparcar en zona blava, perquè hi ha espai de sobra, es té la intuïció de què hi ha quelcom que no funciona. I quan en alguns carrers no es pot aparcar mai, es té la sensació de què no hi ha rotació. El que està demanant el Grup del PPC són dades, per poder fer una valoració matemàtica respecte a llocs vers els quals ja es té una intuïció, a més de què també es reben queixes. El Sr. Turmo entén la posició de l'equip de govern. Hi ha dos models d'estacionament amb horari limitat. Un té la finalitat garantir l'estacionament en superfície en determinades franges horàries mitjançant la rotació de l'estacionament, en aquelles zones deficitàries, i amb una política de tarifes en funció de cada moment. Un altre model és el que considera la zona blava com un sistema de recaptació. Aquest és el model de l'equip de govern, no el del Grup del PPC, que pensa que la zona blava mai pot tenir com a objectiu la recaptació.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	EN CONTRA

Epígraf 11) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la instal·lació de càmeres de videovigilància a la plaça de Ricard Camí i el seu entorn.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que el vandalisme i l'incivisme és, malauradament, una de les principals problemàtiques de la nostra ciutat d'àmbit no econòmic ni social.

» Atesa la passivitat de l'Ajuntament per articular, coordinar i impulsar actuacions i mesures, tant preventives com sancionadores, per fer front a l'esmentada problemàtica, passivitat que es tradueix ineludiblement en un increment dels fets vandàlics i incívics a la ciutat.

» Atès que la problemàtica del vandalisme i l'incivisme té una incidència, malauradament, general a tota la ciutat.

» Atès que és del tot necessari garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte així com en la igualtat en drets i obligacions i que és possible assolir-ho si hi ha voluntat política.

» Atès l'important cost econòmic que resulta, any rere any i de manera continuada, dels actes vandàlics i d'incivisme que es donen a la ciutat contra elements del mobiliari urbà i de l'espai públic, un cost econòmic molt important per l'Ajuntament de Terrassa i per tant per tots els ciutadans/es de Terrassa.

» Atès que un instrument vàlid i efectiu per prevenir la comissió d'actes incívics i vandàlics així com per la identificació i detenció dels presumptes responsables d'aquests actes és la instal·lació, amb totes les garanties legals i normatives, de càmeres de videovigilància.

» Atès que del llistat d'espais públics de la ciutat colpejats per l'incivisme i el vandalisme un altre dels espais molt afectats per aquesta problemàtica i que es troba en un estat lamentable de manteniment és la Plaça de Ricard Camí i el seu entorn.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Instal·lar, prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, càmeres de videovigilància a la Plaça de Ricard Camí i el seu entorn amb els següents objectius:

- protegir als ciutadans/es
- protegir al patrimoni municipal

- prevenir la comissió de delictes i d'actes vandàlics i d'incivisme
- i facilitar i possibilitar la identificació i detenció dels presumptes responsables

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui posa de manifest que front a una problemàtica, quan és evident, identificada i constatada, el que cal és impulsar mesures i actuacions per solventar-les. La problemàtica a la qual fa referència la present Proposta de Resolució, una problemàtica malauradament indiscutible i d'una extrema evidència que pateix la ciutat, i amb un cost elevadíssim per a la ciutadania de Terrassa, és el vandalisme i l'incivisme. En aquest cas es proposa la instal·lació, sempre prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, de càmeres de videovigilància a un altre espai públic de la ciutat que està afectat i colpejat pel vandalisme i l'incivisme, que és la plaça de Ricard Camí i el seu entorn, amb els objectius que el Grup del PPC ve assenyalant en les diferents propostes de resolució presentades en el Ple, com es recull al primer d'acord. Les càmeres de videovigilància s'han demostrat efectives i eficients en aquells municipis on s'estan implementant. Aquesta és una proposta més de les que el Grup del PPC anirà presentant a cada Ple, com va anunciar en el seu moment, plantejant actuacions i mesures concretes per fer front al vandalisme i l'incivisme, fins que el govern reaccioni. El Grup del PPC pot presentar propostes, malauradament, perquè tant de bon no fos així, fins al final del mandat municipal. El Sr. Turmo repassa els indrets en relació als quals ha anat presentant propostes durant els anteriors plens municipals. La plaça Ricard Camí és un altre espai de la ciutat colpejat de manera molt evident pel vandalisme i l'incivisme. El Sr. Turmo afegeix que passejar-hi permet valorar visualment, sense tenir dades a la mà, els efectes de l'incivisme. El Grup del PPC segueix una estratègia amb la presentació de propostes de resolució a cada Ple, una escenificació política que té per objectiu que d'una vegada l'equip de govern es posi a treballar per fer front a una problemàtica que és evident: el vandalisme i l'incivisme, que tenen un cost econòmic per a la ciutat, i per a tots els ciutadans. El Sr. Turmo planteja quelcom senzill: front als problemes, solucions. Això és que planteja el Grup del PPC: solucions per Terrassa.

El Sr. Pérez comença dient que aquest tema és un clàssic en aquest Ple. Tan desgastat és l'argumentari del Grup del PPC com l'argumentari de l'equip de govern. Fent un recorregut pels diferents espais i places de la ciutat, el govern i el Grup del PPC no coincidirà ni en l'anàlisi, ni en la percepció de què el vandalisme i l'incivisme és un dels principals problemes de la ciutat, ni amb la seva crítica de la passivitat i de la frivolitat del govern, ni amb el model del Grup del PPC. En l'última sessió del Ple, el Sr. Pérez va fer una proposta que avui reitera, tot demanant la retirada de la present Proposta de Resolució. El Sr. Pérez afegeix que ha parlat al respecte amb el Sr. Turmo. És veritat que no s'ha presentat a debat la revisió de l'Ordenança de bon govern, tot i que el Sr. Pérez preferiria dir-li Ordenança de civisme o de convivència. Però també és cert que hi ha un esberrany, tancat per iniciar el debat. El Grup del PPC, l'any 2011, amb un acord majoritari d'aquest Ple, va emplaçar a un compromís d'elaboració d'un pla d'actuació. El Sr. Pérez plantejava abordar aquesta ordenança, obrint-la a un procés de participació, i també abordar aquest pla d'acció, de civisme o de convivència, des d'una perspectiva de treball transversal, de recerca de complicitats i, en definitiva, d'un procés de participació, per establir un marc d'actuació que doni major coherència i consistència tècnica i política al que ja s'està desenvolupant. El Sr. Pérez torna a plantejar aquesta proposta, i assumeix encara un major compromís, amb l'objectiu de què el Grup del PPC retiri aquesta proposta, o que congeli la presentació de properes propostes. El Sr. Pérez es compromet a plantejar, en la propera reunió de la Junta de Portaveus, un calendari que concreti en el temps el debat i el procés de participació de l'Ordenança i del pla d'actuació. El Sr. Pérez torna a demanar al Sr. Turmo la retirada de la present Proposta.

El Sr. Bigordà considera que el que acaba de plantejar el Sr. Pérez és justament el que plantejava el Grup de CiU en la seva Proposta de Resolució del mes passat, o si més no molt semblant. El Sr. Bigordà se n'alegra. El Sr. Bigordà dóna lectura tot seguit a un fragment de la seva intervenció en la sessió plenària del mes de juliol d'enguany: "Pren la paraula el Sr. Bigordà, qui comença assenyalant que en els darrers Plens municipals s'han anat presentant propostes de resolució per a la instal·lació de càmeres de videovigilància en diferents indrets de la ciutat: a la plaça de Catalunya, al parc del Nord, al parc de Vallparadís, i en el Ple d'avui a la plaça de la Immaculada. Cal suposar que al Ple de setembre es plantejarà en un altre indret.". En efecte, avui el Grup del PPC presenta una Proposta relativa a la plaça Ricard Camí. Aleshores també deia el Sr. Bigordà: "En cap cas, però, s'ha fet una proposta global per a la instal·lació d'aquestes càmeres en els indrets en què tant el veïnat com les persones especialitzades i el Consell Municipal de Seguretat creguin que són els punts estratègics de la ciutat on hi ha més problemes de vandalisme i d'incivisme.". El Grup de CiU continua pensant el mateix. S'ha de planificar i estudiar diferent la implantació d'aquestes càmeres. En la intervenció del Sr. Turmo, relativa a la Proposta de Resolució presentada pel Grup de CiU, el Portaveu del Grup del PPC va dir: "Es presenta una proposta per a què no es compleixi. El Sr. Turmo afegeix que les bones maneres, en política, és quelcom indubtablement desitjable, però no és normativament exigible." El Sr. Bigordà demana al Grup del PPC que s'apliqui aquest mateix argument. El Sr. Turmo també va dir: "Uns que governen d'esquenes a les problemàtiques reals, el bipartit, i l'altre que no veu més enllà de l'estelada". El Sr. Bigordà considera que és el Grup del PPC el que està molt preocupat per l'estelada, i això no els hi permet veure més enllà. Per això fan aquest tipus de propostes. El Grup de CiU, en la seva proposta del mes de juliol, plantejava fer les coses ben fetes, i no frivolitzar sobre un instrument útil, com poden ser les càmeres, tot el contrari del que pretenen les propostes del Grup del PPC. Segueix pensant que ha de ser el Consell Municipal de Seguretat qui elabori un estudi general de la ciutat sobre la instal·lació de càmeres de seguretat. És urgent que es comenci a elaborar el pla de treball contra l'incivisme, que es faci amb la participació activa dels Consells Municipals de Districte i de totes les associacions de veïns de la ciutat. El Sr. Turmo ha presentat una proposta per a què no es compleixi. Les propostes del Grup del PPC estan molt allunyades de la manera de fer del Grup de CiU. El Sr. Bigordà li prega que no faci perdre més el temps amb aquest tipus de propostes. El vot del Grup de CiU serà avui diferent al de Plens anteriors. En comptes d'abstenir-se el Grup de CiU votarà en contra.

El Sr. Turmo agraeix el vot en contra del Grup de CiU, perquè és una evidència més que no els preocupa les qüestions de ciutat. La seva única preocupació i objectiu és l'estelada i el trencament amb Espanya. El pitjor d'un polític és que davant d'un error, i quan se l'indica el mateix, insisteixi en el mateix i, respecte a una Proposta de Resolució, que és un document dotat de més institucionalitat que un document de treball, menteixi. La Proposta de Resolució de CiU, a la qual feia referència el Sr. Bigordà, mentia. En aquella Proposta s'atribuïen dues propostes presentades pel Grup del PPC, que ha estat l'únic Grup municipal que abans de la proposta del Grup de CiU, havia plantejat un debat general sobre la instal·lació de càmeres de seguretat a la ciutat. Les mentides, i més en públic i reiterades en un Ple, són impresentables. El Grup de CiU es va atribuir debats i propostes que no van presentar. Això és impresentable, i per això el Sr. Turmo els agraeix que votin en contra. El Grup del PPC no vol complicitats amb gent que menteix. En relació a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Turmo li pren la paraula. El Grup del PPC no retirarà la Proposta, perquè hi ha una problemàtica que es produeix, i per respecte al veïnat. Però li pren la paraula i el compromís de situar dos escenaris, dos àmbits de treball i dos calendaris de treball, per la revisió de l'Ordenança i per abordar un pla d'actuació contra el vandalisme i l'incivisme. El Sr. Turmo manifesta el compromís públic i formal de no seguir presentant propostes de resolució indicant espais públics, en els quals hi ha problemes de vandalisme i incivisme, i plantejant la instal·lació de

càmeres de videovigilància. El Sr. Turmo considera que s'ha avançat i amb ganes de començar a treballar, llevat de la intervenció del Grup de CiU.

El Sr. Pérez agraeix l'actitud del Sr. Turmo adoptant l'ofertament anterior. El Sr. Pérez matisa que la proposta seria en relació a un pla per la convivència i el civisme. El debat, però, es durà a terme. Aquest ofertament del Sr. Pérez no va en la mateixa línia que la Proposta de Resolució de CiU, del mes de juliol, en la qual es demanava que el Consell Municipal de Seguretat, elaborés un estudi que analitzés concretament el grau de vandalisme i incivisme a la ciutat, barri per barri, i en què es determini la necessitat d'instal·lar càmeres i, si és el cas, la seva modificació o retirada. El Sr. Pérez entén que han d'haver-hi dos documents. Un està en fase d'esborrany i pràcticament tancat, i que es començarà a compartir. Es tracta de l'ordenança, que ha de portar a treballar en un pla d'actuació. El compromís és que a finals d'octubre s'estableixi un calendari de treball al voltant d'aquests dos documents.

El Sr. Bigordà manifesta que se sent al·ludit per les paraules del Sr. Turmo, qui l'ha acusat de mentir. El Sr. Bigordà posa de manifest que no té la sensació de què mentís i, en tot cas, si ho va fer va ser sense mala intenció i perquè devia estar mal informat. Però no cal que el Sr. Turmo adopti el to que ha adoptat. El Sr. Bigordà demana disculpes si realment es va equivocar.

El Sr. Turmo considera que en la seva intervenció del mes de juliol va ser molt suau a l'hora de posar de manifest l'errada que contenia la Proposta de Resolució de CiU. Aleshores aquest Grup no va rectificar i avui utilitza aquella proposta i un plantejament que s'hi feia en contra del Grup del PPC. Per aquest motiu, indubtablement, el Sr. Turmo havia d'intervenir amb vehemència, sense entrar en altres consideracions. El Sr. Turmo vol quedar-se amb allò positiu, l'oferta de diàleg i treball de l'equip de govern. L'actitud del Grup de CiU comença a ser preocupant pel que fa al funcionament del Ple i la possibilitat d'assolir acords.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	EN CONTRA

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, sol·licitant a la Generalitat de Catalunya que garanteixi beques-menjador per a tots els infants en situació de vulnerabilitat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Ateses les creixents dificultats de moltes famílies de la nostra ciutat per oferir una alimentació adequada, diversificada i de qualitat als seus fills i filles per problemes econòmics, derivats tant de l'atur creixent com de les retallades en els diferents programes de garantia de rendes (RMI, prestació contributiva d'atur, Prepara...)

» Atesa l'existència d'una situació significativa de malnutrició infantil reconeguda tant per entitats socials (com Creu Roja o Càritas) com per diverses instàncies de la Generalitat: segons l'IDESCAT (estadística oficial) 50.000 catalans menors de 16 anys no poden menjar carn o peix cada 2 dies per privacions materials; esment a la problemàtica en diversos pactes recentment signats

com el pacte contra la pobresa o el pacte per la infància; diverses crides per part de la presidència de la Consell Assessor de la Generalitat per Polítiques Socials i Familiars; reiterats informes elaborats per la Sindicatura de Greuges...

» Atès que la funcionalitat dels menjadors escolars ha anat evolucionant. Fa uns anys era bàsicament un recurs per millorar les oportunitats educatives i per facilitar la conciliació laboral-familiar. Ara també es planteja com una eina per garantir la suficiència alimentària dels infants vulnerables en un entorn socialment normalitzat.

» Atesa la responsabilitat competencial de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria: art.166 del EAC de Serveis Socials, Voluntariat, Menors i Promoció de les Famílies i Decret 160/1996 que regula el servei escolar de menjador als centres docents públics.

» Atès que, malgrat l'agreujament de la situació social, la partida pressupostària que dedica la Generalitat a les beques menjador porta 3 anys congelada.

» Atès que l'Ajuntament de Terrassa, malgrat no tenir responsabilitats competencials al respecte, està complementat de forma important el sistema de beques de la nostra ciutat amb una aportació 2013 de 228.000€ que supera clarament lade l'any anterior (192.000€)

» Atès que aquest curs 2013-2014 s'ha incrementat de forma important el nombre de famílies demandants de beques-menjador. En el cas de Terrassa, concretament, hem passat dels 2.137 del curs passat a les 2.267 d'enguany

» Atès l'empitjorament de la situació social dels demandants d'aquestes beques. Un indicador en aquest sentit: la mitjana d'ingressos de les famílies sol·licitants s'ha reduït un 16% en els darrers dos cursos.

» Atès que aquesta combinació de necessitats creixents i recursos congelats ha implicat un enduriment de la situació exigida als usuaris per accedir al sistema de beques. Concretament la "nota de tall" de 12.50 punts vigent al curs 2012-2013 ha passat enguany als 13.50 punts.

» Atès que aquest canvi de criteris implicaria una important reducció del nombre de beques (passar de les 1.507 beques aprovades l'any 2012 a 1.314 enguany). Suposaria també deixar d'atendre infants que sí s'atenien el curs passat (a 469 se'ls hi hauria donat beca amb els criteris de l'any passat –superen els 12.50 punts- i en canvi no tindran beca enguany -no arriben al nou llindar de 13.50-). Finalment esmentar que aquests canvis també implicaran una pèrdua de cobertura en tant que es deixarà fora del sistema a gairebé la meitat de famílies que han realitzat la sol·licitud.

» Atès que bona part d'aquests nens que quedarien exclosos de beca estan en situacions socials molt extremes, concretament s'ha denegat a 15 infants que viuen en llars d'ingressos zero i 359 que tenen puntuació de risc social Aquesta darrera tipologia inclou situacions com: residir en un habitatge que no compleix condicions per cuinar, manca de suport familiar al migdia, infància en risc o impossibilitat econòmica de garantir un àpat equilibrat al dia

» Atès l'acord del Parlament de Catalunya pres per unanimitat el passat 4 de juliol en el sentit d'una major dotació pressupostària per garantir que cap nen o nena del nostre país que ho necessiti es quedi sense beca de menjador per limitacions pressupostàries.

» Atesa la demanda d'increment de recursos per aquest concepte realitzada pel Consell Comarcal del Vallès Occidental i pels regidors i regidores d'Educació i Serveis Socials dels municipis integrants, acord que es va traslladar per carta a la Consellera d'Ensenyament el passat mes de juliol i que reclamava al Departament d'Ensenyament un increment de la partida pressupostària de 8.338.392,20€, necessària per poder atendre la especial fragilitat dels nostres infants, amb un ajut del 50% del preu de l'àpat per a tots aquells que han estat avaluats pels serveis socials de la comarca i un ajut del 100% per tots els infants que els mateixos serveis socials han detectat que les seves famílies no els poden garantir un àpat equilibrat al dia.

» Atesa l'evident insuficiència de l'increment de partida anunciat aquest mes de setembre per la Consellera d'Ensenyament de la Generalitat. Concretament aquesta s'augmentarà en 1,8M€ per tota Catalunya quan el Consell Comarcal del Vallès Occidental ha demanat un increment de 5m€ per cobrir, únicament, les necessitats identificades en el seu territori. En clau local: els 56.000€ addicionals que correspondrien a Terrassa per proporció poblacional donarien únicament per becar completament a 48 dels 374 nens amb situació extrema que han quedat fora del sistema.

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que habiliti les partides pressupostàries adients per tal que es puguin atorgar pel curs 2013-2014 les beques-menjador necessàries per atendre les sol·licituds avaluades pels serveis socials, per tal de garantir un àpat equilibrat al dia a tots els infants en situació de vulnerabilitat.

Segon.- Traslladar l'anterior acord al Govern de la Generalitat, a la Mesa del Parlament de Catalunya, als grups polítics del Parlament de Catalunya, al Consell Comarcal del Vallès Occidental, a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis.»

Pren la paraula el Sr. Salvadó, qui comença dient que aquesta Proposta va adreçada a afrontar un problema real del país i de la ciutat, on cada vegada més famílies tenen dificultats reals per oferir als seus fills una alimentació adequada. En aquest sentit, hi ha un problema real de malnutrició infantil, derivada de motius socio-econòmics i reconeguda i posada de manifest per entitats socials, com Càrites o Creu Roja, i per instàncies de l'administració de la Generalitat de Catalunya. Els menjadors escolars han passat a esdevenir també una eina útil per garantir la suficiència alimentària dels infants més vulnerables, i en un entorn socialment normalitzat i el menys estigmatitzador possible. La funció dels menjadors escolars ha anat evolucionant, des d'un element de conciliació familiar i laboral a tenir també aquest component. Malgrat que la situació social de la ciutat i del país s'ha agreujat de forma considerable, la partida pressupostària que la Generalitat de Catalunya dedica a les beques de menjador s'han mantingut congelada durant els darrers tres anys. En front això, durant el curs 2013-2014 s'ha incrementat de forma molt important el nombre de famílies que han sol·licitat les beques de menjador, i s'ha constatat un empitjorament substancial de la situació social dels demandants de beques. Aquesta combinació entre les necessitats creixents i els recursos congelats, ha comportat un enduriment de la situació exigida als usuaris per poder accedir al sistema de beques. En el cas de Terrassa, aquest enduriment de criteris significaria passar de les 1.500 beques de l'any passat a 1.300 enguany. Suposaria també deixar d'atendre infants que van ser atesos l'any passat i que ara poden estar fins i tot en pitjor situació. També implicaria una pèrdua de cobertura del sistema global de beques de menjador, que passaria a

cobrir pràcticament la meitat dels sol·licitants. Un altre element molt preocupant és la gravetat d'alguns dels casos que es quedarien fora del sistema. En la Resolució s'apunta que inicialment s'ha denegat la sol·licitud a quinze infants de Terrassa que viuen en llars amb ingressos zero, i 359 infants més que tenen puntuació de risc social, la qual cosa pot voler dir que la seva família viu en un habitatge que no té les condicions per cuinar, que tenen manca de suport familiar al migdia, que estan en situació d'infància en risc, o que la seva família no els hi pot garantir un àpat equilibrat al dia. Atès que no és un problema exclusiu de Terrassa, des dels àmbits gestors de les beques, els Consells Comarcals, s'ha traslladat la demanda a la Generalitat de Catalunya d'un increment important de recursos. En el cas concret del Consell Comarcal del Vallès Occidental, una demanda conjunta dels Regidors de Serveis Socials i d'Educació de la comarca, de molt diversos colors i sensibilitats polítiques. Aquest setembre s'ha produït un petit increment d'1,8 milions d'euros per tot Catalunya, que és absolutament insuficient, tenint en compte que la xifra calculada pel Consell Comarcal només per al Vallès Occidental, per cobrir les necessitats, era de cinc milions d'euros. Aquesta ampliació de partida, si s'aplica un repartiment poblacional, pot fer tornar a entrar en el sistema només 50 dels 375 infants que haurien quedat fora, amb les situacions extremes abans esmentades. Per aquests motius es planteja sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que habiliti les partides pressupostàries adients per tal que es puguin atorgar pel curs 2013-2014 les beques-menjador necessàries per atendre les sol·licituds avaluades pels serveis socials, per tal de garantir un àpat equilibrat al dia a tots els infants en situació de vulnerabilitat. D'aquesta manera, l'Ajuntament de Terrassa ses situaria al costat del Consell Comarcal, que ja ho ha sol·licitat.

La Sra. Peinado anuncia que el Grup del PPC votarà a favor de la Proposta. La Sra. Peinado recorda que a principis de setembre la Consellera d'Ensenyament Sra. Rigau va dir en els mitjans de comunicació que tots els alumnes que tinguessin alguna privació alimentària tindria beca de menjador. Aquesta frase és absolutament demagògica, dita per fer contents als que l'escolten però no pas per complir-la. Per això el Grup del PPC anima a què es reclami a la Generalitat de Catalunya per a què compleixi amb les seves competències, sigui a través dels serveis socials o a través d'Ensenyament i les beques de menjador. Aquesta és la competència de la Generalitat de Catalunya. L'exemple de què la frase era demagògica i sense pretensió de complir-la és que l'ampliació pressupostària ha estat tan ridícula que només ha estat d'1,8 milions. Només en el Vallès Occidental es necessiten més de vuit milions en beques de menjador. La Sra. Rigau no tenia cap intenció de complir amb el seu anunci de què tots els alumnes que tinguin una privació alimentària tinguin una beca de menjador. A més, hi ha una altra dada, també apareguda als mitjans de comunicació, que a la Sra. Peinado la va sorprendre. Per l'aplicació de la jornada intensiva, a la qual en l'actualitat a Catalunya aproximadament el 71% dels instituts s'hi han acollit, la qual cosa ha suposat l'eliminació dels menjadors i, per tant, l'estalvi en beques. És a dir, s'han suprimit les beques als instituts perquè ja no disposen de menjador a conseqüència de la jornada intensiva. Aquest estalvi està estimat en uns nou milions d'euros. D'aquesta quantitat, la Sra. Rigau només ha destinat 1,8 milions per a tota Catalunya. La Sra. Peinado pregunta on està la resta d'aquests diners procedents de l'estalvi. Cal, doncs, reclamar i esbrinar on ha anat destinat aquest estalvi en beques de menjador, per la jornada intensiva dels instituts, i reinvertir-lo en beques per a la primària, i no conformar-se amb 1,8 milions d'euros, quan les necessitats són molt més elevades.

La Sra. Valverde anuncia que el Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució. La Sra. Valverde vol fer esment a dos aspectes de l'exposició de motius de la Proposta, per considerar-los importants, perquè sovint no es tenen prou en compte, i per poder rectificar alguns aspectes. Es fa referència a l'atur creixent a la ciutat. Terrassa està destacant en negatiu, essent una de les poques de les ciutats en les quals l'atur s'incrementa en comptes de baixar, com altres ciutats de l'entorn i de les dimensions. Alguna cosa, doncs, no s'està fent prou bé. Per tant, les polítiques econòmiques són essencials. La gent no vol ser subsidiada sinó que vol treballar, vol tenir

ingressos. La Sra. Valverde demana que es faci un esforç en aquest sentit. Per altra banda, també es parla de la malnutrició infantil, qualificant-la de significativa, i xifrant-la en 50.000 menors de 16 anys que no poden menjar carn o peix cada dos dies per privacions materials. Aquest informe del Síndic de Greuges, tan polèmic i que va generar titulars molt demagògics, s'ha pogut desmuntar. Des de la Societat Catalana de Pediatria s'argumenta que no hi ha 50.000 nens mal nodrits a Catalunya. Aquest debat, però, seria molt ampli. La Sra. Valverde remet a les declaracions de la Societat Catalana de Pediatria i de la Fundació del Banc d'Aliments, en les quals s'assegura que això no és així. S'han donat més de 60.000 beques de menjador, que superen la xifra de 50.000 nens que l'informe del Síndic deia que estaven mal nodrits. Els números no quadren. A més, s'han donat explicacions suficients per desmuntar aquesta informació esbiaixada i no corresponent amb la realitat. La Sra. Valverde afegeix que el Departament d'Ensenyament ha augmentat el pressupost el beques, i la Consellera es va comprometre a pagar el 100% en els casos dels nens que la situació de privació alimentària fos prou contundent per ser becada. El Departament hi està treballant. A ningú li agrada que hi hagi nens que passin privació alimentària. Cal buscar mecanismes per fer-ho més just, que els ajuts arribin a les persones que han d'arribar. La Sra. Valverde afegeix que sovint no es detecten tots els casos de mancances alimentàries, sinó els que acudeixen als serveis públics. La Sra. Valverde assenyalava també que no és per gust que la Generalitat de Catalunya no pot dotar les partides pressupostàries amb les quantitats suficients. Hi ha unes causes que han provocat la situació actual. A més, cal reclamar també al govern d'Espanya per tal que pagui allò que deu a Catalunya.

El Sr. Vega demana a la Sra. Valverde que vagi per les escoles de la ciutat, que preguntin a les direccions i als mestres, i trobarà com aquesta situació és una realitat, malauradament. El document és prou explícit per situar la magnitud del problema, que no hauria de ser objecte de debat polític sinó apel·lar a les consciències, individuals i col·lectives. No es pot oblidar que s'està parlant d'una necessitat bàsica, possiblement de les més bàsiques, la suficiència alimentària, i s'està parlant també d'un col·lectiu, la infància, que és el més feble i el més vulnerable de la societat. El Sr. Vega considera que aquesta no hauria de ser una prioritat, sinó que hauria de ser el principi de les prioritats. En aquest sentit, la voluntat expressada per tots els Grups municipals és allò lògic i allò natural. Aquest hauria de ser el principi. Es pot parlar de molts pactes, però després la realitat presenta situacions vergonyoses com aquesta. El Sr. Vega considera que és una vergonya social que en un país com el nostre s'estigui parlant de suficiència alimentària de la infància. A aquesta situació s'arriba per diferents camins. Es parla d'una insuficiència pressupostària en la partida de beques de menjador, unes beques que estaven recollides en un Pressupost que el PPC va aprovar o es va abstenir, el del 2012, prorrogat durant l'any 2013. El Sr. Vega considera que no és exclusivament això. S'arriba a aquesta situació perquè s'està parlant del desmantellament de totes les mesures de solidaritat social, que poc a poc, i dia a dia, s'han anat suprimint. Aquesta fractura nacional, de la qual sovint es parla amb vehemència, també s'hauria d'aplicar a l'hora de parlar de la fractura social, una fractura que s'està consolidant. El Sr. Vega vol evitar fer demagògia i dir que aquesta hauria d'haver estat una prioritat en el debat sobre el Pressupost de 2013, un debat que no s'ha produït. Potser el consens i la complicitat que s'està produint en el Ple municipal, per part de tots els Grups polítics, també s'hagués trobat en el Parlament de Catalunya. Tampoc és un tema de quantitats econòmiques. Hi ha partides per corregir aquesta deficiència. El Sr. Vega pregunta si es pot parlar de justícia social en una societat que manté bosses de necessitats bàsiques, com ara la suficiència alimentària. També pregunta si es pot parlar d'igualtat d'oportunitats o d'equitat en un sistema educatiu que al mateix temps que subvenciona, amb una partida de més de 25 milions, escoles elitistes, nega als més febles les beques de menjador.

El Sr. Salvadó agraeix en primer lloc a tots els Grups la seva posició favorable a la Proposta. En un tema com aquest és important la unanimitat, i que totes les sensibilitats polítiques

expressin una demanda molt clara a l'administració competent. El Sr. Salvadó es refereix a l'argument de la Sra. Peinado, en el sentit de què aquesta és una competència de la Generalitat de Catalunya. Això és així. Però cal posar en valor que malgrat no és una competència de l'Ajuntament de Terrassa, aquest està fent un esforç pressupostari molt important en aquest sentit, un esforç que durant l'any 2013 ja puja a 228.000 euros, molt per sobre dels 192.000 dedicats l'any passat. El Sr. Salvadó voldria que la dotació per a beques, per part de l'administració competent, fos suficient com per a què esforç, que es continuarà fent, es pogués destinar al que tradicionalment es destinava i que era la seva destinació lògica: pagar complements. Les beques de menjador cobreixen aproximadament el 50% del cost, i en el cas de les famílies que no poden arribar-ho a cobrir tradicionalment l'Ajuntament de Terrassa ho complementava. Malauradament, l'any passat l'Ajuntament va haver de donar íntegrament a càrrec del Pressupost municipal un centenar de beques, perquè començaven a haver-hi casos molt greus que ni tan sols rebien el 50% de la beca. La Sra. Valverde, amb molta moderació, ha entrat en una qüestió perillosa i errònia: qüestionar la magnitud del problema. Quan el Síndic situava la xifra de 50.000 infants de Catalunya que pateixen malnutrició, no s'ho va inventar. El Síndic va treure aquestes dades d'una enquesta oficial de l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT). El Sr. Salvadó entén que la Societat Catalana de Pediatria pugui tenir molta autoritat i pot tenir controlats casos de desnutrició, que és un problema diferent i més extrem, i afortunadament molt més minoritari. Es tracta d'un problema mèdic. Però no s'està parlant de desnutrició sinó de malnutrició, entesa com a dificultat per donar una alimentació equilibrada per part de les famílies, i que a llarg termini també poc acabar generant problemes de salut. La Sra. Valverde situava la perspectiva de què la minsa ampliació pressupostària d'1,8 milions d'euros per a tota Catalunya permeti arribar a donar beques del 100%. El Sr. Salvadó recorda les xifres donades en la seva primera intervenció. Tenint en compte que només es podrà arribar a cobrir 50 casos, dels 375 que hi ha a Terrassa, malgrat tenir situacions socials extremes, el Sr. Salvadó pregunta si a més la Sra. Valverde creu que serà possible plantejar-se donar-los el 100% de la beca. Només s'arribarà a 50 casos de 375. Això porta a una altra reflexió. Si no es fa un increment molt substancial de la partida, el sobreesforç que es farà en uns pocs casos per donar-los el 100% de la beca, anirà a costa d'altra gent, d'altres infants, que en situacions també extremes, deixaran de rebre res. Si no hi ha una cobertura del 100% dels infants amb necessitats, incrementar la potència de les beques no té sentit. Finalment, el Sr. Salvadó es refereix al problema de l'atur i de la crisi, esmentat en diverses intervencions. Això és cert. Però també hi un altre problema: el desmantellament de les polítiques de garantia de rendes (RMI, prestació contributiva d'atur, Prepara, etc.). El desitjable no és que es doni cobertura en menjadors escolars a nens que els seus pares no tenen problemes de conciliació. El desitjable fóra que poguessin menjar a casa seva, perquè això suposaria l'existència de pares que els hi poden fer el dinar. Però això implica que hi hagi una política potent de garantia de rendes, que garanteixi que aquestes famílies poden comprar el menjar i preparar-lo, la qual cosa no succeeix en 375 casos de la ciutat. Ni podran tenir una alimentació equilibrada a casa seva, ni podran gaudir d'una beca de menjador.

La Sra. Peinado recorda al Grup municipal de CiU que la competència és de la Generalitat de Catalunya. Qui té de gestionar els recursos és la Generalitat de Catalunya. I qui en té la responsabilitat de què aquests recursos arribin a tothom és la Generalitat de Catalunya. El demés són excuses de mal pagador.

La Sra. Valverde no vol entrar en el debat sobre l'informe del Síndic, i recomana la lectura d'un article d'en Salvador Cardús relatiu a aquest estudi, on explica clarament com la pregunta formulada en l'enquesta induïa a l'error. En el debat de política general, en el Parlament de Catalunya, el President ha anunciat un pla de xoc per actuar en aquest àmbit. La pobresa al nostre país no és un problema d'ara. Durant els anys de bonança, l'índex de pobresa estructural

anava augmentant. Per tant, les polítiques que s'estaven duent a terme no eren les apropiades. La Sra. Valverde remet a què es mirin els estudis publicats al respecte. El govern de CiU, als tres mesos de prendre possessió, va constituir un grup de treball de lluita contra la pobresa, perquè era el gran problema que es podia observar a la societat. Aquell va ser l'embrió del Pacte Nacional de lluita contra la pobresa. Per tant, la sensibilitat del govern queda palesa en totes aquestes accions. En relació a la intervenció del Sr. Vega, la Sra. Valverde manifesta que prorrogant el Pressupost s'ha evitat haver de retallar 1.800 milions d'euros. La Sra. Valverde es refereix tot seguit a la condonació de dos préstecs a la Societat Municipal d'Habitatge, tema debatut al principi de la present sessió plenària. Aquests disset milions es podrien haver invertit en altres actuacions, com la que ara s'està debatent. Es tracta de prioritats. La Sra. Valverde reconeix que totes les forces polítiques han d'anar unides. Ningú vol que un nen passi gana. La malnutrició o desnutrició han de ser eradicades. Cal posar les mesures per fer-ho. Però les mesures, a més de ser immediates, han d'anar acompanyades de la rectificació d'actuacions que no s'estan fent bé. En el Ple de juliol de la Diputació de Barcelona es va aprovar una modificació de crèdit per ajuts als ajuntaments per polítiques de cohesió social i suport a la família. Ara s'estan redactant les bases d'aquests ajuts. Per tant, els ajuntaments podran accedir a crèdits per poder pagar despeses a famílies, des de la llum a beques de menjador, i altres coses. Per tant, s'obre així una nova línia a nivell econòmic per poder fer que els 375 nens puguin tenir el menjar assegurat.

El Sr. Vega manifesta que l'actuació de prorrogar pressupostos és l'oportunitat de col·locar prioritats, a més de ser el primer dret que té el ciutadà: que s'aprovi l'instrument en el qual es marquen les polítiques fidelment, traduïdes a números, i que siguin debatudes pels seus representants. Després pot passar que s'apliquin retallades o que hi hagi dèficit. La Sra. Valverde no ha entès el debat sobre la Societat d'Habitatge. S'ha parlat de fer polítiques socials d'habitatge per part d'una empresa que és un instrument de la política municipal. Per mantenir-la es fa una condonació d'un deute. Segurament, tenint en compte que té molt patrimoni, haurà de requerir més aportacions. Es pot parlar de pactes, de projectes i de lleis. Es pot parlar del Pacte per la Infància, que sobre el paper tothom aprovaria sobre el paper. Però resulta que en el Pressupost no té cap partida. Aleshores, pregunta el Sr. Vega, per a què serveix. I sense tants pactes, l'Ajuntament de Terrassa està dedicant esforços, que no són de la seva competència, a complementar beques, perquè la necessitat és urgent, i està dedicant partides especials per fer possibles que aquests 375 nens puguin tenir un dinar al dia adequadament. El Sr. Vega considera que el problema, i en aquest sentit es felicita de què tothom hi estigui d'acord, és que aquesta ha de ser una prioritat. La qüestió no és precisament el seu cost. Es tracta de quantitats que dins del propi Departament d'Ensenyament es poden trobar, dins dels principis d'equitat, d'igualtat d'oportunitats i de justícia social.

El Sr. Salvadó considera que si el Sr. Salvador Cardús ha trobat algun problema en l'indicador que remetia a la xifra de 50.000 infants catalans amb problemes de malnutrició, li hauria de traslladar a l'Institut d'Estadística, no al Síndic. És l'IDESCAT el que genera l'estadística oficial del qual va sortir aquest indicador. Però no és només aquest indicador. Les entitats socials estan posant de relleu el mateix. Està bé que hagi citat el Pacte contra la pobresa, que en la seva part de diagnosi esmenta explícitament l'existència d'un problema real i efectiu de malnutrició infantil a Catalunya. I es tracta d'un document oficial de la Generalitat de Catalunya. Les evidències, tan oficials com pròpies, les que es veuen diàriament en l'entorn immediat, són aclaparadores. No té cap sentit polític intentar minimitzar el drama social que s'està patint. En darrera instància, el Sr. Salvadó considera que la referència que la Sra. Valverde ha fet a la Societat d'Habitatge ha estat desafortunada, en el marc d'aquest context. En primer lloc perquè els infants necessiten menjar, però també necessiten un sostre. És evident que són necessàries les polítiques socials de suficiència alimentària, però també ho són les polítiques socials d'habitatge. En segon lloc, insinuar que l'Ajuntament de Terrassa hauria de fer més esforços dels que fa, en temes de suficiència

alimentària, quan en realitat les partides de serveis socials, i molt específicament les que fan referència a aquest tema, amb actuacions com El Rebost, el dispositiu extraordinari de l'estiu, i anant molt més enllà de les competències municipals respecte a les beques de menjador, és profundament desafortunat. El Sr. Salvadó, però, vol quedar-se amb la part positiva: la unanimitat assolida en la votació de la Proposta de Resolució, que tant de bo serveixi per alguna cosa.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal del PSC, demanant a la Generalitat de Catalunya la construcció d'un pavelló cobert per atendre les necessitats de l'IES Mont Perdut i de les entitats esportives del Districte II i del conjunt de la ciutat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« El Pla d'Equipaments Esportius Municipals, aprovat per unanimitat en la reunió de l'Ajuntament Ple del mes de juliol del 2006, contempla, entre d'altres, el dèficit existent d'equipaments esportius coberts per a la pràctica d'esports de sala a la ciutat i preveu, com a criteri de màxima utilització i rendibilització d'ús d'aquests tipus d'equipaments, que la seva implantació estigui vinculada als instituts d'ensenyament secundari de nova construcció a la ciutat. Això possibilita el màxim aprofitament de les hores d'ús, als matins per les activitats del centre educatiu i a les tardes-nits i caps de setmana per les activitats de les entitats poliesportives de Terrassa.

» En consonància amb aquest criteri en la construcció del nou IES del Districte 2 (IES Mont Perdut) es va plantejar la conveniència de preveure la construcció d'un pavelló cobert com a alternativa al gimnàs cobert propi dels equipaments educatius.

» Per part del Consell Català de l'Esport i del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya es va establir una línia d'ajuts per a la construcció de pavellons coberts (PAV-2) vinculats a nous centres educatius, amb la previsió de finançament de dos terços per la Generalitat de Catalunya i d'un terç a càrrec dels ajuntaments corresponents.

» Per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya, amb data 20 de juliol de 2010, per actuacions de pavellons esportius escolars per al període 2010-2012 es va destinar la quantitat d'1.300.000 euros (414.500 € del Consell Català de l'Esport i 885.500 € del Departament d'Educació) per a l'IES del Districte 2 de Terrassa (IES Mont Perdut).

» Per part d'aquest Ajuntament es va procedir a la dotació econòmica necessària, amb càrrec al pressupost municipal del any 2010, per import de 650.000 euros per completar el finançament del projecte del nou pavelló cobert per un cost total de 1.950.000 Euros. Igualment es va procedir a la presentació de tota la documentació tècnica i administrativa requerida per a la formalització definitiva de la subvenció

» Per part del Consell Català de l'Esport i donant conformitat a tota la documentació administrativa i tècnica presentada per aquest Ajuntament, es va lliurar en data 18 de maig de 2012, document-conveni per formalitzar la subvenció atorgada per la Generalitat de Catalunya per import de 1.300.000 Euros en el que es concretava la operació de crèdit a establir amb el Institut Català de Finances amb la obligació econòmica entre els anys 2012 i 2027 per el que la Generalitat assumia el

Capital (1.300.000 Euros) i els interessos de finançament (979.197,83 Euros) en les diferents anualitats del període esmentat. Tot això complementat amb la aportació municipal esmentada de 650.000 Euros

» Per part d'aquest Ajuntament es va procedir a la aprovació del esmentat document-conveni, reiterant la obligació econòmica d'aportar la quantitat de 650.000 Euros per a completar el finançament necessari per a la execució del projecte.

» Al no disposar de resposta administrativa a tota la documentació i tràmits realitzats, en reunions mantingudes amb el Secretari General del Esport , s'informa verbalment de la previsió del Govern de la Generalitat de Catalunya d'ajornar la actuació prevista com a mínim fins al any 2015, per plantejar de nou la seva possible execució, afegint a més informació, contrastada posteriorment, de la no disponibilitat del Institut Català de Finances per a la articulació i formalització de la corresponent operació de crèdit finançada especialment en la part d'interessos per la propis Generalitat de Catalunya.

» És per tot això que, vista la necessitat de l'IES Mont Perdut, amb tres cursos escolars en funcionament, sense disposar d'equipament cobert per fer les seves activitats, i vistes les necessitats de les entitats esportives del Districte 2 i del conjunt de la ciutat de poder realitzar les seves activitats esportives en equipaments coberts.

» Vistes les dotacions pressupostàries previstes per acords del Govern de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament Ple i la Junta de Govern Municipal.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya el manteniment dels acords de govern de data 20 de juliol de 2010 pels quals es destinava la quantitat d'1.300.000 € (414.500 € del Consell Català de l'Esport i 885.500 € del Departament d'Educació) per a la construcció d'un pavelló cobert (PAV-2) per atendre les necessitats del nou IES Mont Perdut i de les entitats esportives del Districte 2 i del conjunt de la ciutat.

Segon.- En conseqüència a la inviabilitat de formalitzar l'operació de crèdit per al finançament de l'actuació mitjançant el Institut Català de Finances, demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya, en assumció de les seves competències en el àmbit d'equipaments educatius i esportius, la execució directa de l'actuació de construcció del pavelló cobert de l'IES Mont Perdut, complementant l'aportació inicial prevista i aprovada del Govern de la Generalitat de Catalunya d'1.300.000 € amb l'aportació municipal prevista, aprovada i dotada pressupostàriament de 650.000 €.

Tercer.- Donar trasllat d'aquests acords al Govern de la Generalitat de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença assenyalant que aquest és un tema prou conegut en aquesta sala de Plens, ja que s'ha plantejat en d'altres ocasions. Precisament, arrenca d'aquest propi Ple, quan es va aprovar per unanimitat el Pla d'equipaments esportius municipals, en el qual a més d'assenyalar el dèficit que aleshores la ciutat tenia, tot i que ha millorat després, i que continua tenint d'equipaments, d'espais coberts. A més, s'apunten criteris de rendibilitat i

d'eficiència. En aquesta línia, vinculava la implantació dels instituts d'educació secundària a totes aquestes instal·lacions. Així, a més d'aconseguir un major ús i rendibilitat social al donar serveis educatius durant l'horari lectiu, i un servei social fora del mateix, s'aconseguia també un estalvi important a nivell econòmic, donat que la inversió inicial i el manteniment es cobria en un sol equipament, que feia front a dues necessitats. Sota aquest plantejament, que des de la Regidoria d'Esports es va presentar en el seu dia, es va aconseguir un acord amb la Generalitat de Catalunya, al juliol de 2010, pel qual es destinava la quantitat d'1,3 milions d'euros per part de la Generalitat, 414.500 € del Consell Català de l'Esport i 885.500 € del Departament d'Educació. Per part del Consell Català de l'Esport i donant conformitat a tota la documentació administrativa i tècnica presentada per aquest Ajuntament, es va lliurar en data 18 de maig de 2012, el document-conveni per formalitzar la subvenció atorgada per la Generalitat de Catalunya per import de 1.300.000 Euros en el que es concretava la operació de crèdit a establir amb el Institut Català de Finances amb la obligació econòmica entre els anys 2012 i 2027 per el que la Generalitat assumia el Capital (1.300.000 Euros) i els interessos de finançament (979.197,83 euros) en les diferents anualitats del període esmentat. Tot això complementat amb la aportació municipal esmentada de 650.000 euros. Després d'aquest acord, l'Ajuntament de Terrassa va haver d'insistir, perquè el tema no avançava. Es va informar verbalment, per part de la Secretaria General de l'Esport, que el tema es començava a paraitzar. Al juliol d'enguany ha arribat la confirmació del Consell Català de l'Esport de la paraització d'aquesta inversió i l'ajornament fins l'any 2015. A més, l'ICF, que era l'instrument financer del primer acord, ja no ho seria, i s'animava a l'Ajuntament a què s'apuntés a la construcció, però pagant per avançat. Aquest és el resum d'aquesta història. El govern insisteix degut sobretot a un element fonamental. L'IES Mont Perdut, l'equipament cobert del qual està sense construir, té actualment al voltant de 600 alumnes que fan una part una part del seu currículum, les activitats físiques, al carrer o a l'equipament esportiu del Districte II, en tot cas a l'aire lliure, amb els problemes suposarà l'arribada del mal temps. Aquest currículum es veurà doncs alterat per la manca d'un edifici cobert. El que es demana, doncs, és, per una banda, que es mantinguin tots els acords assolits, insistint en la necessitat de l'IES, que hores d'ara no té implantats tots cursos i que d'aquí un parell anys disposarà de 700 alumenes, sense un equipament bàsic que assegura el dret a l'educació, com és el gimnàs. Si la Generalitat de Catalunya diu que l'ICF ja no és l'instrument financer, es demana que sigui la pròpia Generalitat, atès que és la seva competència, qui gestioni la construcció. L'Ajuntament de Terrassa es compromet a fer la seva aportació. Del que es tracta és de que no s'ajorni més aquesta decisió, ja que hi ha un problema greu que afecta un dret bàsic com és l'educació.

La Sra. Peinado anuncia que el Grup del PPC votarà a favor de la present Proposta de Resolució. Els motius són molt senzills. Hi ha un acord unànime de l'Ajuntament en Ple. Hi ha acord el govern de la Generalitat de Catalunya, donant viabilitat a aquest equipament. A més, l'any 2012 es va donar per part del Consell Català de l'Esport conformitat a tota la documentació administrativa al respecte, amb la qual cosa el govern actual no ha posat cap inconvenient a l'equipament ni a la seva necessitat. En base al principi de compliment dels propis actes, dels acords que se subscriuen o s'adopten, és evident que s'ha d'exigir a la Generalitat de Catalunya que compleixi allò que en el seu dia va assumir. La Sra. Peinado entén que aquesta és una tasca difícil. Si el partit que actualment està en el govern vulnera sistemàticament la més alta norma de l'ordenament jurídic, com és la Constitució, és evident que un simple conveni ha de ser per ell paper mullat. Es podria pensar que li preocupa la població a la qual va adreçat aquest equipament, en concret l'IES Mont Perdut i en general la població de Terrassa. Es podria pensar que aquesta podria ser una gran motivació. Però si després es pensa que és CiU la força política que actualment governa la Generalitat de Catalunya, i és la responsable de la ruptura actual de la societat a Catalunya, és evident que poc li pot preocupar 600 estudiants o 215.000 habitants de la ciutat. Tot i així, el Grup del PPC donarà suport a la Proposta.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Salvador, qui comença anunciant el vot favorable del Grup de CiU a la Proposta. Com no podia ser d'una altra manera, el Grup de CiU donarà suport a un equipament nou i necessari per a la ciutat, tot desitjant que es construis el més aviat possible, cosa que malauradament haurà d'esperar per més endavant. La Sra. Salvador vol recordar unes dades, que tot i que són prou conegudes interessa no oblidar-les. El govern de la Generalitat de Catalunya, del qual en depèn bona part del finançament d'aquesta obra, està fent grans esforços per complir amb tots els compromisos assumits pel govern tripartit durant el seu mandat, com per exemple l'acord de govern de la Generalitat de Catalunya del qual se'n parla a la Proposta. L'any 2010, durant el govern del tripartit, la Generalitat de Catalunya va fer el doble de dèficit del que tenia acordat amb l'Estat. L'any 2012, amb el govern actual, i malgrat la dura i persistent recessió, el dèficit s'havia reduït a més de la meitat. La conseqüència directa dels dèficits acumulats, per una incorrecta gestió econòmica, és que l'any 2013 s'haurà de pagar més del doble d'interessos financers que l'any 2010. És a dir, dèficits descontrolats, com el del 2010, que comporten retallades doloroses, que a ningú li agrada fer, i que augmenten els diners públics que van a parar a les entitats financeres i als mercats, i no a fer polítiques socials. Aquesta és la política tan progressista i tan d'esquerres que el tripartit va aplicar. És a dir, no hi ha suficients diners per fer més inversions. Però sí hi ha la voluntat de fer-ho. A banda d'això, tot el que s'ha pogut fer ha estat en un escenari de recessió econòmica, amb una reducció de les transferències econòmiques provinents de l'Estat espanyol, que tampoc ajuda gaire. Sense que el mateix Estat reconegués i pagués els deutes, i veient com els marges de relaxació del dèficit, concedit per Europa a Espanya, es distribuïen de manera injusta entre l'administració de l'Estat i les administracions econòmiques i locals. Malgrat aquest escenari, la Sra. Salvador recorda la voluntat del govern de la Generalitat de Catalunya de mantenir i executar aquest compromís, esperant que sigui al 2015. Per això, la Sra. Salvador demana comprensió vers la delicada situació econòmica actual.

El Sr. Vega agraeix a la Sra. Salvador que comparteixi la urgència de l'actuació. El Sr. Vega pot assumir el malbaratament, si es pot considerar així, del tripartit de construir un institut que tindrà 700 alumnes. Després d'escoltar a la Sra. Salvador sembla com si construir un institut, que en aquests moments té 600 alumnes, en un districte que no tenia cap IES, fos una irresponsabilitat. Cal assumir la responsabilitat de què el tripartit programés i construis un institut que l'any vinent tindrà 700 alumnes, i que algú haurà de pagar perquè al capdavant és un servei bàsic que va adreçat a cobrir una necessitat assumida per tothom: el dret a l'educació, un dret fonamental i que s'haurà de pagar entre tots. Ara sembla que quan CiU parla de diners parli de la seva butxaca. Qui paga és la societat, és a dir tothom, i per donar resposta a una necessitat i a una política de país, d'inversió de futur. De vegades sembla que CiU ho veu com una despesa i no com una inversió. El Sr. Vega considera que l'Ajuntament de Terrassa en cap moment ha fet demagògia. Des del principi ha cregut que aquest sistema constructiu és molt més eficient que el que hi ha hagut. Tant de bo es pogués fer ara marxa enrere i en tots els instituts que tenen uns equipaments insuficients, amb un horari limitat a les hores lectives, que estan buits a la tarda, i oblidats perquè no tenen els metres quadrats que permetria un ús social i esportiu. Es tindria, a nivell de ciutat, una manteniment la meitat de l'actual i s'hauria invertit, si més no, un terç menys del que s'ha invertit. El Sr. Vega creu en aquest sistema, perquè és més eficient i té una rendibilitat social i educatiu molt més gran. Per això, l'Ajuntament de Terrassa, dins d'aquesta corresponsabilitat, des del primer moment, i tot i que no era una competència seva, es va apuntar a fer un esforç molt important, que significava un terç del cost econòmic, i a més es va comprometre a fer el projecte amb despesa pròpia. L'Ajuntament de Terrassa ha estat doncs corresponsable, i per això el Sr. Vega espera que la Generalitat de Catalunya es faci ressò d'aquesta demanda, una demanda que no és una banalitat sinó una necessitat. Només cal preguntar a la comunitat educativa de l'IES Mont Perdut si és una necessitat o

no, especialment qualsevol dia que plougi i que no poden sortir a fer una activitat tan important de la formació com són els hàbits de l'educació física.

La Sra. Peinado s'adreça al Grup de CiU, demanant-li que deixi de dir que l'Estat té un deute amb la Generalitat de Catalunya. L'Estat no deu absolutament res. Al que es refereix el Grup de CiU, en tot cas, és a un deute imaginari, no quantificat, ni tancada, ni negociada, i que probablement no podrà ser negociada si CiU continua en el govern. El que sí ha demostrat fins el moment és que de negociació saben poc. De totes maneres, si CiU vol diners per atendre totes les seves responsabilitats, la Sra. Peinado li pot dir d'on el poden treure: de totes les associacions independentistes a les quals està subvencionant, de tots els mitjans de comunicació als quals els hi estan donant diners perquè diguin el que vol que diguin i que callin a tots els demés, de totes aquestes empreses públiques que es dediquen al no res, com a esbrinar d'on venen els cognoms catalans, en comptes de destinar-los a beques de menjador i donar menjar als nens amb independència de quin sigui el seu cognom. D'aquí es treu el diner. La Sra. Peinado afegeix que es tracta d'una qüestió de prioritats, i CiU ha demostrat quina és la seva prioritat: trencar Catalunya, trencar una societat i generar una Catalunya exclusiva i excloent. El Partit Popular de Catalunya no estarà en aquest terreny.

La Sra. Salvador es mostra estorada de com s'han ficat en un mateix sac una sèrie de qüestions que no tenien res a veure i que, a més, no eren certes. El tema és un altre. La Sra. Salvador, tornant al tema, assenyala que és evident que es tracta d'una necessitat important. Aquests nens necessiten aquest equipament esportiu. Però ara no és possible. No es pot dir altra cosa. El Grup de CiU considera que presentar la Proposta de Resolució ara, amb la situació actual, és poc responsable. Per això abans la Sra. Salvador demanava comprensió. Al Grup del PPC, que té tantes ganes d'exigir a la Generalitat de Catalunya i que dóna consells sobre d'on treure diners, i que sembla que tenen tanta capacitat de negociació, com estan demostrant en altres temes, la Sra. Salvador li demana que negociï amb els seus companys de Madrid i que demanin per Catalunya els 16.409 milions d'euros de dèficit fiscal, els 289.724 milions que ha aportat Catalunya a l'Estat i que no han tornat, entre els anys 1986 al 2009, i que retornin els 11.000 milions d'euros que deu l'Estat a Catalunya. La Sra. Salvador demana que s'imagini quants equipaments esportius es podrien fer. El Grup de CiU recorda que el Pressupost de la Generalitat de Catalunya s'ha reduït un 20%. Tot i així, s'ha de continuar donant resposta a moltes necessitats socials, com la que es debatia en un punt anterior, i malgrat tot no arriben els recursos. Per tant, no és factible fer altres equipaments que no són tan urgents. La Sra. Salvador recorda el compromís del govern de la Generalitat de Catalunya de fer-ho. No s'ha negat en cap moment. La proposta del govern de fer una execució directa no és viable, degut a la manca de pressupost. Però sí és veritat, el govern manté les actuacions a partir de l'anualitat de 2015 i fins el 2027. La Sra. Salvador demana que se sigui comprensiu, tot esperant que es pugui donar compliment en els terminis assenyalats.

El Sr. Vega pot admetre que la Sra. Salvador continuï donant les culpes de tot, després de tres anys de govern de CiU, del tripartit, de Madrid, de l'herència rebuda, etc. Però no pot acceptar que es digui que és poc responsable presentar una Proposta de Resolució per tal que 600 nens tinguin un lloc on fer esport, o per evidenciar, ja que l'Ajuntament no té poder executiu, que aquests nens tinguin un equipament adequat que els asseguri el dret a l'educació. La Sra. Salvador hauria de ser una mica més sensible, ja que es tracta d'un problema prou important com per a què l'Ajuntament, des de la proximitat, assenyali a la Generalitat de Catalunya que el problema continua.

Pren la paraula Sra. Vigués per posar de manifest que el Grup de CiU considera molt greus les acusacions que ha fet la Sra. Peinado respecte a l'atorgament de beques de menjador,

relacionant-les amb els cognoms. Per tant, aquest Grup li dona un cert marge per a què rectifiqui les seves paraules. En cas contrari, prendrà les mesures legals que consideri oportunes.

La Sra. Peinado manifesta que no és conscient d'haver fet cap tipus d'al·lusió al Grup de CiU i a les beques de menjador. Cap tipus de comparació que consideri que hagi pogut ser ofensiva. De totes maneres, amb independència del què a la pròpia Sra. Peinado li hagi semblat, i sense que hi hagi hagut cap mena de mala intenció, si el Grup s'ha sentit d'alguna manera ofès, la Sra. Peinado presenta les seves disculpes.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal del PSC, sol·licitant al govern de la Generalitat de Catalunya que posi en marxa un pla de rescat per adoptar mesures urgents i específiques destinades als treballadors de cinquanta anys o més i en situació d'atur de llarga durada.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« L'actual situació laboral de les persones aturades de llarga durada de més de 50 anys a Catalunya, posa de manifest la precària situació d'aquest col·lectiu en risc d'exclusió, convertint-los en un dels sectors socials més vulnerables enfront de la dramàtica situació que ha generat la crisi econòmica.

» La taxa d'atur de les persones de més de 50 anys a Terrassa arriba ja al 30,85 %, del total d'aturats, d'acord amb les dades del mes d'agost; d'un total de 23.360 aturats actualment 7.208 persones tenen més de cinquanta anys, de les quals 3.309 són homes i 3.899 són dones.

» La situació requereix que les administracions adoptin mesures urgents per la reforma del mercat laboral, així com altres reformes del sistema actual, per aconseguir un teixit productiu que doni sortida a la situació global de l'atur, i també, a les persones que majoritàriament han estat actius durant la seva vida laboral i que en aquest moment es troben en perill d'exclusió social. Els aturats de llarga durada es troben condemnats a una situació de manca d'expectatives laborals, motivada només per la seva edat (discriminació per raó de l'edat), sense tenir en compte la seva experiència laboral, formació, competències i habilitats, etc. Cal concentrar els esforços de tot un país en lluitar contra l'atur, especialment el de llarga durada i de les persones de més de 50 anys.

» Les últimes reformes aplicades pel Govern central han suposat retallades importants dels drets en matèria laboral, Seguretat Social i de protecció de l'atur. Això ha significat per a aquest col·lectiu un perjudici excessiu i ha agreujat encara més la seva situació, arribant a considerar-se com de total abandonament. Alguns exemples d'aquesta situació tan precària són el següents: la reforma laboral va facilitar l'acomiadament de treballadors indefinits; les polítiques actives de formació han vist reduïdes dràsticament les seves dotacions pressupostàries; s'ha suprimit un subsidi per treballadors majors de 45 anys; la percepció del subsidi per a persones aturades de més de 52 s'ha endarrerit fins als 55 anys limitant, a més, les condicions per al seu atorgament; la pròpia modificació de l'edat de jubilació anticipada perjudica directament a aquest col·lectiu; etc ...

» Però l'anàlisi de la realitat va més enllà de les dades i és que, darrera d'aquestes dades, hi ha persones en risc d'exclusió social fruit de la seva exclusió del mercat laboral, i per tant, que han de sobreviure amb l'ajut d'institucions amb recursos de beneficència, tot i que la seva voluntat és la d'obtenir i cobrir les seves necessitats mitjançant el desenvolupament d'un lloc de treball digne, i no de les escasses ajudes a les que poden accedir per pal·liar la seva situació actual.

» Cal per tant, plantejar la necessitat d'un Pla de rescat amb fons públics per aquest col·lectiu que es podria quedar en situació total de desemparament, inclòs en el supòsit que arribi el moment tan desitjat de superació de la forta crisi econòmica que patim. Així com en el seu moment es van destinar recursos públics per rescatar a la banca, amb interessos purament econòmics i financers, ara cal rescatar a les persones que han de ser sempre la prioritat dels governs.

» Per tot això, cal exigir al Govern de la Generalitat de Catalunya l'adopció de mesures urgents per afrontar la greu situació en la que estan immerses aquestes persones com son:

- Aprovar accions de millora de l'ocupabilitat i l'ocupació de les persones aturades de llarga durada.
- Impulsar programes de formació i treball per a les persones de cinquanta anys o més, prioritzant el col·lectiu d'aturats de llarga durada.
- Posar en funcionament un dispositiu de reconeixement de competències amb caràcter preferent.
- Establir un sistema de beques per assistència a la formació per a les persones amb responsabilitats familiars.
- Realitzar accions, directes i reals, de suport a l'autoocupació mitjançant programes d'assessorament i acompanyament a la iniciativa emprenedora.
- Col·laborar amb les organitzacions patronals que desenvolupen programes d'acompanyament a partir del voluntariat de persones amb experiència en la creació i direcció d'empreses.
- Incentivar, orientar i acompanyar les persones de 50 anys o més a la recerca de feina.
- Atorgar ajudes a l'autoocupació/emprenedoria per l'impuls de projectes empresarials, a través de l'assessorament i el suport financer públic, amb especial èmfasi en les iniciatives de l'economia social.
- Establir incentius a la contractació estable d'aturats de llarga durada, amb especial tractament de les empreses del tercer sector i l'economia social.
- Assegurar la disponibilitat de formació ocupacional per tal que les persones aturades que no disposin de les competències bàsiques definides per la Unió Europea puguin obtenir-les amb l'oferta de cursos del Servei d'Ocupació de Catalunya.

- Aprovar una Llei d'ordenació del sistema de qualificació professional i de creació de l'Agència Catalana de la formació professional, per tal d'assegurar la igualtat d'oportunitats social i territorial, entre dones i homes, i entre persones aturades en risc d'exclusió social.
- Incloure en els programes de promoció econòmica, un pla específic de subvencions i ajuts per a la creació d'ocupació per als aturats de llarga durada.

El Grup Municipal Socialista proposa al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORD

INSTAR al Govern de la Generalitat de Catalunya a que posi en marxa un Pla de rescat per adoptar mesures urgents i específiques destinades als treballadors de cinquanta anys o més i en situació d'atur de llarga durada.»

Pren la paraula el Sr. Jiménez, qui comença saludant i donant la benvinguda al Ple a alguns representants de la Plataforma d'Aturats, que avui són presents a la reunió. També hi ha altres membres de la mateixa plataforma que s'estan manifestant al Raval de Montserrat, de manera cívica. Aquesta iniciativa també va a favor de la Proposta de Resolució que ara es debatrà. La crisi està fent massa mal des de fa ja massa anys. La persistència de la seva erosió ha posat en evidència la feblesa de sistemes que semblaven adequats en èpoques de bonança. Els efectes d'aquesta crisi no distingeixen entre públic i privat. És tota l'activitat del país la que es veu afectada. Però malgrat que la gravetat d'aquesta crisi està arribant a tots, és evident que no afecta a tothom per igual. Com en tantes altres coses de la vida, la igualtat és un dret inqüestionable, però malauradament no sempre és una realitat. Perquè no tots com iguals. No tots partim del mateix punt d'origen, del mateix nivell, de les mateixes oportunitats. L'actual crisi està essent tan llarga que, malauradament, està donant temps per adonar-se de tantes situacions que potser passaven desapercebudes a primera vista, però que provoquen injustícies i desigualtats a les quals s'ha de prestar atenció, i sobre les quals és necessari conscienciar i sensibilitzar. Una d'aquestes realitats, potser ocultes per a qui no les pateix, però molt cruels per a qui les pateix diàriament, és la que viuen les persones de més de 50 anys que es troben en situació de desocupació. Es tracta d'un segment de la societat pel qual si tenen la sort de mantenir un lloc de treball l'edat no és problema. Però en canvi, si després de tota la vida treballant i produint, tenen la desgràcia de perdre la seva feina, el panorama en el qual es troben és demolidor, i en molts casos dramàtic. No són prou joves com per no tenir càrregues familiars. Però en canvi no són massa gran com per tenir a prop la jubilació. Més aviat al contrari. Amb les darreres reformes, veuen endarrerir-se encara més l'edat requerida per als subsidis vinculats a l'atur o a la prejubilació. Els aturats de més de 50 anys ho tenen francament malament, molt dur. Des de l'aplicació de la reforma laboral, aprovada pel Partit Popular, i amb el vot favorable de CiU, s'han multiplicat per quatre els expedients de regulació, s'ha facilitat l'acomiadament a treballadors indefinits, s'han reduït dràsticament les dotacions pressupostàries per a la formació ocupacional i les polítiques actives de foment de l'ocupació. Les últimes reformes aplicades pel govern central han suposat també importants retallades dels drets laborals, entre ells la seguretat social i la protecció de l'atur. Tot allò ha comportat per aquest col·lectiu un perjudici excessiu, agreujant encara més la seva situació, que pot arribar a considerar-se de total abandonament. Per això, aquesta realitat requereix que les administracions adoptin mesures urgents, per aconseguir un teixit productiu que doni sortida a la situació global de l'atur, així com a les persones que majoritàriament han estat actius durant la seva vida laboral però que ara es troben en clar risc d'exclusió social. És necessari concentrar esforços en la lluita contra l'atur, especialment el

de llarga durada, i el de persones majors de 50 anys, perquè ells són els que tenen menors expectatives laborals, patint així una clara discriminació per motius simplement de l'edat. Una injustícia total. Avui es parla de persones que porten tota la vida treballant i volen seguir fent-ho. Però no poden. La molt poca oferta de treball acaba sempre essent ocupada per altres, i ells segueixen en la desesperació de l'atur. En la immensa majoria dels casos, aquesta situació es manté de forma tan penosament llarga que no hi ha estalvis ni entorn familiar ni serenitat emocional que la resisteixi. Per tant, el risc d'exclusió social està trucant a la seva porta cada dia. El Sr. Jiménez convida a tothom a què reflexioni i analitzi en quin estat anímic poden trobar-se aquestes persones. A la nostra ciutat, igual que en moltes d'altres, aquest col·lectiu ha començat a organitzar-se, empès pel convenciment de què si no es preocupen ells d'aquesta situació, ningú ho farà. Per això, el Sr. Jiménez demana al Ple que adopti una posició activa a favor seu, que demostrï a les persones de més de 50 anys aturades que, si més no, no estan soles i no només elles es preocupen de la seva situació, sinó que també els seus representants polítics ho fan. En el nostre país s'ha gastat molts milions d'euros de la butxaca de tots els ciutadans per rescatar la banca. Malauradament, la major part d'aquests diners no retornarà mai més a les arques de la hisenda pública. Però el que avui es planteja és rescatar a les persones de més de cinquanta anys a l'atur. I que se les rescati ja, perquè degut a la seva edat, cada mes que passa sense que es faci res, és un temps perdut que, especialment per aquestes persones, juga en contra seu. El Sr. Jiménez considera que reconèixer aquesta realitat tan evident i començar a moure's per reparar aquesta injustícia, demanant mesures a qui té potestat normativa i sobretot competències. Avui aquest Ple té l'oportunitat de donar un exemple d'ètica política, adoptant la present Proposta de Resolució, i molt millor si és per unanimitat.

El Sr. Pérez comença traslladant també la seva salutació al col·lectiu de persones aturades de més de 50 anys de Terrassa, i expressar el seu suport a la jornada d'avui, les 24 hores de mobilització i conscienciació per la seva problemàtica. Any rere any la situació d'aquestes persones empitjoren. Les dades de l'EPA d'atur en el conjunt de l'Estat espanyol dona una xifra de més de sis milions, i a Catalunya de 800.000. Cada vegada hi ha més persones sense cobertura social, més famílies que perden el seu habitatge, més caiguda del poder adquisitiu, fins i tot els que tenen encara la sort de mantenir la feina pateixen devaluació salarial, els pensionistes, etc. Aquí només uns són els que incrementen els beneficis, les entitats financeres. S'ha trigat mesos i anys en diagnosticar la malaltia, en definir la crisi, la multiplicitat de crisis, etc. S'ha volgut aplicar una medicina per aquesta malaltia. Els que tenen responsabilitat política, i per tant les competències i els recursos, han volgut aplicar una medicina a aquesta malaltia, amb l'objectiu de generar competitivitat, de reduir l'atur, etc. Una medicina consistent bàsicament en reformes laborals, retallades en drets bàsics, etc. Al final, hom es pregunta, i tot aquest esforç per a què. Si l'objectiu era reduir l'atur, en realitat aquest s'ha incrementat, s'ha estès la pobresa, el risc d'exclusió i de fractura social és cada vegada més elevat, i l'atur és cada vegada més alt. És veritat que hi ha un atur que és preocupant, el juvenil, amb un 54%. Hom podria dir que el 21% d'atur de persones de més de 50 anys no és tan demolidor com la situació dels joves. Però el Sr. Pérez considera que en el cas de les persones de més de 50 anys, i fins i tot de 45, hi ha més agreujants, alguns dels quals els ha esmentat el Sr. Jiménez. Són persones amb més càrregues. Tenen menys marge de maniobra. La possibilitat de reciclar-se es perd. La possibilitat de formar-se es redueix. Fer les maletes, el que alguns han definit ara com "mobilitat exterior", és a dir emigrar, és més fàcil per als joves, sobretot aquells que tenen formació i coneixement d'idiomes. Tornant al col·lectiu de persones de més de 50 anys, són el nucli de les xarxes familiars. Formen la seva pròpia xarxa familiar, i alhora estan a les portes o a l'inici de la jubilació. Hi ha elements, doncs, que agreugen encara més la situació d'aquest col·lectiu. I la crisi encara els ha castigat en dues direccions més. Per una banda, la reforma laboral ha incidit més en aquells contractes indefinits, ocupats per aquestes persones. Per altra, les contínues retallades en la reforma dels subsidis han recaigut més en aquestes persones. Ara és molt més complicat. Se'ls ha eliminat l'aportació extraordinària als que tenien més de 45 anys.

S'ha augmentat el límit d'edat de l'aportació ordinària dels 52 als 55 anys, i a més computant tota la renda de la unitat familiar. Tot han estat dificultats per aquest col·lectiu. El Sr. Pérez considera, doncs, molt oportuna la present Proposta de Resolució. Cal definir una estratègia. Al llarg de tots els anys de crisi, no hi hagut cap pla específic d'actuació vers el col·lectiu de joves i vers el de majors de 50 anys. El Sr. Pérez vol posar l'accent en què tot això ha d'anar acompanyat d'un nivell suficient de protecció a les persones que no disposen de renda. Aconseguir la renda garantida ciutadana és l'objectiu d'un model social i econòmic proveïdor de prestacions i serveis socials per garantir una vida digna. Per tant, un acord per l'ocupació, per la cohesió social, on el crèdit pugui fluir a les petites i mitjanes empreses, on hi hagi un increment d'ingressos públics per fer polítiques de cohesió i reequilibri social, potenciant les polítiques actives d'ocupació, plans específics d'orientació, de formació, de requalificació, etc., en la línia d'evitar el major nivell grau de degradació que afecta en concret als majors de 50 anys.

El Sr. Rodríguez anuncia que el vot del Grup del PPC serà el d'abstenció, tot i que es mostra contrari a l'exposició de motius de la Proposta de Resolució. El Sr. Rodríguez entén que les reformes que està duent a terme el govern del Partit Popular poden agradar més o menys, però és indubtable que la prioritat d'aquest govern és lluitar contra la crisi i contra les seves dramàtiques conseqüències, una d'elles l'atur. Per tant, l'exposició de motius no és adient, i per això el Grup del PPC hi està en contra. Però el vot serà el d'abstenció, perquè entén que l'esperit de la Proposta és molt bo. Es tracta, però, novament, d'una Proposta de Resolució d'àmbit supramunicipal, en la qual l'equip de govern, i en concret el PSC, deixa de banda les nombroses eines i instruments de què disposa l'Ajuntament de Terrassa per fer front i lluitar contra l'atur i les seves dramàtiques conseqüències. No es pot obviar que mentre a resta de Catalunya i a Espanya les xifres d'atur, encara que lluny de ser positives, sí que han enregistrat durant determinats períodes alguns signes positius, Terrassa manté una taxa d'atur superior a la mitjana del Vallès Occidental i de la província de Barcelona. Cal reclamar que aquestes dades es tinguin en compte. Per això el Grup del PPC demana actuacions, per part de l'Ajuntament, amb les eines i les competències de què disposa, per fer front al drama de l'atur. El Sr. Rodríguez afegeix que avui mateix, un membre del col·lectiu Aturats+50 li ha lliurat un fulletó informatiu, en el qual es destaca un seguit de mesures que sol·liciten. Una d'elles és la bonificació en el cost del transport públic, equivalent a la dels jubilats i pensionistes, i amb una cobertura territorial en funció del seu lloc de residència i possible àmbit laboral, la ciutat, que garanteixi la mobilitat de les persones desocupades amb prestació i de gratuïtat en el cas de no cobrar cap prestació, facilitant i garantint així la seva mobilitat per a què s'incorporin al món laboral el més aviat possible. Aquesta mateixa proposta la va fer el Grup del PPC quan es van debatre les tarifes del transport públic. L'equip de govern no la va acceptar. Això és el que reclama el Grup del PPC: instruments i competències municipals que s'utilitzin per lluitar contra l'atur i contra les conseqüències del mateix. Per tots aquests motius, el vot del Grup del PPC a la Proposta serà d'abstenció.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui saluda en primer lloc al col·lectiu Aturats +50, presents avui al saló de Plens, tot recordant-los que tenen al Grup de CiU al seu costat. La conseqüència més negativa de la llarga crisi econòmica, que ens afecta des de l'any 2008, és, sens dubte, l'augment de la taxa d'atur. Dins del col·lectiu d'aturats de llarga durada, hi ha una sobrerrepresentació dels ciutadans més grans de 45-50 anys. De fet, el 70% dels quals porta un any o més fora del mercat de treball, i en molts casos són persones que encara estan lluny de l'edat de jubilació. Una jubilació, d'altra banda, que des del govern de l'Estat se n'estan modificant els paràmetres i l'edat. En conseqüència, s'està creant un bossa de persones que el mercat de treball no absorbeix. Les persones aturades, a partir de 45 o 50 anys, és un sector que es veu afectat per l'actual dinàmica de reestructuració del mercat, que expulsa als de més edat, perquè el que vol és que entrin nous treballadors, en pitjors condicions laborals i amb menys drets acumulats. De fet,

l'experiència de molts dels que s'han quedat sense feina, en aquesta franja d'edat, només han trobat feines temporals, amb sous molt inferiors als que cobraven, treballant més hores i amb menys drets laborals. I al darrera de cadascun hi ha una persona i una família. El que és indubtable és que aquesta col·lectiu disposa d'una gran i llarga experiència professional, en molts casos molt aprofitable per la societat i les generacions més joves. I és obligat tenir-ho en compte per part de les administracions públiques competents, siguin quines siguin. Però la Proposta de Resolució del Grup del PSC és una proposta que ja va presentar el PSC al Parlament de Catalunya, a la Comissió d'Empresa i Ocupació el 10 de juliol de 2013, i que va ser aprovada per unanimitat de tots els Grups parlamentaris, sumant al text la incorporació d'esmenes de CiU i d'ERC. El text que avui s'ha presentat al Ple és el que es va aprovar al Parlament amb consens unànim. Però allò que no entén el Grup de CiU és perquè el Grup del PSC no ho diu quan la presenta al Ple de Terrassa. La Sra. Vigués pregunta què hi ha al darrera d'aquesta omissió. Quedar bé? Oportunisme? Electoralisme? A la Sra. Vigués li agradaria pensar que no. El que es demana a l'acord únic de la Proposta, que la Generalitat de Catalunya faci un pla de xoc que incorpori unes mesures urgents i específiques destinades a treballadors de 50 anys o més, en situació d'atur de llarga durada, ja està aprovat, i per unanimitat, fa més de dos mesos. I amb unes mesures concretes que són les mateixes que el Grup del PSC planteja avui en el llistat dels atesos. El Grup de CiU votarà a favor de la Proposta, com van fer els Diputats de CiU al Parlament de Catalunya. Aquest Grup hi creu, i considera que qualsevol mesura és poca. La llista dels atesos podria ser, fins i tot, més gran. La Sra. Vigués considera que respecte una proposta ja aprovada al Parlament de Catalunya, es podria haver anat enllà, si de veritat interessa a tots arribar a fons sobre el tema. Per exemple, demanar al govern de l'Estat espanyol que faci quelcom. L'acord de la Proposta no ho diu. La Sra. Vigués pregunta si tal vegada es creu que el govern de l'Estat espanyol no hi té res a veure amb aquesta problemàtica. Finalment, la Sra. Vigués recorda que l'any que es van destruir més llocs de treball va ser l'any 2009, sense reforma laboral, quan governava el PSOE a l'Estat espanyol i el tripartit a Catalunya.

El Sr. Jiménez comparteix el plantejament que ha fet el Sr. Pérez, fins i tot quan ha especificat alguns dels efectes de la reforma laboral i el que està suposant per a molta gent. En relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, el Sr. Jiménez li agraeix la voluntat que ha mostrat per intentar arribar a un acord. Però aquesta predisposició es basava en un plantejament a partir del qual era impossible arribar a un acord. No es pot posar una bena als ulls i treure la referència a la reforma laboral de l'exposició de motius. La reforma laboral és, precisament, la que està contribuint a provocar el deteriorament i a deixar a molta gent desemparada. La reforma laboral és molt cruel, i per això en el seu moment es va demanar la seva derogació. El temps donarà la raó a qui pensa que la reforma és molt cruel. La reforma laboral està fent tot el contrari d'allò pel qual el govern del Partit Popular va dir que s'aprovava, és a dir crear ocupació. Un any després de la seva aprovació hi ha un milió d'aturats més a Espanya. Quan es diu que a Terrassa l'atur creix més que a d'altres indrets, potser és perquè a la ciutat els efectes de la reforma laboral estan agreujant encara més la situació, per la tipologia d'indústria de la ciutat. Hi ha hagut moltes absorcions d'entitats bancàries que tenien la seva seu a Terrassa, i això ha afectat més negativament que a d'altres municipis. És molt fàcil fer el discurs de dir que a Terrassa l'atur creix més que a d'altres llocs. Cal ser coherent. Per altra banda, cada cop que sent al Grup del PPC quan diu que els altres Grups tenen la *síndrome del Diputat*, i que es plantegen temes de caire supramunicipal, el Sr. Jiménez es pregunta als membres d'aquest Grup qui els vota. Els vota els ciutadans de Terrassa, i són 7.200 els ciutadans que tenen més de 50 anys, i són de la ciutat. El Sr. Jiménez no entén com el Grup del PPC s'escuda sempre en aquest discurs sobre la *síndrome del Diputat*. Pel que fa a la possibilitat de disposar de la T-Blanca, el Sr. Jiménez assenyala que es tracta de situacions diferents. S'està parlant de l'àmbit de l'ocupació. Hi ha uns serveis socials, que s'encarreguen de tractar les problemàtiques personals més greus. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Vigués, el Sr. Jiménez agraeix el vot favorable del Grup de CiU. No obstant, eludir la responsabilitat de qui en té la competència és mirar cap un altre cantó.

El Sr. Jiménez considera que no és oportú que qui té la responsabilitat l'eludeixi. L'ha d'afrontar. Les competències són seves. No són de l'Ajuntament de Terrassa. No són de l'Estat central. Estan transferides a la Generalitat de Catalunya. Per altra banda, el Sr. Jiménez demana al Sr. Rull, en tant que Diputat, que demani al Conseller Sr. Puig, que mesurés les seves declaracions, perquè dir que ja s'ha acabat la crisi i de què ja no es parli de crisi és una ofensa per a tots els aturats, i sobretot és una ofensa més gran per aquells aturats de més de cinquanta anys. El Sr. Jiménez ho considera vergonyós.

El Sr. Pérez s'ha sorprès davant l'anunci d'abstenció del Grup del PPC, en un debat que sobre una qüestió que sempre han situat al marge. Potser ha començat a fer un canvi, un moviment de cintura, per començar a entendre que Terrassa no és una bombolla al marge del món, una illa fora de la política general i global. El Sr. Pérez reconeix que el Sr. Rodríguez té raó en relació al fulletó sobre el transport públic, sobre la T-Blanca. El Grup d'ICV-EUiA va situar també aquest tema en el debat sobre les tarifes del transport públic. No es tracta d'una qüestió d'edat sinó que va lligat al nivell de rendes de les persones. Per tant comparteix la proposta. El Sr. Pérez, però, vol posar en quarantena que les prioritats del Partit Popular, en el govern de l'Estat, passin justament per solucionar el tema de l'atur, per generar competitivitat, per reactivar l'economia, per fer fluir el crèdit, etc. La reforma laboral ha provocat un acomiadament més fàcil i més barat. Qui està content amb això és el Consejo Empresarial para la Competivitat, que assegura que s'està sortint de la crisi. Sí, a partir d'una reducció dels salaris. La reforma laboral permetia que el Consejo estigués molt content. Respecte a les polítiques actives d'ocupació, s'han retallat els recursos, s'han privatitzat els serveis, amb ETT, per poder gestionar aquestes polítiques actives d'ocupació. Hi ha hagut una pèrdua de la protecció a les persones ocupades. Costa més accedir-hi als ajuts dels 400 euros, i cada vegada hi ha més dificultats. El gran invent alemany, la invenció dels mini-jobs, s'està aplicant a Madrid, governat pel Partit Popular, subvencionant a les empreses de cara a la aplicació per als col·lectius de més de 50 anys en mini-jobs, amb el que representa de precarietat, etc. El Sr. Pérez no entrarà en la reforma de les pensions, ja que s'ha aprovat una Declaració de la Junta de Portaveus al respecte, encara que malauradament no s'ha llegit al Ple perquè el Grup del PPC no li ha donat recolzament. El Sr. Pérez esmenta també l'enduriment en l'accés a les prejubilacions, o l'increment de l'IVA, o la congelació del Salari Mínim Interprofessional, o la no cobertura de l'assistència a la dependència. Si aquestes són les prioritats del Partit Popular per sortir de la crisi, la medecina que està aplicant porta a més precarietat, més exclusió, més fractura social.

La Sra. Vigués posa de manifest que, segons el Diari de Sessions del Parlament de Catalunya, el govern de la Generalitat assumeix les seves competències i s'aprova per unanimitat un pla de xoc. El govern de l'Estat va reduir els pressupostos en polítiques actives d'ocupació l'any 2012 un 56% a tot l'Estat i també a Catalunya. L'any 2013 també s'han reduït, en menor grau respecte l'any anterior, però en un grau molt alt respecte l'any 2011. Per altra banda, els recursos que s'han de transferir a Catalunya, aprovats per la Conferència sectorial, no han arribat a la Generalitat. Aquesta política d'anar escanyant que practica el govern central no se la mereix ningú, i els aturats encara menys. Pel que fa a Terrassa, la Sra. Vigués voldria que es fes una mica d'autocrítica. El PSC fa molts que governa, quan les coses anaven millor, durant la crisi del tèxtil, i també avui. La ciutat és fruit, en part, de les seves decisions. Ara l'equip de govern presenta iniciatives i titulars que generen expectatives des del punt de vista de la promoció econòmica de la ciutat. L'Alcalde, fins i tot, parla de la reindustrialització. Però els resultats, encara avui, no acompanyen. I la situació de l'atur a Terrassa és molt preocupant. Comparant les dades de la taxa d'atur registrat i la seva evolució als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona, d'agost de 2012 a agost de 2013, es constata que hi ha tres grans situacions. Una, els municipis que tenen una taxa d'atur inferior a la mitjana de la província i que evolucionen de

manera positiva, reduint l'atur en relació a les dades de fa un any. Aquest és el cas de Cerdanyola, de Barcelona, de Castelldefels. Dos, els municipis que tenen una taxa d'atur superior a la mitjana però que també comencen a millorar des de fa un any, com ara Santa Coloma, Mollet, Sant Boi, Cornellà, Rubí, Badalona o Sabadell. Tres, en el pitjor dels casos, els municipis que estan per sobre de la mitjana d'atur, i que encara continuen empitjorant, continuen destruint llocs de treball: Hospitalet, el Prat de Llobregat, Manresa, Viladecans, Mataró, Vilanova i la Geltrú, i Terrassa. I resulta que el pitjor de tots, i destacat, és Terrassa. Moltes d'aquestes xifres i conclusions han estat extretes de la pròpia web municipal. Tal vegada hagués estat millor que s'hagués pogut saber reaccionar força abans, no posant tantes dificultats a l'emprenedoria, que s'hagués lluitat més per mantenir empreses i indústries, i potser que no s'hagués deixat enlluernar tant pel totxo i l'especulació immobiliària.

El Sr. Jiménez no vol desviar el debat que avui s'està mantenint. Si s'ha de plantejar en un altre moment un debat sobre l'àmbit de l'ocupació a Terrassa, es pot fer. Ara s'està parlant de fer un rescat al col·lectiu de més de 50 anys. El Sr. Jiménez vol centrar-se en aquest objectiu. Cal donar resposta a aquesta situació. Les competències i els recursos els té el govern de la Generalitat de Catalunya, que és qui ha de tenir cura de buscar-los. El Sr. Jiménez suposa que per aquest govern, el problema és prioritari, tot i que fins ara no ho sembla, no només a alguns Grups municipals sinó a molta gent que es troba en aquesta situació. Per tot això, el Sr. Jiménez demana a tots els Grups polítics que votin favorablement aquesta Proposta de Resolució.

Es procedeix tot seguit a la votació de l'acord que conforma la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, el qual és aprovat amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 15) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 16) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 5.486 a 7.456/2013, així com els tramitats electrònicament (725 a 960), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 5.486/2013, de 5 de juny, al 7.456/2013, de 22 de juliol d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 725 al 960). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 17) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les

reunions dels dies 6 i 20 de setembre d'enguany (sessions números 13/2013 i 14/2013, respectivament).

Epígraf 18) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula el Sr. Turmo, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Avui tornem a parlar de violència contra les dones, un problema que afecta molt seriosament la nostra societat. L'origen de la violència contra les dones es remunta als orígens de la civilització, i es consagra i legitima a través del sistema patriarcal, quan la societat s'organitza de forma desigual, atribueix drets i deures diferents als membres que la componen segons el sexe al que pertanyen.

» La Constitució espanyola proclama la igualtat i la dignitat de la persona, i la seva integritat física i moral. La violència contra les dones és un crim contra la humanitat, i una vulneració dels drets humans. És bo que tots i totes en prenguem consciència, que en parlem. Però sobretot que busquem i posem en pràctica mesures adequades per combatre aquesta violència. Hem d'aconseguir la implicació real i efectiva de tota la societat en general, i dels estaments polítics en particular.

» Les estadístiques ens diuen que aquest any el nombre de víctimes mortals per violència de gènere és menor que en els anys anteriors. En concret, fins al setembre, s'han comptabilitzat 35 dones mortes a mans de les seves parelles. Això no vol dir, però, que el problema de la violència contra les dones estigui resolent-se. Malauradament sabem que els assassinats només són la punta d'un iceberg més profund, i que la violència de gènere continua ben present a la nostra societat.

» No hem d'oblidar, a més, que aquesta violència, exercida per homes que busquen fer mal a les seves dones o exdones, de fet fa mal al conjunt de la societat, perquè colpeja amb força les persones més vulnerables i innocents de les famílies, els nens i les nenes. Els infants i adolescents són les víctimes invisibles de la violència de gènere. Ho són de manera directa, perquè també reben agressions físiques, psíquiques o sexuals. I ho són de manera indirecta, perquè es converteixen en testimonis de les agressions i fins i tot dels assassinats de les seves mares.

» Cal recordar que en aquest any, que fins al moment, un nen ha estat víctima directa d'aquesta violència, i trenta-dues criatures han quedat òrfenes de mare per violència de gènere. Protegir els nens i nenes, i ajudar-los a evitar aquestes conductes quan siguin grans, és prioritari per qualsevol societat avançada. Per això hem de treballar per a què infants i joves aprenguin a reconèixer, des de ben aviat, la violència en les seves formes més subtils, naturalitzades i assumides socialment, i també hem de continuar sumant complicitats, perquè més homes i més dones lluitin quotidianament i activament contra la violència vers les dones en totes les seves vessants.

» Des de l'Ajuntament de Terrassa continuem reafirmant-nos en el nostre compromís polític, decidit i constant, per combatre qualsevol tipus de violència vers les dones, i per fer de la nostra ciutat un espai segur, just i igualitari per tothom.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 19) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Turmo per tal de formular dues preguntes. Una en relació al darrer Ple, que està pendent de resposta. Es va demanar la valoració dels sis primers mesos, que ara amplia als primers nou mesos, esperant a finals de setembre, completant així tres trimestres, el funcionament de l'Oficina d'atenció a l'empresa, la finestreta única. Es va assumir el compromís de què es facilitaria per escrit la informació sobre les dades de funcionament, però no ha arribat. Per tant, el Sr. Turmo reitera aquesta petició, ampliada fins al més de setembre. En segon lloc, també respecte a una qüestió pendent, que ha estat sol·licitada i no hi ha hagut resposta, el Sr. Turmo va demanar una reunió urgent del Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, atesa la preocupació, no només del Grup del PPC sinó també per l'alarma social generada aquest estiu, per les preocupants informacions sobre fets delictius i d'incivisme que s'han produït a la ciutat i dels quals se n'ha tingut coneixement a través dels mitjans de comunicació. Aquests fets generen alarma social i sensació d'inseguretat, més enllà de si hi ha un increment o no de fets delictius. El Grup del PPC intueix que sí. El Sr. Turmo posa l'exemple d'un comerç d'una marca molt coneguda, al centre de la ciutat, que en poc temps ha patit tres actes delictius a les seves instal·lacions. El Sr. Turmo considera justificada l'esmentada reunió urgent que ha sol·licitat i respecte de la qual no ha obtingut resposta. El Sr. Turmo reitera aquesta petició de reunió del Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, per valorar la situació de la seguretat a la ciutat i si s'ha produït o no aquest increment de fets delictius durant el mes d'agost.

La Sra. Peinado vol referir-se a la seva darrera intervenció, que pel que sembla no ha quedat suficientment clares quines han estat les intencions de les seves paraules. La Sra. Peinado vol clarificar que l'únic que ha pretès és dir que aquelles partides que poguessin estar destinades, de forma directa o indirecta, a un projecte com l'estudi de cognoms, fóra preferible que es destinés a beques de menjador. Aquesta ha estat l'única intenció de les paraules de la Sra. Peinado. Qualsevol altra interpretació que es vulgui donar a aquesta intervenció és malintencionada.

La Sra. Salvador agraeix l'aclariment que acaba de fer la Sra. Peinado. Però al Grup de CiU li ha quedat un mal regust arran de la seva anterior intervenció. Fins i tot qüestionar que certes dades conegudes per tothom són falses, o qüestionar si se li dona subvenció o se li treu a una entitat que està lluitant per una qüestió tan legítima com són els seus ideals, per molt que siguin sobiranistes, sap greu. La Sra. Salvador es refereix tot seguit a la situació del *top manta* a la ciutat. Al gener d'enguany el Grup de CiU va presentar unes preguntes per escrit, en relació a l'anunci de l'equip de govern, de l'any 2012, de què estava treballant un projecte per a què aquestes persones poguessin sortir d'aquesta activitat i de les xarxes organitzades, integrant-se en la societat de forma legal. El Grup de CiU demana informació sobre les actuacions que s'havien dut a terme. L'equip de govern va respondre, al mes de juliol, que aquest tema està controlat, i que no dóna lloc a problemes que requereixin d'una actuació específica. El Grup de CiU té constància de què encara es produeix aquesta activitat a la ciutat. La Sra. Salvador pregunta quina valoració en fa l'equip de govern, com pensa fer front a aquesta tema i com pensa ajudar aquestes persones. En un altre ordre de coses, la Sra. Salvador es refereix als patis d'escola oberts a la ciutadania. Fa dos mandats el Grup de CiU va

presentar al Ple una Proposta de Resolució que no va ser aprovada, tot i que l'equip de govern va anunciar la seva voluntat d'obrir patis escolars, fora de l'horari lectiu, per tal que poguessin ser aprofitats pel veïnat. De fet, es van obrir durant algun temps. Ara no hi ha constància de què estiguin oberts. Només es coneix el cas del pati obert del centre Roc Alabern. Segons informacions de la web, a partir del set de setembre és possible que també aquest centre estigués tancat. La Sra. Salvador pregunta si el projecte dels patis oberts continuarà, on continuarà i quin pressupost tindrà. L'equip de govern va anunciar la seva voluntat d'obrir un centre a cada Districte.

El Sr. Bigordà pregunta en quin estat estan els plans d'emergència dels dos mercats municipals. L'última informació que se li va donar és que estaven acabats. Però si fos així, el Sr. Bigordà pregunta qui són els directors d'emergències i els equips de primera intervenció, que teòricament són persones que han de treballar als mercats, i allà no hi ha coneixement.

La Sra. Valverde es refereix en primer lloc a les instal·lacions del club de futbol de Bon Aire, a la seva entrada, que comparteix amb les instal·lacions del Club Natació Terrassa, tot demanant si es podria instal·lar algun element per a l'aparcament de bicicletes. És un lloc on hi concorre molta gent jove, que practica esport, i no hi ha cap lloc per deixar aparcaades les bicicletes. Dins de les mateixes instal·lacions hi ha una escomesa per tal d'instal·lar una font d'aigua. A la plaça exterior hi ha una font pública, però a la gent no li agradi anar-hi degut a la presència de gossos. Aquests animals beuen també de la font, i la gent no vol utilitzar-la. Per últim, a les mateixes instal·lacions, les branques dels arbres estan dins del camp, i les fulles que cauen malmeten la gespa. La Sra. Valverde demana que s'esporguin aquestes branques que donen a dins del camp, la qual cosa facilitaria la feina als encarregats del manteniment.

La Sra. Playà pregunta en primer lloc si s'ha fet una valoració del canvi del sistema d'escossells del carrer Major. Els antic es van treure i es van substituir per un material porós, que rodeja el perímetre del tronc. Des de què es fa fer això, les alzines s'estan secant i algunes fins i tot són mortes. La Sra. Playà pregunta si aquesta afectació dels arbres té a veure amb què el sistema de reg hagués quedat anul·lat. En segon lloc, la Sra. Playà es refereix a la darrera sessió plenària abans de l'estiu. Aleshores es va fer una pregunta sobre el Vapor Gran, que en alguns indrets està brut, ple de guixades, i amb algunes zones malmeses amb parets arrencades. Es va dir que es tractava d'un lloc privat, tot i que també s'escombrava, es netejava i es vigilava. Han passat més de dos mesos i aquell lloc segueix igual. Hi ha dos problemes: una manca de neteja i una manca de vigilància. La Sra. Playà demana informació sobre les accions que es pensen dur a terme per a què aquest indret, que ha de ser un exemple d'implantació de nous comerços, un lloc amable on la gent pugui passejar, no estigui tan degradat. En darrera instància, la Sra. Playà pregunta què s'ha fet al carrer Miño fins al carrer Llobregat. La Sra. Playà manifesta que no s'ha fet res. La vorera continua estant plena d'herbes i matolls que l'envaeixen i que impedeixen caminar. Moltes vegades s'ha informat al Sr. Domínguez sobre l'indret concret. Ell mateix hi passa per aquest carrer i hauria de veure en quin estat es troba.

El Sr. Rull posa de manifest que al llarg de tota la sessió plenària hi ha hagut un ciutadà que ha romàs dempeus a la zona del públic. Es tracta del Sr. Manuel Garcia Fiel, de Les Martines, que assisteix al Ple perquè fa molts anys que està lluitant per a què l'equip de govern dugui a terme algunes millores concretes a la urbanització. Al Grup de CiU li consta que el Sr. Garcia ha traslladat a l'equip de govern reivindicacions i queixes concretes que no tenen cap mena de resposta o que si la tenen és insuficient. El Sr. Rull aprofita per preguntar sobre la resposta que l'equip de govern pot donar a les queixes i reivindicacions d'aquest ciutadà, que més enllà d'una qüestió personal, de la seva finca concreta, manifesta una protesta respecte al capteniment del govern municipal en relació a la seva actuació a Les Martines. En un altre ordre de coses, el Sr. Rull

assenyala que quan s'ha parlat de política d'ocupació, la Sra. Vigués ha donat unes dades que dona la sensació que ha passat inadvertides per part del Regidor d'Ocupació. Són unes dades que han de preocupar extraordinàriament la ciutat. En municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona, Terrassa és el municipi que presenta les pitjors dades. És un municipi que té un nivell d'atur superior a la mitjana dels municipis de la província de la mitjana. La Sra. Vigués ha esmentat les tres categories de ciutat. Terrassa es troba entre les poblacions que continuen destruint ocupació, que es troben per sobre de la mitjana i que té les pitjors dades. El Sr. Jiménez ha explicat que haurien de fer els altres, ha repetit una Proposta de Resolució que es va aprovar al Parlament de Catalunya. El Sr. Rull pregunta, però, quina valoració fa el govern municipal del fet que Terrassa sigui el pitjor municipi de la província de Barcelona, de més de 50.000 habitants, en relació a la destrucció de llocs de treball i a la taxa d'atur. Quines mesures concretes o quina línia de treball té el govern; què s'està fent des de Foment; si hi ha alguna mesura concreta en aquest sentit, més enllà de descriure quina és la situació de Terrassa. El Sr. Alcalde va anunciar que buscava inversions de fora de la ciutat. El Sr. Rull pregunta quina és la valoració al respecte durant els darrers mesos, en quins llocs de treball s'ha traduït, quines empreses han vingut a Terrassa. Després d'haver sentit un discurs propi d'algú que ha format part d'una organització sindical, la qual cosa és lloable, a l'Ajuntament de Terrassa s'ha de sentir la veu d'algú que governa la ciutat, no d'algú que fa simplement d'observador i que utilitza una dialèctica més pròpia d'un sindicalista, amb respecte absoluta per la feina que fan en les empreses, que d'un Regidor d'Ocupació. El Sr. Rull pregunta si l'Alcalde té alguna mena de criteri en relació a aquest punt d'especial transcendència per a Terrassa.

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui comença recordant que a la darrera reunió de la Comissió Informativa Promoció Econòmica, es va lliurar al Regidor del Grup del PPC, Sr. Rodríguez, un document per escrit amb tota aquesta informació. Si malgrat aquesta informació, el Grup del PPC té algun dubte, el Sr. Aguado està a la seva disposició per aclarir-ho. Respecte al Sr. Bigordà, i la seva pregunta sobre els plans d'emergència, el Sr. Aguado recorda que s'ha produït l'aturada de l'agost. S'estan adequant d'acord amb les noves normatives vigents. En les properes setmanes es reuneixen els consells assessors dels mercats. Es tracta d'un tema que està a sobre de la taula. Tan aviat estigui definit se li mantindrà informat, ja sigui per mitjà de la Comissió Informativa o altres vies. Respecte a la intervenció del Sr. Rull, el Sr. Aguado considera que en situació tan crítica com l'actual, jugar amb les dades estadístiques no és massa correcte. Sant Cugat, governat per CiU, ha estat el municipi on més ha pujat l'atur durant el darrer mes. El Sr. Jiménez parlarà després sobre el Pacte per l'Ocupació, un pacte pioner. Terrassa és de les poques ciutats que l'han fet. En relació a les empreses, el Sr. Aguado no vol entrar en el joc plantejat pel Sr. Rull. El Sr. Aguado vol referir-se, però, a les acceleradores d'empreses a Catalunya. El dilluns, l'Alcalde, com a president del COPEVO, va presidir en l'àmbit de la B-30 un projecte d'acceleradores d'empreses, amb la presència del Sr. Felip Puig. Terrassa, amb els seus propis agents, presentarà la seva pròpia acceleradora de la ciutat durant les properes setmanes, que duplica i triplica en molts àmbits les accions que està duent a terme el govern de CiU. El Sr. Aguado demana al Sr. Rull que en comptes de criticar allò que no fa l'Ajuntament de Terrassa, dins de les seves poques possibilitats i competències, es dediqui a sumar allò que fa el govern de CiU a les iniciatives que hi ha a Terrassa. Això serà molt més positiu que no pas arraconar allò que el Sr. Rull pensa que no succeeixen però que estan passant. En el Pacte per l'Ocupació hi trobarà moltes explicacions, així com en les acceleradores d'empreses.

La Sra. Labòria es refereix a la intervenció del Sr. Turmo. Es tracta d'una qüestions de percepcions, però les dades són tossudes, i les dades demostren que al mes d'agost hi ha hagut una reducció del 31,08% de denúncies policials. Així es desprèn de la primera valoració del registre policial tan dels Mossos d'Esquadra com de la Policia Municipal. Això s'estudiarà en la propera convocatòria del Consell Municipal de Seguretat, que toca al mes de novembre. El Sr. Turmo

considera que hauria d'haver una reunió urgent, perquè els fets s'han incrementat. La Sra. Labòria demostra que no s'ha incrementat, i així se li ha explicat al Sr. Turmo. Aquest mes d'agost ha estat el que menys fets delictius ha tingut en els darrers cinc anys. Cal, doncs, estar-hi satisfets. És cert que una botiga ha patit tres atracaments. Tal vegada, suggereix la Sra. Labòria, aquesta botiga hauria d'incrementar les mesures de seguretat, tenint en compte que els robatoris són de les mateixes característiques i és reiterat. Respecte a la intervenció de la Sra. Salvador sobre el *top manta*, ja se li va contestar per escrit. Es revisarà la situació actual, però la Sra. Labòria no té constància de què hi hagi cap més problemàtica que obligui a actuar de forma diferent. Respecte a la intervenció del Sr. Rull en referència al Sr. Garcia Fiel, la Sra. Labòria recorda que l'Ajuntament de Terrassa ha destinat molts diners públics a la urbanització de Les Martines, per fer que els veïns no veiessin agreujada la seva situació. Al Sr. Garcia Fiel se l'ha atès multitud de vegades. La Sra. Labòria ha tingut moltes reunions amb ell, com també les han tingut amb els serveis tècnics municipals. S'ha anat a casa seva. El Sr. Garcia ha fet tot un seguit de reclamacions. Se li han contestat totes. Algunes, moltíssimes, se li han estimat. Algunes no, perquè es considera jurídicament que l'Ajuntament de Terrassa no és responsable i els diners són dels ciutadans. La Sra. Labòria emplaça al Sr. Rull a la propera reunió de la Comissió Informativa de l'Àrea per informar-lo exhaustivament de tota la feina que s'ha fet, de tota la llarga història, de tot el que s'ha pogut resoldre i d'allò que no pertoca a l'Ajuntament.

La Sra. Melgares celebra que la Sra. Salvador pensi en aquests projectes. Són projectes que aporten cohesió i oportunitats als nens i les nenes de la ciutat. És veritat que hi havia diversos col·legis oberts. No obstant, s'han retirat moltes subvencions i no es pot continuar amb molts d'aquests centres oberts. S'ha mantingut enguany el centre Roc Alabern. Es vol continuar amb aquest centre obert, però des d'una altra perspectiva, més voluntarista i amb altres recursos compartits amb la ciutadania. Aquest estiu, afegeix la Sra. Melgares, s'ha pogut obrir el pati del centre Agustí Bartra, amb la col·laboració de la Creu Roja.

El Sr. Vega respon a la Sra. Valverde que es mirarà el tema de l'aparcament de bicicletes. És cert que pot ser un lloc adient. Pel que fa als arbres, el Sr. Vega manifesta que coneix el tema. S'ha intentat solucionar-ho, però la tipologia d'arbres afavoreix un creixement ràpid. Les branques s'esporguen quan pertoca. Alguna vegada s'havia parlat amb l'Associació de Veïns, per intentar esbrinar si es podien tallar els arbres actuals i posar alguna espècie diferent. Però això és força complicat. En tot cas, assenyala el Sr. Vega, es tornarà a mirar. Pel que fa a l'escomesa d'aigua, també es mirarà, tot i que els recursos són limitats. No sempre les millors solucions es poden fer d'immediat, i es fan quan es poden fer. Enguany, com la Sra. Valverde segurament sap, s'ha col·laborat amb el club en d'altres temes, com ara la millora de la tribuna. Les necessitats són moltes. La voluntat també. Però els diners són limitats.

El Sr. Domínguez es refereix a les alzines del carrer Major, tot dient no estan seques pels escossells que s'han col·locat. Hi ha un problema que ve de lluny. Hi ha un problema de pressupost. L'equip de jardineria està estudiant treure-les. No és que s'hagin secat ara, sinó que el problema ve d'abans de posar els nous escossells. Pel que fa al Vapor Gran, el Sr. Domínguez pren nota. Pel que fa a les pintades, com així està establert, no hi ha partida pressupostària. Si hi ha alguna pintada en algun local, li correspon netejar-la al propietari. Pel que fa al carrer Miño, el Sr. Domínguez recorda que fins i tot la Sra. Playà l'ha felicitat alguna vegada per la neteja. També hi ha un problema de pressupost. S'intentarà arranjar la situació. El Sr. Domínguez assenyala que ha plogut molt i les herbes han crescut molt, i no només al carrer Miño. Hi ha més zones on les herbes estan molt altes. De totes formes, es mirarà de buscar la solució més viable i netejar la zona de les voreres.

El Sr. Jiménez lamenta que al Sr. Rull l'incomodi que s'expressi d'una manera o altra. Fa un moment lloava el paper dels sindicats, en funció de la votació que ha fet el Grup de CiU. Si li molesta o no, el Sr. Jiménez ho sent i seguirà expressant-se de la manera que consideri més oportú. Si el Sr. Rull entén que és un sindicalista, el Sr. Jiménez ho considera un honor. Pel que fa a la situació que es pateix a Terrassa, el Sr. Jiménez ja ha insistit en què cada municipi té la seva pròpia composició industrial. No pel fet que puntualment, durant uns mesos, l'atur arribi a uns nivells en uns municipis, a la resta ha de ser igual. El Sr. Jiménez ho diu des de l'experiència de molts anys al Vallès Occidental, treballant amb els vint-i-tres municipis que el formen. El Sr. Jiménez avança que les dades de setembre i octubre seran les que realment podran donar alguna llum sobre cap a on va no només Terrassa sinó el conjunt dels municipis que el Grup de CiU ha esmentat. El Sr. Jiménez recorda que el divendres es va signar un Pacte per l'Ocupació, un pacte que no té cap altre municipi, i que en l'escenari actual, amb les tensions, respectables i lícites, entre sindicats i patronals, era difícil d'assolir. Tot i així s'ha assolit. S'està treballant per l'optimització dels recursos que té la ciutat, no només de l'Ajuntament sinó també de les entitats i els dispositius de què disposa el territori. I aquest procés l'està liderant l'Ajuntament, l'està liderant l'Alcalde de Terrassa. En el Pacte per l'Ocupació es marcaran línies de treball, amb unes perspectives que puguin crear ocupació, evidentment a mitjà i llarg termini. El Sr. Jiménez insisteix en què no es doni la volta al mitjà: les competències en ocupació les té la Generalitat de Catalunya.

El Sr. Alcalde, abans de tancar la sessió, informa que per acord de la Junta de Portaveus, el Ple extraordinari d'aprovació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2014, serà el dia 31 d'octubre a les 16:00. El Ple ordinari es farà mitja hora després de l'acabament de l'anterior.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan passen cinc minuts d'un quart de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.